ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 15ης Δεκεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση T-141/08,

E.ON Energie AG, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τις A. Röhling, C. Krohs, F. Dietrich και R. Pfromm, δικηγόρους, στη συνέχεια από τις A. Röhling, F. Dietrich και R. Pfromm, δικηγόρους

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους A. Bouquet, V. Bottka και R. Sauer,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(2008) 377 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2008, σχετικά με τον καθορισμό προστίμου βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου για διάρρηξη σφραγίδας (υπόθεση COMP/B-1/39.326 – E.ON Energie AG),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Martins Ribeiro (εισηγήτρια), πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και N. Wahl, δικαστές,

γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Απριλίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), ορίζει ότι

«[ο]ι υπάλληλοι και τα λοιπά συνοδεύοντα άτομα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή για τη διενέργεια ελέγχου έχουν την εξουσία [...] να σφραγίζουν οποιονδήποτε επαγγελματικό χώρο και βιβλία ή έγγραφα κατά την περίοδο και στο βαθμό που απαιτούνται για τον έλεγχο».

2 Κατά το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, «[η] Επιτροπή δύναται με απόφασή της να επιβάλλει σε επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμα που δεν υπερβαίνουν το 1 % του συνολικού κύκλου εργασιών κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, σε περίπτωση που αυτές, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας [...] έχουν διαρρήξει σφραγίδες οι οποίες ετέθησαν σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, από τους υπαλλήλους ή τα λοιπά συνοδεύοντα άτομα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή».

Ιστορικό της διαφοράς

3 Με απόφαση της 24ης Μαΐου 2006, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέταξε, σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού 1/2003, τη διενέργεια ελέγχου στους χώρους της E.ON AG και των ελεγχόμενων από αυτήν επιχειρήσεων, ώστε να εξακριβώσει εάν είναι βάσιμες οι υπόνοιες για συμμετοχή τους σε αντίθετες προς τον ανταγωνισμό συμφωνίες. Ο έλεγχος της προσφεύγουσας, E.ON Energie AG, μίας θυγατρικής υπό την πλήρη κυριότητά της E.ON, ξεκίνησε το απόγευμα της 29ης Μαΐου 2006 στους εμπορικούς της χώρους στο Μόναχο. Αφού έλαβε γνώση της αποφάσεως περί ελέγχου, η προσφεύγουσα δήλωσε τη μη εναντίωσή της σε αυτήν.

4 Ο έλεγχος διενεργήθηκε από τέσσερις εκπροσώπους της Επιτροπής και έξι εκπροσώπους της Bundeskartellamt (γερμανικής αρχής ανταγωνισμού). Τα έγγραφα που

επιλέχθηκαν για περαιτέρω εξέταση από τους εν λόγω εκπροσώπους κατά τον έλεγχο της 29ης Μαΐου 2006 φυλάχθηκαν στον χώρο G.505, τον οποίο η προσφεύγουσα έθεσε στη διάθεση της Επιτροπής. Καθώς ο έλεγχος δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί αυθημερόν, ο επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών κλείδωσε την πόρτα του εν λόγω χώρου, η οποία αποτελείτο από ηχομονωτικά επιχρωματισμένα φύλλα και από πλαίσιο ανοδιωμένου αλουμινίου, και έθεσε επ' αυτής επίσημη σφραγίδα διαστάσεων 90 επί 60 χιλιοστά (στο εξής: επίμαχη σφραγίδα). Η επίμαχη σφραγίδα τέθηκε περίπου κατά τα δύο τρίτα της στην επιφάνεια του φύλλου της πόρτας, και η υπόλοιπη στο πλαίσιο της πόρτας. Συντάχθηκε πρακτικό για τη θέση της σφραγίδας, το οποίο υπογράφθηκε από την Επιτροπή, την Bundeskartellamt και την προσφεύγουσα. Οι ελεγκτές ακολούθως αποχώρησαν από τους χώρους της προσφεύγουσας, παίρνοντας μαζί τους το κλειδί της πόρτας του χώρου G.505 το οποίο τους είχε παραδοθεί. Απαντώντας σε αίτηση παροχής πληροφοριών, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι, εκτός από το κλειδί που παραδόθηκε στην Επιτροπή, υπήρχαν επίσης ακόμη 20 κύρια κλειδιά («passe-partout»), τα οποία επέτρεπαν την πρόσβαση στον χώρο G.505 (αιτιολογική σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

5 Η επίμαχη σφραγίδα ήταν αυτοκόλλητη, χρώματος μπλε, με κίτρινες λωρίδες στο άνω και κάτω άκρο, καθώς και με τα κίτρινα αστέρια της ευρωπαϊκής σημαίας. Στην κάτω κίτρινη ζώνη αναγραφόταν ότι η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει πρόστιμα σε περίπτωση διαρρήξεως της σφραγίδας. Η ταινία ασφαλείας που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή της επίμαχης σφραγίδας (στο εξής: ταινία ασφαλείας) είχε κατασκευασθεί από την εταιρία 3M Europe SA (στο εξής: 3M) τον Δεκέμβριο του 2002. Κατά παραγγελία της Επιτροπής, τα προαναφερθέντα στοιχεία εκτυπώθηκαν επί της ταινίας ασφαλείας σε τυπογραφείο κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου του έτους 2004.

6 Σε περίπτωση διαρρήξεως πλαστικής σφραγίδας, όπως η επίμαχη σφραγίδα, το λευκό συγκολλητικό υλικό, διά του οποίου η σφραγίδα τοποθετείται πάνω στο υπόστρωμα, παραμένει επ' αυτού υπό τη μορφή της ενδείξεως «VOID», μεγέθους περίπου 12 σημείων Didot (περίπου 5 χιλιοστών), που κατανέμεται σε όλη την επιφάνεια του αυτοκόλλητου. Η αφαιρούμενη σφραγίδα γίνεται διαφανής σε αυτές τις ζώνες, με αποτέλεσμα οι ενδείξεις «VOID» να είναι εμφανείς και επί της σφραγίδας.

7 Κατά την επιστροφή της, το πρωί της 30ής Μαΐου 2006 και περί ώρα 08:45, η ομάδα ελεγκτών διαπίστωσε ότι η κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας, η οποία ήταν ακόμη κολλημένη πάνω στην πόρτα του χώρου G.505, είχε μεταβληθεί.

8 Περί ώρα 09:15, ο επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών άνοιξε την πόρτα του χώρου G.505. Το άνοιγμα της πόρτας προκάλεσε αποκόλληση του μέρους της επίμαχης σφραγίδας από το φύλλο της πόρτας, ενώ το υπόλοιπό της μέρος παρέμεινε κολλημένο στο πλαίσιο της πόρτας.

9 Συντάχθηκε πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας, όπου αναγράφονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«[…]

— Ολόκληρη η σφραγίδα είχε μετατοπισθεί κατά περίπου 2 χιλιοστά σε ύψος και πλάτος, καθώς ήταν ορατά ίχνη κολλητικής ουσίας στο κάτω και στο δεξί μέρος της σφραγίδας.

— Η ένδειξη "VOID" ήταν ευδιάκριτη σε όλη την επιφάνεια της σφραγίδας, η οποία πάντως παρέμενε "ιππαστί" στο πλαίσιο και στην πόρτα και δεν είχε σχισθεί.

— Μετά το άνοιγμα της πόρτας από [τον υπάλληλο] της Επιτροπής (M. K.), οπότε η σφραγίδα παρέμεινε άθιχτη, δηλαδή δεν σχίσθηκε, ήταν εμφανή λευκά ίχνη της ενδείξεως "VOID" στην οπίσθια όψη της σφραγίδας (κολλητική επιφάνεια).

— Κατά την αποκόλληση της σφραγίδας, η λευκή ένδειξη “VOID” παρέμεινε κανονικά επί του υποστρώματος, όπως έγινε εν γένει εν προκειμένω, καθώς η ένδειξη βρισκόταν πράγματι επί της επιφάνειας της πόρτας.

— Πάντως διάφορα λευκά ίχνη βρίσκονταν επί της κολλητικής επιφάνειας της σφραγίδας, όχι όμως στις διαφανείς ζώνες που αντιστοιχούν στις ενδείξεις “VOID” στην οπίσθια όψη της σφραγίδας, αλλά δίπλα στις ζώνες αυτές.»

10 Το πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας υπογράφθηκε από έναν εκπρόσωπο της Επιτροπής και από έναν εκπρόσωπο της Bundeskartellamt. Η προσφεύγουσα αρνήθηκε να το υπογράψει.

11 Το απόγευμα της 30ής Μαΐου 2006, λήφθηκαν με κινητό τηλέφωνο ψηφιακές φωτογραφίες της επίμαχης σφραγίδας.

12 Στις 31 Μαΐου 2006, η προσφεύγουσα προέβη στην ακόλουθη «συμπληρωματική δήλωση […] επί του πρακτικού θέσεως της σφραγίδας της 30ής Μαΐου 2006»:

«1. Μετά το άνοιγμα της πόρτας, δεν διαπιστώθηκε καμία μεταβολή όσον αφορά τα αποθηκευμένα στον χώρο έγγραφα.

2. Όταν η σφραγίδα αφαιρέθηκε το βράδυ της 30ής Μαΐου για να αντικατασταθεί, η ένδειξη “VOID” επί του πλαισίου ουδόλως είχε σβηστεί.

3. Ο Μ. Κ. ήταν παρών κατά τη θέση της σφραγίδας την προηγουμένη και είχε την εντύπωση ότι ήταν ασυνήθιστα μακριά.»

13 Στις 9 Αυγούστου 2006, η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα αίτηση παροχής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού 1/2003. Η προσφεύγουσα απάντησε με το από 23 Αυγούστου 2006 έγγραφο. Απευθύνθηκαν και άλλες αιτήσεις παροχής πληροφοριών, αντιστοίχως, την 29η Αυγούστου 2006 στην 3Μ, την 31η Αυγούστου 2006 στην εταιρία καθαρισμού που απασχολεί η προσφεύγουσα (στο εξής: εταιρία καθαρισμού) και την 1η Σεπτεμβρίου 2006 στην υπηρεσία ασφαλείας της προσφεύγουσας.

14 Τα δέκα μέλη της ομάδας ελεγκτών συμπλήρωσαν ερωτηματολόγια με τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τη θέση της επίμαχης σφραγίδας και την κατάστασή της το πρωί της 30ής Μαΐου 2006.

15 Στις 2 Οκτωβρίου 2006, η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα κοινοποίηση αιτιάσεων. Βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, διαπίστωσε μεταξύ άλλων ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε παραβιασθεί και ότι, λόγω της οργανωτικής εξουσίας της προσφεύγουσας επί του κτιρίου αυτού, επιβαλλόταν ο καταλογισμός σε αυτήν της ευθύνης για τη διάρρηξη της σφραγίδας.

16 Στις 13 Νοεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της κοινοποιήσεως αιτιάσεων.

17 Στις 6 Δεκεμβρίου 2006, κατόπιν αιτήματος της προσφεύγουσας, ο σύμβουλος ακροάσεων διεξήγαγε ακρόαση, στην οποία συμμετείχε και η 3Μ.

18 Στις 21 Δεκεμβρίου 2006, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, η 3M επιβεβαίωσε εγγράφως ορισμένες δηλώσεις στις οποίες προέβη κατά την ακρόαση.

19 Κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η προσφεύγουσα διαβίβασε στην Επιτροπή τρεις πραγματογνωμοσύνες ενός επιστημονικού ιδρύματος φυσικών επιστημών και ιατρικής (στο εξής: επιστημονικό ίδρυμα).

20 Στις 21 Μαρτίου 2007, το επιστημονικό ίδρυμα συνέταξε την πρώτη πραγματογνωμοσύνη (στο εξής: πρώτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος), όπου αναλυόταν η αντίδραση της επίμαχης διαρραγείσας σφραγίδας σε τάσεις διατμήσεως και αποκολλήσεως.

21 Στις 11 Απριλίου 2007, η Επιτροπή ανέθεσε στον Kr., ορκωτό εμπειρογνώμονα σε θέματα τεχνικών επικολλήσεως και συμπεριφοράς των πλαστικών υλικών, να συντάξει έκθεση σχετικά με ορισμένες παραμέτρους λειτουργίας και χειρισμού της επίμαχης σφραγίδας. Η πρώτη του έκθεση συντάχθηκε στις 8 Μαΐου 2007.

22 Στις 15 Μαΐου 2007, το επιστημονικό ίδρυμα συνέταξε δεύτερη πραγματογνωμοσύνη (στο εξής: δεύτερη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος), όπου αναλυόταν η αντίδραση της επίμαχης σφραγίδας σε διατμητικές τάσεις έλξεως και συμπιέσεως, καθώς και σε τάσεις αποκολλήσεως μετά τη δράση του προϊόντος καθαρισμού Synto (στο εξής: Synto).

23 Με το από 6 Ιουνίου 2007 έγγραφο, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα σχετικά με τα νέα στοιχεία που διαπιστώθηκαν μετά την κοινοποίηση αιτιάσεων, βάσει των δηλώσεων της 3Μ και της πρώτης αναφοράς Kr., και της παρέσχε τη δυνατότητα να διατυπώσει γραπτές παρατηρήσεις προς τούτο.

24 Στις 6 Ιουλίου 2007, η προσφεύγουσα υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στην Επιτροπή και ζήτησε νέα ακρόαση. Η Επιτροπή απέρριψε το εν λόγω αίτημα.

25 Την 1η Οκτωβρίου 2007, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή την τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος, της 27ης Σεπτεμβρίου 2007 (στο εξής: τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος), όπου αναλυόταν η αντίδραση της επίμαχης σφραγίδας σε τάσεις αποκολλήσεως λόγω παλαιότητας, του Synto και της ατμοσφαιρικής υγρασίας.

26 Ακολούθως, η Επιτροπή ανέθεσε στον Kr. τον σχολιασμό των επιχειρημάτων και των παρατηρήσεων που περιλαμβάνονταν στο από 6 Ιουλίου 2007 έγγραφο της προσφεύγουσας και στη δεύτερη και τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος. Ο Kr. συνέταξε τη δεύτερη έκθεσή του στις 20 Νοεμβρίου 2007 (στο εξής: δεύτερη έκθεση Kr).

27 Με το από 23 Νοεμβρίου 2007 έγγραφο, η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα τα συμπληρωματικά στοιχεία που διαπιστώθηκαν μετά το από 6 Ιουνίου 2007 έγγραφό της. Ταυτοχρόνως, επέτρεψε την πρόσβαση της προσφεύγουσας στα αντίστοιχα έγγραφα και, μεταξύ άλλων, στη δεύτερη έκθεση Kr.

28 Στις 10 Δεκεμβρίου 2007, η προσφεύγουσα διατύπωσε τη θέση της ως προς τα αποσταλέντα στις 23 Νοεμβρίου 2007 έγγραφα.

29 Στις 15 Ιανουαρίου 2008, η Επιτροπή έλαβε έγγραφο από την προσφεύγουσα, όπου είχαν επισυναφθεί οι ένορκες βεβαιώσεις είκοσι προσώπων, τα οποία, κατά την προσφεύγουσα, διέθεταν κλειδί που επέτρεπε την πρόσβαση στον χώρο G.505 το βράδυ της 29ης Μαΐου 2006 (στο εξής: κάτοχοι κλειδιών). Τα εν λόγω πρόσωπα δήλωναν στις βεβαιώσεις τους ότι κατά τη διάρκεια της οικείας περιόδου (μεταξύ 29 Μαΐου 2006 και ώρα 19:00 και 30 Μαΐου 2006 και ώρα 09:30) είτε δεν βρίσκονταν στο κτίριο G είτε δεν άνοιξαν την πόρτα του σχετικού χώρου (αιτιολογική σκέψη 42 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

30 Στις 30 Ιανουαρίου 2008, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2008) 377 τελικό, σχετικά με τον καθορισμό προστίμου βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 για διάρρηξη σφραγίδας (υπόθεση COMP/B-1/39.326 – E.ON Energie AG) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 (ΕΕ C 240, σ. 6).

31 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει ως εξής:

«*Άρθρο 1*

Η E.ON Energie AG διέρρηξε την σφραγίδα που τέθηκε από τους υπαλλήλους της Επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 1/2003 και, παρέβη, έστω και εξ αμελείας, το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του ιδίου κανονισμού.

Άρθρο 2

Για την παράβαση που αναφέρεται στο άρθρο 1, επιβάλλεται στην E.ON Energie AG πρόστιμο ύψους 38 000 000 ευρώ.

[…]»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

32 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 15 Απριλίου 2008, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

33 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— επικουρικώς, να μειώσει το ποσό του επιβληθέντος προστίμου σε εύλογο ποσό·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

34 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

35 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν προφορικά στις υποβληθείσες από το Γενικό Δικαστήριο ερωτήσεις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Απριλίου 2010.

Σκεπτικό

36 Η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής. Οι πρώτοι επτά λόγοι ακυρώσεως αφορούν τη διαπίστωση της διαρρήξεως της σφραγίδας, ενώ οι λοιποί δύο το ποσό του προστίμου.

37 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση των κανόνων περί του βάρους αποδείξεως, ο δεύτερος παραβίαση της «αρχής της εξεταστικής διαδικασίας», ο τρίτος φερόμενη πεπλανημένη παραδοχή περί κανονικής θέσεως της σφραγίδας, ο τέταρτος φερόμενη πεπλανημένη παραδοχή περί «προφανούς καταστάσεως» της

επίμαχης σφραγίδας την επόμενη του ελέγχου ημέρα, ο πέμπτος φερόμενη πεπλανημένη παραδοχή περί καταλληλότητας της ταινίας ασφαλείας για επίσημη θέση σφραγίδων από την Επιτροπή, ο έκτος παραγνώριση εκ μέρους της Επιτροπής των «εναλλακτικών εκδοχών» που θα μπορούσαν να προκαλέσουν την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας, ο έβδομος παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, ο όγδοος παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 κατά το ότι δεν αποδείχθηκε υπαιτιότητα της προσφεύγουσας και, τέλος, ο έβδομος παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση των κανόνων περί του βάρους αποδείξεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με το αξίωμα in dubio pro reo, την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφθηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), και το άρθρο 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή φέρει το βάρος αποδείξεως στο πλαίσιο διαδικασιών που ενδέχεται να καταλήξουν σε επιβολή προστίμων κατά το δίκαιο των συμπράξεων. Δεδομένου ότι η Επιτροπή οφείλει να σέβεται τις θεμελιώδεις εγγυήσεις του ποινικού δικαίου και να αποδεικνύει επαρκώς κατά νόμο την ύπαρξη παραβάσεως, ενδεχόμενες αμφιβολίες θα έπρεπε να ευνοούν την επίδικη επιχείρηση. Κατά την προσφεύγουσα, από τη νομολογία προκύπτει ότι, όταν η Επιτροπή εκκινεί από την παραδοχή ότι τα διαπιστωθέντα πραγματικά περιστατικά μπορούν να εξηγηθούν μόνον ως αποτέλεσμα παραβάσεως, αρκεί να αποδειχθεί η ύπαρξη περιστάσεων που φωτίζουν διαφορετικά τα διαπιστωθέντα από την Επιτροπή γεγονότα και επιτρέπουν κατ' αυτόν τον τρόπο να υποκατασταθεί μια άλλη εύλογη εξήγηση στην εξήγηση που δέχθηκε το εν λόγω όργανο για να καταλήξει στη διαπίστωση παραβάσεως.

39 Ως προς τη διαπίστωση της Επιτροπής κατά την οποία η μεταβολή της επίμαχης σφραγίδας σε κάθε περίπτωση αποτελεί «πρόδηλη απόδειξη» του υλικού στοιχείου της διαρρήξεως της σφραγίδας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή η απόδειξη αντιβαίνει στο αξίωμα in dubio pro reo. Δεν συνιστά η «πρόδηλη απόδειξη», στο πλαίσιο διαδικασίας του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, παραδεκτό αποδεικτικό στοιχείο και ουδόλως αρκεί για να αποδείξει παράβαση τιμωρούμενη με πρόστιμο. Ακόμη και σε περίπτωση που, αναφερόμενη σε «πρόδηλη απόδειξη», η Επιτροπή στην πραγματικότητα εννοούσε την απόδειξη βάσει ενδείξεων, δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο καθόσον δεν τεκμηρίωσε καμία ένδειξη.

40 Περαιτέρω, το βάρος αποδείξεως που φέρει η Επιτροπή επιτείνεται εν προκειμένω λόγω της δικής της συμπεριφοράς.

41 Πρώτον, κατά τη χρησιμοποίηση της επίμαχης σφραγίδας, η Επιτροπή δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα ώστε να περιορίσει τον κίνδυνο εμφανίσεως «ψευδώς θετικών αποτελεσμάτων» (ήτοι την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» επί της επίμαχης σφραγίδας χωρίς αφαίρεση αυτής), ιδίως λόγω της μη τηρήσεως της ημερομηνίας λήξεως της σφραγίδας της. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει ότι, παρά την παρέλευση του ανώτατου επιτρεπομένου διαστήματος φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας, αυτή ήταν κατάλληλη και λειτουργική το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006. Οι ενδείξεις του κατασκευαστή θα ήταν άλλως ανεπαρκείς, καθώς η 3M θα ανέφερε μόνο το διετές ανώτατο επιτρεπόμενο όριο ζωής στο πληροφοριακό έντυπο για την ταινία ασφαλείας (στο εξής: τεχνικό φυλλάδιο) και δεν θα μπορούσε, απαντώντας στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, να αποφανθεί οριστικώς σχετικά με την ακριβή διάρκεια ζωής του προϊόντος. Η Επιτροπή δεν θα χρειαζόταν επίσης να προσκομίσει τέτοια απόδειξη μέσω των δοκιμών του Kr., οι οποίες, εξάλλου, δεν διεξήχθησαν επί της ίδιας της επίμαχης σφραγίδας. Τέλος, οι εμπειρογνώμονες του επιστημονικού ιδρύματος διαπιστώνουν μεγαλύτερη ευαισθησία των αυτοκόλλητων σφραγίδων ανάλογα με τις περιστάσεις θέσεώς τους και το επίπεδο ατμοσφαιρικής υγρασίας.

42 Δεύτερον, η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει, επί τόπου, τα αναγκαία μέτρα για τη διατήρηση των αποδείξεων, φωτογραφίζοντας την επίμαχη σφραγίδα πριν από το άνοιγμα της πόρτας, ιδίως λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων των εκπροσώπων της προσφεύγουσας σχετικά με την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας προς τους υπαλλήλους της Επιτροπής, το πρωί της 30ής Μαΐου 2006. Συναφώς, το πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας δεν αποτελεί καθαυτό επαρκή απόδειξη της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας, καθώς συντάχθηκε μετά τον έλεγχο.

43 Ενόψει του αξιώματος in dubio pro reo και της επιδεινώσεως του βάρους αποδείξεως που απορρέει από τη συμπεριφορά της Επιτροπής, δεν είναι δυνατή η διαπίστωση καταλογιστέας στην προσφεύγουσα διαρρήξεως της σφραγίδας. Η Επιτροπή δεν απέδειξε, επομένως, πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, το ουσιαστικό στοιχείο της παραβάσεως.

44 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως δεν είναι αόριστος, αλλά προβάλλεται συναφώς ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα καταλογιζόμενα στην προσφεύγουσα περιστατικά προκάλεσαν μεταβολή της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας. Συνεπώς, ακόμη και άνευ των εκθέσεων πραγματογνωμοσύνης που υπέβαλε η προσφεύγουσα, η επιβολή κυρώσεως υπό τη μορφή προστίμου δεν είναι αιτιολογημένη. Στο πλαίσιο διαδικασίας που καταλήγει στην έκδοση αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται πρόστιμο, δεν απόκειται στην οικεία επιχείρηση να αποδείξει τα απαλλακτικά στοιχεία ούτε τις «εναλλακτικές εκδοχές». Αντιθέτως, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει συνολικά όλα τα ενοχοποιητικά ή απαλλακτικά στοιχεία και να αποδείξει κατ' απόλυτο τρόπο και πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας ότι τα καταλογιζόμενα στην προσφεύγουσα περιστατικά προκάλεσαν τη μεταβολή της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας. Το ενδεχόμενο απλώς τελέσεως της παραβάσεως δεν αρκεί για την επιβολή προστίμου, ιδίως μάλιστα όταν η προσφεύγουσα έχει εγείρει αρκετές αμφιβολίες ως προς τον τρόπο διεξαγωγής των αποδείξεων.

45 Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι, εν πρώτοις, η Επιτροπή προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία προδήλως πειστικά με τα οποία στοιχειοθετείται διάρρηξη της σφραγίδας, παρά ταύτα, η προσφεύγουσα προσκόμισε, επιτυχώς, αντίθετα αποδεικτικά στοιχεία. Σε κάθε περίπτωση, κατόρθωσε να εγείρει αμφιβολίες ως προς το ότι τα αποδεικτικά στοιχεία της Επιτροπής επαρκούσαν για τη διαπίστωση της παραβάσεως. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα δεν περιορίσθηκε, ως προς την ύπαρξη διαρρήξεως της σφραγίδας, σε «απλή αναφορά του ενδεχομένου άλλης εξηγήσεως» ή σε «αναφορά στην υποθετική περίπτωση μίας […] ασυνήθιστης εξελίξεως των γεγονότων», αλλά στηρίχθηκε σε αρκετές πραγματογνωμοσύνες του επιστημονικού ιδρύματος προκειμένου να αποδείξει ότι ορισμένα περιστατικά, ήτοι η χρησιμοποίηση παλαιάς σφραγίδας, η ατμοσφαιρική υγρασία, οι κραδασμοί από την πόρτα και το πλαίσιο αυτής και οι διατμητικές τάσεις που απορρέουν εξ αυτών, όπως επίσης και η δράση του Synto, προκάλεσαν ερπυσμό της επίμαχης σφραγίδας με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί στην ομάδα ελεγκτών «εντύπωση δολιοφθοράς». Στο πλαίσιο διαδικασίας καταλήγουσας σε έκδοση αποφάσεως επιβολής προστίμου, ενδεχόμενες ιδιαιτερότητες κατά την επιλογή του ενδιάμεσου προϊόντος της σφραγίδας (εν προκειμένω, της ταινίας ασφαλείας), της αποθηκεύσεως και χρησιμοποιήσεώς του από την Επιτροπή πρέπει να θεωρούνται όλως αλυσιτελείς.

46 Στο πλαίσιο του εξεταζόμενου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προτείνει, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να εξετασθούν ως μάρτυρες ο δικηγόρος της καθώς και ένας υπάλληλος της E.ON, αναφορικά με την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006.

47 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του πρώτου λόγου ακυρώσεως διότι έχει διατυπωθεί αορίστως χωρίς εξέταση των συγκεκριμένων επιπτώσεων επί της ερμηνείας των αποδεικτικών στοιχείων και της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επίσης, αμφισβητεί επικουρικώς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

48 Από το άρθρο 2 του κανονισμού 1/2003 καθώς και από πάγια νομολογία ως προς την εφαρμογή των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ προκύπτει ότι στον τομέα του δικαίου ανταγωνισμού, σε περίπτωση που ερίζεται η ύπαρξη παραβάσεως, εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδεικνύει τις παραβάσεις τις οποίες διαπιστώνει και να προσκομίζει στοιχεία που να θεμελιώνουν, επαρκώς κατά νόμο, τη συνδρομή των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την παράβαση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-185/95 P, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-8417, σκέψη 58, και της 6ης Ιανουαρίου 2004, C-2/01 P και C-3/01 P, BAI και Επιτροπή κατά Bayer, Συλλογή 2004, σ. I-23, σκέψη 62· απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, T-201/04, Microsoft κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-3601, σκέψη 688). Συναφώς, σε αυτήν εναπόκειται να συλλέγει επαρκώς ακριβή και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία για να στηρίζει τη σταθερή πεποίθηση ότι διαπράχθηκε η προβαλλόμενη παράβαση (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1984, 29/83 και 30/83, CRAM και Rheinzink κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1679, σκέψη 20, και της 31ης Μαρτίου 1993, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 και C-125/85 έως C-129/85, Ahlström Osakeytiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1307, σκέψη 127· απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 1999, T-185/96, T-189/96 και T-190/96, Riviera Auto Service κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-93, σκέψη 47).

49 Ακολούθως, υπενθυμίζεται ότι στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, ασκουμένης δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, στον δικαστή της Ένωσης εναπόκειται μόνο να ελέγξει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2501, σκέψη 174).

50 Έτσι, ο ρόλος του δικαστή που επιλαμβάνεται προσφυγής ακυρώσεως κατά αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού και επιβάλλονται πρόστιμα στους αποδέκτες της συνίσταται στην εκτίμηση του αν οι αποδείξεις και τα λοιπά στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή με την απόφασή της επαρκούν προς απόδειξη της υπάρξεως της προσαπτομένης παραβάσεως (απόφαση JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψη 175).

51 Περαιτέρω, τυχόν αμφιβολία του δικαστή είναι υπέρ της επιχειρήσεως στην οποία απευθύνεται η απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 27/76, United Brands και United Brands Continentaal κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75, σκέψη 265). Συνεπώς, ο δικαστής δεν μπορεί να συμπεράνει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο την ύπαρξη της επίδικης παραβάσεως, εφόσον διατηρεί ακόμη αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αυτό, ιδίως στο πλαίσιο προσφυγής με την οποία επιδιώκεται η ακύρωση αποφάσεως περί επιβολής προστίμου (απόφαση JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψη 177).

52 Πράγματι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη η αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, όπως αυτή καθιερώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ, το οποίο εντάσσεται στα θεμελιώδη δικαιώματα τα οποία προστατεύονται στην κοινοτική έννομη τάξη, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου που επιβεβαιώθηκε άλλωστε τόσο με το προοίμιο της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξεως όσο και με το άρθρο 6, παράγραφος 2, ΕΕ, καθώς και με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που υιοθετήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2000 στη Νίκαια (ΕΕ C 364, σ. 1). Λαμβανομένων υπόψη της φύσεως των επίδικων παραβάσεων, καθώς και της φύσεως και του βαθμού αυστηρότητας των κυρώσεων τις οποίες επισύρουν, η αρχή του τεκμηρίου αθωότητας εφαρμόζεται και επί των διαδικασιών των σχετικών με παραβάσεις των ισχυόντων για τις επιχειρήσεις κανόνων ανταγωνισμού που μπορούν να οδηγήσουν στην επιβολή προστίμων ή χρηματικών ποινών (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, ΕΔΔΑ, αποφάσεις Öztürk της 21ης Φεβρουαρίου 1984, σειρά A αριθ. 73, και Lutz της 25ης Αυγούστου 1987, σειρά A αριθ. 123-A· αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-199/92 P, Hüls κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4287, σκέψεις 149 και 150, και C-235/92 P, Montecatini κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4539, σκέψεις 175 και 176· απόφαση JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψη 178).

53 Η προσφεύγουσα στηρίζεται στη νομολογία περί των απαγορευομένων κατά το άρθρο 81 ΕΚ εναρμονισμένων πρακτικών, κατά την οποία η παράλληλη συμπεριφορά των οικείων επιχειρήσεων δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόδειξη εναρμονισμένης πρακτικής αντίθετης προς τη διάταξη αυτή παρά μόνον αν η ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής αποτελεί τη μόνη εύλογη εξήγηση (απόφαση CRAM και Rheinzink κατά Επιτροπής, σκέψη 48 ανωτέρω, σκέψη 16). Ως προς τις εναρμονισμένες πρακτικές, εναπόκειται επομένως στην Επιτροπή, σύμφωνα με την επιχειρηματολογία που ανέπτυξαν οι οικείες επιχειρήσεις κατά τη διάρκεια της διοικητικής

διαδικασίας, να εξετάσει όλες τις δυνατές εξηγήσεις της επίμαχης συμπεριφοράς και να διαπιστώσει τον χαρακτήρα παραβάσεως μόνον εφόσον η παράβαση αποτελεί τη μόνη εύλογη εξήγηση.

54 Συνεπώς, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού στηριζόμενη στη συμπεριφορά των οικείων επιχειρήσεων, ο δικαστής της Ένωσης θα ακυρώσει την επίμαχη απόφαση εφόσον οι επιχειρήσεις προβάλλουν επιχειρηματολογία που φωτίζει διαφορετικά τα αποδειχθέντα από την Επιτροπή γεγονότα και επιτρέπει έτσι να αντικατασταθεί η εξήγηση που υποστηρίζει η Επιτροπή προκειμένου να διαπιστώσει παράβαση με άλλη εύλογη εξήγηση των περιστατικών (αποφάσεις CRAM και Rheinzink κατά Επιτροπής Commission, σκέψη 48 ανωτέρω, σκέψη 16, και Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 48 ανωτέρω, σκέψεις 126 και 127).

55 Πάντως, όπως και στην περίπτωση που η Επιτροπή στηρίζεται σε έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία, στο πλαίσιο αποδείξεως της υπάρξεως παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, απόκειται στις οικείες επιχειρήσεις όχι απλώς να εκθέσουν μία εύλογη εξήγηση εναλλακτική της θέσεως της Επιτροπής, αλλά να υποστηρίξουν ότι οι αποδείξεις που δέχεται η προσβαλλόμενη απόφαση προς απόδειξη της υπάρξεως της παραβάσεως είναι ανεπαρκείς (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψεις 725 έως 728, και JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψη 187), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, όταν η Επιτροπή στηρίζεται σε άμεσα αποδεικτικά στοιχεία, απόκειται στις οικείες επιχειρήσεις να αποδείξουν ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή είναι ανεπαρκή. Έχει ήδη κριθεί ότι αυτή η αντιστροφή του βάρους αποδείξεως δεν παραβιάζει κατ' αρχήν την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Montecatini κατά Επιτροπής, σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψη 181).

56 Προέχει, εξάλλου, να επισημανθεί ότι η επιχείρηση δεν μπορεί να μεταθέσει το βάρος αποδείξεως στην Επιτροπή επικαλούμενη περιστάσεις τις οποίες δεν είναι σε θέση να αποδείξει (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-44/00, Mannesmannröhren-Werke κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2223, σκέψη 262, και JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψη 343). Με άλλη διατύπωση, όταν η Επιτροπή στηρίζεται σε άμεσα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είναι κατ' αρχήν επαρκή για την απόδειξη της υπάρξεως παραβάσεως, δεν αρκεί η επιχείρηση απλώς να επικαλεστεί ενδεχόμενο το οποίο θα μπορούσε να επηρεάσει την αποδεικτική αξία των εν λόγω στοιχείων με αποτέλεσμα να φέρει πλέον η Επιτροπή το βάρος αποδείξεως ότι το γεγονός αυτό δεν ήταν σε θέση να επηρεάσει την αποδεικτική αξία των στοιχείων. Αντιθέτως, εκτός από τις περιπτώσεις όπου η απόδειξη αυτή δεν είναι δυνατή εκ μέρους της οικείας επιχειρήσεως λόγω της συμπεριφοράς της ίδιας της Επιτροπής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Mannesmannröhren-Werke κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 261 και 262, και JFE Engineering κ.λ.π. κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψεις 342 και 343), απόκειται στην οικεία επιχείρηση να αποδείξει επαρκώς κατά νόμο, αφενός, την ύπαρξη του γεγονός που επικαλείται και, αφετέρου, ότι το γεγονός αυτό αναιρεί την αποδεικτική αξία των στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή.

57 Στο πλαίσιο του εξεταζόμενου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή όφειλε με την προσβαλλόμενη απόφαση να αποδείξει πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας ότι η μεταβολή της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας, που διαπιστώθηκε στις 30 Μαΐου 2006, της ήταν καταλογιστέα, αφότου είχε αποδείξει ότι τα φερόμενα περιστατικά δεν ήταν σε θέση να εξηγήσουν την εν λόγω κατάσταση. Κατά την προσφεύγουσα, δεν απόκειται στην ίδια να αποδείξει τα απαλλακτικά στοιχεία ή τις «εναλλακτικές εκδοχές». Απλώς το ενδεχόμενο πραγματοποιήσεως της παραβάσεως δεν αρκεί για την επιβολή προστίμου, πολλώ μάλλον καθώς η προσφεύγουσα ήγειρε αρκετές αμφιβολίες ως προς τον τρόπο διεξαγωγής των αποδείξεων. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα αναφέρεται επίσης στην παλαιότητα της επίμαχης σφραγίδας, στην ατμοσφαιρική υγρασία, στους κραδασμούς εξαιτίας της πόρτας και του πλαισίου της και στις προκύπτουσες από αυτές διατμητικές τάσεις, καθώς και στη δράση του Synto, που θα μπορούσαν να προκαλέσουν ερπυσμό της επίμαχης σφραγίδας, με αποτέλεσμα τη διαπιστωθείσα από την ομάδα ελεγκτών «εντύπωση δολιοφθοράς».

58 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, ο λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν είναι αόριστος, καθώς, κατ' ουσία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένης της παραγνωρίσεως εκ μέρους της Επιτροπής των αρχών που διέπουν το βάρος αποδείξεως στο κοινοτικό δίκαιο ανταγωνισμού, η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι τα καταλογιζόμενα στην προσφεύγουσα περιστατικά κατέληξαν σε μεταβολή της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας, με αποτέλεσμα να πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

59 Πάντως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν παραγνώρισε τις αρχές που διέπουν το βάρος αποδείξεως. Συγκεκριμένα, αφενός, στην αιτιολογική σκέψη 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπεται ρητώς ότι «απόκειται στην Επιτροπή να εκθέσει τα κατάλληλα πραγματικά περιστατικά προκειμένου να αποδειχθεί η φερόμενη διάρρηξη της σφραγίδας», αφετέρου, η Επιτροπή στήριξε τη διαπίστωσή της περί διαρρήξεως σφραγίδας στην κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006, η οποία, κατά την άποψή της, εμφάνιζε τις ενδείξεις «VOID» σε ολόκληρη την επιφάνειά της, καθώς και υπολείμματα κολλητικής ουσίας στην οπίσθια όψη, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τις δηλώσεις των ελεγκτών της Επιτροπής και της Bundeskartellamt και τις διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στο πρακτικό διαρρήξεως σφραγίδας (αιτιολογικές σκέψεις 75 και 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

60 Ως εκ τούτου, παραπέμποντας ιδίως στις διαπιστώσεις των έξι ελεγκτών που ήταν επιτόπου παρόντες και στην υπογραφή από την προσφεύγουσα του πρακτικού θέσεως της σφραγίδας, η Επιτροπή, κατ' αρχάς, διαπίστωσε την κανονική θέση της επίμαχης σφραγίδας το βράδυ της 29ης Μαΐου 2006 (αιτιολογικές σκέψεις 50 και 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή, ακολούθως, διαπίστωσε, όπως αναφέρεται στη σκέψη 59 ανωτέρω, μεταβολή της καταστάσεως της εν λόγω σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006, η οποία, κατά την άποψή της, αποδεικνύει την παράβαση της διαρρήξεως σφραγίδας.

61 Ανεξαρτήτως της αποδεικτικής αξίας των στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή, τα οποία πρέπει να εκτιμηθούν στο πλαίσιο εξετάσεως του τρίτου έως τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, ορθώς η Επιτροπή διαπίστωσε στην αιτιολογική σκέψη 44

της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι «απλή αναφορά στην υποθετική περίπτωση μίας […] ασυνήθιστης εξελίξεως των γεγονότων δεν αρκεί» να αναιρέσει την ύπαρξη παραβάσεως. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις αρχές που εκτέθηκαν στις σκέψεις 55 και 56 ανωτέρω, στην προσφεύγουσα απόκειται να αποδείξει όχι μόνο το αληθές των διαφόρων περιστατικών που επικαλείται ώστε να εξηγήσει την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας της 30ής Μαΐου 2006, αλλά και τα περιστατικά εκείνα που αναιρούν την αποδεικτική αξία των στοιχείων που προσκόμισε η Επιτροπή.

62 Συνεπώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξέτασε τις εναλλακτικές εκδοχές σχετικά με την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας στις 30 Μαΐου 2006, τις οποίες προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία. Η Επιτροπή, πάντως, έκρινε ότι οι εν λόγω εκδοχές δεν αποδείκνυαν ότι η συγκεκριμένη κατάσταση προκλήθηκε από περιστατικά άλλα από τη διάρρηξη της σφραγίδας (αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 68 και 77 έως 98 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν διαπιστώνεται παράβαση σχετικά με το βάρος αποδείξεως.

63 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι δύο περιστατικά, ήτοι η φερόμενη παλαιότητα της επίμαχης σφραγίδας και η ανυπαρξία φωτογραφιών που απεικονίζουν την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας πριν από το άνοιγμα της πόρτας, αύξησαν το βάρος αποδείξεως που φέρει η Επιτροπή. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι αποδείχθηκαν επαρκώς τα περιστατικά αυτά, επιβάλλεται να εξετασθεί αν, υπό το πρίσμα της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε η προσφεύγουσα σχετικά με τα περιστατικά αυτά, τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλέστηκε η Επιτροπή στηρίζουν επαρκώς κατά νόμο τη διαπίστωση διαρρήξεως της σφραγίδας κατά την έννοια του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003. Η εξέταση αυτή θα πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο αναλύσεως του τρίτου, του τέταρτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.

64 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αφορά παραβίαση της «αρχής της εξεταστικής διαδικασίας»

Επιχειρήματα των διαδίκων

65 Παραπέμποντας στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1966, 56/64 και 58/64, Consten και Grundig κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 363), και της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München (Συλλογή 1991, σ. I-5469), η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά την «αρχή της εξεταστικής διαδικασίας», η Επιτροπή οφείλει να προβαίνει αυτεπαγγέλτως σε διακρίβωση των πραγματικών περιστατικών και να ερευνά με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως. Επομένως, η «αρχή» αυτή παραβιάσθηκε εν προκειμένω.

66 Πρώτον, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει τις «πρόδηλες ασάφειες» σχετικά με τη σύνθεση του Synto. Η Επιτροπή δεν έπρεπε να αρκεστεί στη διαπίστωση ότι δεν γνώριζε ποιο προϊόν είχε χρησιμοποιήσει το επιστημονικό ίδρυμα στο πλαίσιο των πειραμάτων του (αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το επιστημονικό ίδρυμα, στη δεύτερη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος, απέδειξε την παρουσία του συστατικού 2-(2-μεθοξυαιθοξυ) αιθανόλης στο Synto. Επομένως, το εν λόγω συστατικό επιτίθεται σε σημαντικό αριθμό οργανικών ουσιών. Αντιθέτως, ο Kr. δεν προέβη ο ίδιος σε ανάλυση της συνθέσεως του Synto, αλλά έκρινε ότι το προϊόν καθαρισμού αποτελούνταν από «τασιενεργές υδατικό διάλυμα που περιείχε τα στοιχεία 2-βουτοξυαιθανόλη και 2-προπανόλη (ισοπροπυλική αλκοόλη)». Αυτή η ουσία δεν εμφανίζει αποτελέσματα παρόμοια με εκείνα των αλκοολών, ενώ η αναλυθείσα από το επιστημονικό ίδρυμα ουσία εμφανίζει ομοίως τα ίδια αποτελέσματα με τους αιθέρες και, εξαιτίας αυτού, συμπληρωματικό αποτέλεσμα διαλυτικού μέσου ως προς, μεταξύ άλλων, τις κολλητικές ουσίες και τα υπολείμματα πιλημάτων. Τα αποτελέσματα των πειραμάτων του επιστημονικού ιδρύματος θα έπρεπε να παρακινήσουν την Επιτροπή να προβεί σε συμπληρωματικές αναλύσεις της συνθέσεως του Synto. Η Επιτροπή δεν μπορούσε να το απορρίψει αποκλειστικώς διότι η μόνη παραλλαγή

του Synto η οποία κατά το μεγαλύτερο μέρος είναι άνυδρη (στο εξής: Synto Forte), σύμφωνα με τις ενδείξεις του κατασκευαστή, δεν πωλείται σε φιάλες ενός λίτρου που χρησιμοποιούνταν από την εταιρία καθαρισμού (αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Είναι αδύνατο να αποκλεισθεί ότι ο κατασκευαστής προέβη σε εσφαλμένες δηλώσεις και/ή ότι η συσκευασία του Synto άλλαξε μεταγενέστερα.

67 Η Επιτροπή παρέλειψε, επίσης, να λάβει υπόψη ότι το προϊόν καθαρισμού που χρησιμοποιούσε προηγουμένως η εταιρία καθαρισμού (το Synto Forte) είχε αντικατασταθεί από το Synto λίγο πριν από τον έλεγχο, γεγονός που επισημάνθηκε στην Επιτροπή με το απαντητικό έγγραφο της προσφεύγουσας στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 19ης Οκτωβρίου 2007. Είναι, συναφώς, αδύνατο να αποκλεισθεί ότι η εταιρία καθαρισμού διέθετε ακόμη περίσσευμα από το Synto Forte. Η Επιτροπή θα μπορούσε ευχερώς να προβεί σε ανάλυση του χρησιμοποιηθέντος προϊόντος καθαρισμού δεδομένου ότι η προσφεύγουσα της είχε προτείνει να της αποστείλει μέρος του υπολειπόμενου περιεχομένου της φιάλης.

68 Δεύτερον, η Επιτροπή αθέτησε την υποχρέωσή της έρευνας παραλείποντας να εξετάσει το ενδεχόμενο οι κάτοχοι των κλειδιών να επέτρεψαν την πρόσβαση στον χώρο G.505 σε τρίτους, όπως επίσης και το ενδεχόμενο εισχωρήσεως τρίτου στον χώρο αυτόν με άλλον τρόπο. Η Επιτροπή παραγνώρισε, στις αιτιολογικές σκέψεις 98 και 100 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι η πόρτα του επίδικου χώρου είχε όχι μόνο σφραγισθεί αλλά και κλειδωθεί προκειμένου να αποτραπεί οποιαδήποτε παρείσδυση. Οι ένορκες βεβαιώσεις των κατόχων των κλειδιών καθιστούν σαφές ότι, κατά τη διάρκεια της επίμαχης νύχτας, η πόρτα του οικείου χώρου δεν ήταν ούτε ξεκλείδωτη ούτε ανοιχτή. Η προσφεύγουσα ζητεί να διαταχθεί σχετικώς απόδειξη με ακρόαση των προσώπων αυτών ως μαρτύρων, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας.

69 Στο μέτρο που η Επιτροπή παρατηρεί ότι και άλλα άτομα θα μπορούσαν να αποκτήσουν κλειδί του χώρου G.505 από τους κατόχους των κλειδιών (αιτιολογική σκέψη 98 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της υποχρεώσεώς της να διακριβώσει πλήρως τα πραγματικά περιστατικά, η Επιτροπή όφειλε είτε να διατάξει τη συμπλήρωση των ενόρκων βεβαιώσεων είτε να προβεί η ίδια σε έρευνα για τον εντοπισμό των κλειδιών.

70 Ομοίως, στο μέτρο που η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι ένορκες βεβαιώσεις δεν αποκλείουν ότι «η πόρτα ανοίχθηκε με άλλους τρόπους» (αιτιολογική σκέψη 98 της προσβαλλομένης αποφάσεως), όφειλε να εξετάσει την κλειδαριά και την πόρτα του χώρου G.505, ώστε να διαπιστώσει παραβίαση ή οποιασδήποτε φύσεως απόπειρα επεμβάσεως. Η ανάλυση της επιφάνειας της πόρτας θα επέτρεπε τη διαπίστωση ότι το άνοιγμα της πόρτας με άλλα μέσα αποκλειόταν.

71 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι εκ προθέσεως προέτρεψε έναν εκ των κατόχων των κλειδιών να προξενήσει ζημία στην επίμαχη σφραγίδα και/ή να ανοίξει την πόρτα. Εκτιμά ότι, λόγω ψευδούς ένορκης βεβαιώσεως, αυτός ο ενδεχόμενος τρίτος θα εκτίθετο, κατά το γερμανικό δίκαιο, σε ποινικές κυρώσεις και ενδεχομένως σε καταβολή μεγάλης αποζημιώσεως.

72 Τρίτον, η Επιτροπή παραβίασε την «αρχή της εξεταστικής διαδικασίας» κατά τη διατύπωση του ερωτήματος αριθ. 6 του ερωτηματολογίου των ελεγκτών η οποία παρεμπόδισε την αναπαραγωγή των διαπιστώσεων των ελεγκτών ή τις επηρέασε.

73 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί διότι η προσφεύγουσα απλώς διατυπώνει γενικές θέσεις χωρίς να αποδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο οι προβαλλόμενες αιτιάσεις είναι σε θέση να επηρεάσουν τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επικουρικώς, αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

74 Όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 48 και 49 ανωτέρω, στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού, εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδεικνύει τις παραβάσεις που διαπιστώνει και να προσκομίζει στοιχεία που να θεμελιώνουν, επαρκώς κατά νόμο, τη συνδρομή των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την παράβαση. Συναφώς, οφείλει να προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία αρκούντως ακριβή και συγκλίνοντα προς στήριξη της πεποιθήσεως ότι η παράβαση όντως διαπράχθηκε.

75 Επιβάλλεται, επιπλέον, η παρατήρηση ότι η Επιτροπή οφείλει, προς τον σκοπό της τηρήσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως, να συμβάλλει με τα μέσα που έχει στη διάθεσή της στη διευκρίνιση των πραγματικών περιστατικών που έχουν νομική βαρύτητα (απόφαση Consten και Grundig κατά Επιτροπής, σκέψη 65 ανωτέρω, σ. 501).

76 Μεταξύ των εγγυήσεων που παρέχει η κοινοτική έννομη τάξη συγκαταλέγεται, μεταξύ άλλων, η υποχρέωση του αρμόδιου θεσμικού οργάνου να ερευνά με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Technische Universität München, σκέψη 64 ανωτέρω, σκέψη 14, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, Τ-167/94, Nölle κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2589, σκέψη 73).

77 Συναφώς, επιβάλλεται εκ προοιμίου η διαπίστωση ότι ο προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα λόγος ακυρώσεως αποσκοπεί να αποδείξει ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως, διότι δεν εξέτασε τις ασάφειες σχετικά με τη σύνθεση του Synto και δεν ερεύνησε επαρκώς τη δυνατότητα προσβάσεως στον χώρο G.505. Συνεπώς, οι εν λόγω ελλείψεις, εάν υποτεθεί ότι μπορούν κατά περίπτωση να μειώσουν την αποδεικτική αξία των στοιχείων που επικαλέστηκε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι σε θέση να επηρεάσουν τη νομιμότητα της αποφάσεως αυτής.

78 Πρώτον, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο η Επιτροπή επέτρεψε τη διατήρηση ασαφειών σχετικά με τη σύνθεση του προϊόντος καθαρισμού που χρησιμοποιήθηκε στις 30 Μαΐου 2006, επισημαίνεται αρχικώς ότι, στην αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν επισήμανε απλώς ότι δεν γνώριζε ποιο προϊόν είχε χρησιμοποιήσει το επιστημονικό ίδρυμα για τις δοκιμές του. Στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη, αφενός, η Επιτροπή παρατήρησε ότι από την πρώτη και τη δεύτερη έκθεση του Kr. προέκυπτε ότι η επίδραση του Synto στην επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας δεν θα μπορούσε να είχε επηρεάσει τη λειτουργία της. Αφετέρου, απέρριψε την άποψη της προσφεύγουσας ότι ο Kr. δεν χρησιμοποίησε για τις δοκιμές του το αυθεντικό προϊόν καθαρισμού.

79 Κατ' αρχάς, επισήμανε ειδικότερα ότι της παραδόθηκε από την εταιρία καθαρισμού ακριβώς το ίδιο προϊόν απολυμάνσεως με εκείνο που είχε χρησιμοποιηθεί στους χώρους της προσφεύγουσας το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 και ότι μόνον αυτό το προϊόν καθαρισμού είχε χρησιμοποιηθεί σε όλες τις δοκιμές. Ακολούθως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η θέση που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η Επιτροπή δεν γνώριζε ποιο προϊόν είχε χρησιμοποιήσει το επιστημονικό ίδρυμα για τις δοκιμές του, απαντά στο επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο το επιστημονικό ίδρυμα είχε δοκιμάσει το προϊόν που του είχε αποσταλεί από αυτήν και είχε διαπιστώσει ότι επρόκειτο για άνυδρο διαλυτικό μέσο με κύριο συστατικό την 2-(2-μεθοξυαιθοξυ) αιθανόλη. Εντούτοις, κατά τις δηλώσεις του κατασκευαστή, η μόνη παραλλαγή του Synto η οποία ήταν κατά το μεγαλύτερο μέρος άνυδρη, δεν διατίθετο στο εμπόριο σε φιάλες του ενός λίτρου, οι οποίες είχαν χρησιμοποιηθεί για τον καθαρισμό της πόρτας του χώρου G.505 και δεν χρησιμοποιήθηκε ως προϊόν καθαρισμού αλλά ως προϊόν αποκολλήσεως.

80 Δεύτερον, η Επιτροπή δεν έφερε υποχρέωση να αναλύσει τη σύνθεση του Synto, διότι, για να διενεργήσει τις δοκιμές της, χρησιμοποίησε το Synto που είχε χρησιμοποιήσει η εταιρία καθαρισμού στην πόρτα του χώρου G.505, το οποίο της είχε αποσταλεί απευθείας από αυτήν, γεγονός το οποίο η προσφεύγουσα, όταν ερωτήθηκε σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν αμφισβήτησε. Επιπλέον, από το έγγραφο της 5ης Δεκεμβρίου 2006, το οποίο απηύθυνε η εταιρία καθαρισμού στην Επιτροπή, και δη από την απάντηση της εν λόγω εταιρίας στο δεύτερο ερώτημα της Επιτροπής,

προκύπτει ότι το Synto είχε πράγματι χρησιμοποιηθεί για τον καθαρισμό της πόρτας του εν λόγω χώρου. Τέλος, το δελτίο δεδομένων ασφαλείας για το Synto δεν αναφέρει την ύπαρξη στο Synto του συστατικού 2-(2-μεθοξυαιθοξυ) αιθανόλη.

81 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι, σύμφωνα με τις ενδείξεις στον δικτυακό τόπο του κατασκευαστή, το Synto Forte δεν πωλείται στις φιάλες ενός λίτρου που χρησιμοποιούσε η εταιρία καθαρισμού. Συναφώς, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας κατά τα οποία ήταν αδύνατο να αποκλεισθεί ότι ο κατασκευαστής είχε προβεί σε εσφαλμένες δηλώσεις ή ότι η συσκευασία είχε αλλάξει μεταγενέστερα δεν είναι πειστικά και, σε κάθε περίπτωση, δεν είναι τεκμηριωμένα.

82 Τέταρτον, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας κατά τα οποία δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι η εταιρία καθαρισμού διέθετε υπόλοιπα της περισσότερο δραστικής παραλλαγής του Synto, που φέρεται ότι χρησιμοποιούνταν προηγουμένως, πρέπει επίσης να απορριφθούν. Συγκεκριμένα, αφενός, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί γιατί αυτή η πιο επιβλαβής για τις ξύλινες επιφάνειες παραλλαγή είχε χρησιμοποιηθεί για τον καθαρισμό της πόρτας των χώρων αυτών. Αφετέρου, από την αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι παραδόθηκε στην Επιτροπή από την εταιρία καθαρισμού το ίδιο απολυμαντικό μέσο που είχε χρησιμοποιηθεί στους χώρους της προσφεύγουσας στις 30 Μαΐου 2006 και ότι χρησιμοποιήθηκε μόνο το προϊόν αυτό σε σειρά πολυάριθμων δοκιμών. Η διαπίστωση, όμως, αυτή δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα.

83 Καθώς το προϊόν απολυμάνσεως επί του οποίου ο εντεταλμένος από την Επιτροπή εμπειρογνώμονας διενήργησε τις δοκιμές του ήταν ακριβώς το ίδιο απολυμαντικό που είχε χρησιμοποιηθεί από την εταιρία καθαρισμού κατά τη διάρκεια της νύχτας της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006, η Επιτροπή δεν είχε λόγο να προβεί σε ανάλυση της συνθέσεως αυτού.

84 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την «αρχή της εξεταστικής διαδικασίας» καθώς δεν ερεύνησε το ενδεχόμενο οι κάτοχοι των κλειδιών να επέτρεψαν την πρόσβαση τρίτων στον χώρο G.505, όπως επίσης και το ενδεχόμενο τρίτοι να εισχώρησαν στον χώρο με άλλον τρόπο.

85 Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλλει [σε επιχειρήσεις] πρόστιμα όταν αυτές, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, «έχουν διαρρήξει σφραγίδες οι οποίες ετέθησαν [...] από τους υπαλλήλους ή τα λοιπά συνοδεύοντα άτομα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή». Συνεπώς, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει τη διάρρηξη της σφραγίδας. Αντιθέτως, δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι πράγματι υπήρξε πρόσβαση στον σφραγισθέντα χώρο ή ότι υπήρξε επέμβαση στα εκεί φυλασσόμενα έγγραφα. Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 74 έως 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή πράγματι έκρινε ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε παραβιασθεί. Συναφώς, η Επιτροπή επισήμανε, μεταξύ άλλων (στην αιτιολογική σκέψη 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ότι «από την κατάσταση της σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006 προέκυπτε ότι είχε αφαιρεθεί από την πόρτα του γραφείου κατά τη διάρκεια της νύχτας και ότι η πόρτα αυτή θα μπορούσε, επομένως, να είναι στο μεταξύ ανοιχτή». Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας κατά τους οποίους η πόρτα του οικείου χώρου δεν ήταν ούτε ξεκλείδωτη ούτε ανοιχτή κατά τη διάρκεια της επίμαχης νύχτας, οι οποίοι επιβεβαιώνονται από τις ένορκες βεβαιώσεις των κατόχων των κλειδιών, είναι αλυσιτελείς.

86 Σε κάθε περίπτωση, όπως παρατηρεί η Επιτροπή, οι ένορκες βεβαιώσεις των κατόχων των κλειδιών, οι οποίες έγιναν μεταξύ της 2ας Σεπτεμβρίου και της 22ας Δεκεμβρίου 2007, ήτοι περίπου ένα έτος και έξι μήνες από τα πραγματικά περιστατικά, δεν είναι σε θέση να μεταβάλουν τη διαπίστωσή της με την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς την ύπαρξη διαρρήξεως της σφραγίδας, διότι, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις της προσφεύγουσας στην αίτησή της για παροχή πληροφοριών, και άλλα πρόσωπα ήταν ενδεχομένως δυνατό να διαθέτουν κλειδί που θα επέτρεπε το άνοιγμα της πόρτας του χώρου G.505. Η Επιτροπή, επομένως, δεν όφειλε να ερευνήσει το υποθετικό ενδεχόμενο οι κάτοχοι των κλειδιών να είχαν επιτρέψει την πρόσβαση τρίτων στον χώρο ούτε το ενδεχόμενο να είχαν εισχωρήσει στον χώρο G.505 με άλλον τρόπο.

87 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την «αρχή της εξεταστικής διαδικασίας» με τη διατύπωση του ερωτήματος αριθ. 6 του ερωτηματολογίου των ελεγκτών, το οποίο παρεμπόδισε την αναπαραγωγή των διαπιστώσεων των ελεγκτών ή την επηρέασε.

88 Η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, σκοπός του εν λόγω ερωτήματος ήταν η εξέταση των μελών της ομάδας ελεγκτών σχετικά με τις ενδείξεις που συνηγορούσαν υπέρ της διαπιστώσεως της διαρρήξεως της σφραγίδας, ιδίως λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων που καταγράφηκαν στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας, ήτοι σχετικά με την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας καθώς και με την ύπαρξη κολλητικής ουσίας γύρω και πίσω από αυτήν. Συνεπώς, η διατύπωση του ερωτηματολογίου δεν εμπόδιζε την αναπαραγωγή των διαπιστώσεων των ελεγκτών.

89 Εξάλλου, από τις απαντήσεις τους στο εν λόγω ερωτηματολόγιο προκύπτει ότι οι ελεγκτές είχαν πράγματι επισημάνει στο ερώτημα αριθ. 6 τα σχετικά στοιχεία που θυμόταν ο καθένας τους προσωπικά. Έτσι, για παράδειγμα, ο Kl. δήλωσε ότι είχε αμέσως την εντύπωση «ότι η σφραγίδα είχε μεταβληθεί έπειτα από την τοποθέτησή της [και ότι είχε] καταχωρίσει τις παρατηρήσεις που δικαιολογούσαν το συμπέρασμα αυτό και […] ότι τις [είχε] επισυνάψει ως παράρτημα στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας». Ο Ko. δήλωσε ότι είχε «παρατηρήσει ότι η σφραγίδα είχε “μετακινηθεί” και ότι η ένδειξη “VOID” ήταν εμφανής», αλλά ότι δεν είχε «κοιτάξει την οπίσθια όψη της σφραγίδας». Ο L. επισήμανε ότι ήταν «προσωπικώς βέβαιος ως προς την κατάσταση της σφραγίδας την επομένη», παρατηρώντας ότι η σφραγίδα «είχε μετακινηθεί κατά περίπου 2 χιλιοστά» και ότι «δεν πρόσεξε ιδιαιτέρως την εμφάνιση της ενδείξεως “VOID” επί της σφραγίδας». Ο N., επίσης, παρατήρησε ότι «θυμόταν με βεβαιότητα ότι είχε παρατηρήσει προσωπικώς ότι η ένδειξη “VOID” ήταν εμφανής σε ολόκληρη την επιφάνεια της σφραγίδας» και ότι «τα υπολείμματα της κόλλας πάνω στην πόρτα επίσης φαινόταν να καταδεικνύουν διάρρηξη της σφραγίδας, ακριβώς δίπλα στο άκρο της σφραγίδας». Τέλος, ο M. επισήμανε ότι «η περιγραφή στο πρακτικό [ήταν] ακριβής» και ότι «θα διατύπωνε το σημείο β΄ ειδικότερα ως εξής: υπολείμματα κολλητικής ουσίας στα δύο άκρα της σφραγίδας· επρόκειτο για τμήματα από 1 έως 2 χιλιοστά της ενδείξεως “VOID”».

90 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αφορά προβαλλόμενη ανακριβή παραδοχή περί κανονικής θέσεως της σφραγίδας

Επιχειρήματα των διαδίκων

91 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως, στην αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, διαπίστωσε ότι είχε αποδειχθεί ότι η επίμαχη σφραγίδα ήταν άθικτη όταν τέθηκε στον χώρο G.505 στις 29 Μαΐου 2006 και ότι εφάρμοζε απολύτως στην πόρτα και στο πλαίσιο αυτής όταν η ομάδα ελεγκτών απομακρύνθηκε από τους χώρους περί ώρα 19:30.

92 Πρώτον, η κανονική θέση της επίμαχης σφραγίδας πάνω στην πόρτα είχε αμφισβητηθεί. Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων η προσφεύγουσα είχε αμφισβητήσει ότι η επίμαχη σφραγίδα εφάρμοζε απολύτως στο οικείο υπόστρωμα. Περαιτέρω, από το περιεχόμενο της δικογραφίας προκύπτει ότι, σύμφωνα με την εντύπωση των ελεγκτών που ήταν παρόντες κατά την τοποθέτηση της σφραγίδας, η επίμαχη σφραγίδα εφάρμοζε στο οικείο υπόστρωμα, γεγονός που, όμως, δεν αρκούσε για να δικαιολογήσει τη διαπίστωση περί κανονικής τοποθετήσεως. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, στο τεχνικό φυλλάδιο, διευκρινίζεται ότι αυτό το είδος σφραγίδας επικολλάται σε ορισμένες επιφάνειες υπό τον όρο ότι οι επιφάνειες αυτές έχουν προηγουμένως καθαριστεί. Δεν προηγήθηκε, όμως, τέτοιος καθαρισμός. Επιπλέον, η οικεία πόρτα αποτελείτο από ηχομονωτικά επιχρωματισμένα φύλλα και το πλαίσιο από ανοδιωμένο αλουμίνιο, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο τεχνικό φυλλάδιο.

93 Δεν αποδείχθηκε, επομένως, ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε αποκολληθεί από την ταινία ασφαλείας σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή. Ομοίως, η 3M παραδέχθηκε το ενδεχόμενο προηγούμενης βλάβης σε περίπτωση μη ενδεδειγμένης χρήσεως (αιτιολογική σκέψη 60 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Από την τρίτη

πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος προκύπτει ότι η τοποθέτηση σφραγίδας μη σύμφωνης με τις οδηγίες του κατασκευαστή δεν προκαλεί αναγκαίως την άμεση εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» πάνω στη σφραγίδα. Επομένως, η άποψη κατά την οποία κάθε ένδειξη μη επαρκούς εφαρμογής της επίμαχης σφραγίδας θα είχε παρατηρηθεί αμέσως από τα πρόσωπα που ήταν παρόντα κατά την τοποθέτησή της (αιτιολογική σκέψη αιτιολογική σκέψη 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως) στερείται λυσιτέλειας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το γεγονός ότι η επίμαχη σφραγίδα αφαιρέθηκε κανονικά από την ταινία ασφαλείας, τέθηκε χωρίς πρόβλημα, εφάρμοζε στην πόρτα του χώρου G.505 και στο πλαίσιο αυτής όντας άθικτη και χωρίς εμφανείς ενδείξεις «VOID» και αποτέλεσε αντικείμενο προσεκτικής εξετάσεως από ορισμένους ελεγκτές. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να το εξακριβώσει και η Επιτροπή δεν μπορεί να το αποδείξει. Προσθέτει ότι οι δηλώσεις των ελεγκτών ως προς τον τρόπο θέσεως της επίμαχης σφραγίδας είναι αντιφατικές.

94 Ως προς τις διαπιστώσεις στην αιτιολογική σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι απίθανο να μπορούσε ο κατασκευαστής να δώσει τόσο λεπτομερείς οδηγίες για τον τρόπο χειρισμού του προϊόντος, καθόσον αυτές ήταν, σε κάθε περίπτωση, περιττές. Επιπλέον, ως κατασκευαστής, η 3M δεν είχε κανένα συμφέρον να αμφισβητήσει την αξιοπιστία του προϊόντος της. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να διαπιστώσει, με επαρκή βεβαιότητα, ότι η επίμαχη σφραγίδας ήταν «άθικτη» και ότι «εφάρμοζε στην πόρτα και στο πλαίσιο του χώρου G.505» (αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

95 Δεύτερον, το γεγονός ότι εκπρόσωπος της προσφεύγουσας υπέγραψε το πρακτικό θέσεως της σφραγίδας στις 29 Μαΐου 2006 βεβαίωνε αποκλειστικώς την επίσημη θέση της σφραγίδας και όχι την ορθή θέση αυτής, καθώς η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να εντοπίσει αμέσως προηγούμενες βλάβες ή ελαττώματα κατά τη θέση της επίμαχης σφραγίδας.

96 Τρίτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η φερόμενη εμπειρία της και οι δοκιμές του Kr. στερούνταν λυσιτέλειας. Το γεγονός και μόνον ότι δεν υπήρχαν, όπως διατείνεται, προβλήματα εφαρμογής ούτε «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» σε

άλλες σφραγίδες που χρησιμοποιούνταν από το 2004 και προέρχονταν από την ίδια παρτίδα (αιτιολογική σκέψη 55 της προσβαλλομένης αποφάσεως) δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι «ένα τέτοιο αποτέλεσμα αποκλείεται ή δεν είναι πιθανό». Ο ίδιος ο Kr. αναγνώρισε ότι οι αναλύσεις του δεν επέτρεπαν να προσδιοριστεί ο βαθμός στον οποίο οι παρατηρήσεις του θα μπορούσαν να γενικευθούν. Επομένως, τα αποτελέσματα των αναλύσεων του Kr. θα έπρεπε να «επιβεβαιωθούν στατιστικώς».

97 Τέταρτον, η διαπίστωση της Επιτροπής κατά την οποία η σωστή λειτουργία των σφραγίδων είναι δυνατή εφόσον χρησιμοποιούνται σε κανονικές πόρτες γραφείου από αλουμίνιο (επιχρωματισμένο) (αιτιολογική σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως) είναι αλυσιτελής διότι ουδέποτε διαπιστώθηκε ότι η πόρτα του χώρου G.505 είχε κατασκευασθεί από αλουμίνιο. Ακόμη και το πλαίσιο της πόρτας δεν ήταν από αλουμίνιο επιχρωματισμένο, αλλά από ανοδιωμένο αλουμίνιο, ήτοι επικαλυπτόμενο από οξειδωμένο προστατευτικό στρώμα με σκοπό την προστασία από τη διάβρωση.

98 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

99 Δεν αμφισβητείται ότι στις 29 Μαΐου 2006, περί ώρα 19:15, ο χώρος G.505 σφραγίσθηκε με επίσημη σφραγίδα της Επιτροπής. Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, δεν αποδείχθηκε ότι η θέση της σφραγίδας αυτής ήταν κανονική. Κατά την προσφεύγουσα, ήταν απλώς δυνατό να προκαλέσει στους παρόντες κατά τη θέση της σφραγίδας ελεγκτές την εντύπωση ότι η επίμαχη σφραγίδα εφάρμοζε πάνω στο οικείο υπόστρωμα. Δεν μπορούσε, πάντως, να διαπιστωθεί, με επαρκή βεβαιότητα, ότι η επίμαχη σφραγίδα εφάρμοζε σταθερά, παραμένοντας άθικτη, στην πόρτα του χώρου G.505 και στο πλαίσιό της το βράδυ της 29ης Μαΐου 2006.

100 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι «[η] τοποθέτηση της σφραγίδας έγινε σωστά», ότι «[η] σφραγίδα εφάρμοζε άψογα στο υπόστρωμα, που αποτελείτο από την πόρτα και το πλαίσιό της, και [ότι] καμία ένδειξη "VOID" δεν ήταν εμφανής πάνω στην κίτρινη και μπλε επιφάνεια μετά την τοποθέτησή της» (αιτιολογική σκέψη 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

101 Στηρίχθηκε, συγκεκριμένα, στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 5, 50 και 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως), στο πρακτικό θέσεως της σφραγίδας και στις απαντήσεις των έξι ελεγκτών, που ήταν παρόντες κατά τη θέση της επίμαχης σφραγίδας, στο ερώτημα αριθ. 3 του ερωτηματολογίου που απηύθυνε στους ελεγκτές.

102 Αρχικώς, επιβάλλεται να εξεταστεί αν τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση δικαιολογούν το συμπέρασμα περί κανονικής θέσεως της επίμαχης σφραγίδας.

103 Πρώτον, διαπιστώνεται ότι το πρακτικό θέσεως της σφραγίδας αναφέρει, αφενός, ότι στις 29 Μαΐου 2006 και ώρα 19:15, τέθηκε σφραγίδα στον χώρο G.505, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 1/2003 και, αφετέρου, ότι εκπρόσωπος της προσφεύγουσας, ο P., ενημερώθηκε σχετικά με τις διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, και του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, όπως επίσης και σχετικά με τη δυνατότητα επιβολής προστίμου σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του εν λόγω κανονισμού, σε περίπτωση διαρρήξεως σφραγίδας εκ προθέσεως ή εξ αμελείας. Το πρακτικό υπογράφθηκε από τον Kl., υπάλληλο της Επιτροπής και επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών, τον J., υπάλληλο της Bundeskartellamt, και τον P., εκπρόσωπο της προσφεύγουσας.

104 Αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, το πρακτικό θέσεως της σφραγίδας αποδεικνύει αρκούντως ότι η επίμαχη σφραγίδα τέθηκε κανονικά. Το εν λόγω πρακτικό πιστοποιεί, πράγματι, τη θέση σφραγίδας σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 1/2003, γεγονός που αναγνωρίζει ο εκπρόσωπος

της προσφεύγουσας υπογράφοντάς το, κατόπιν ενημερώσεώς του σχετικά με τις οικείες διατάξεις. Ως εκ τούτου, μόνον η κανονική θέση σφραγίδας μπορεί να θεωρηθεί σύμφωνη με το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 1/2003.

105 Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν το βράδυ της 29ης Μαΐου 2006 η προσφεύγουσα είχε διαπιστώσει ότι η θέση της επίμαχης σφραγίδας ήταν αντικανονική ή είχε διαπιστώσει την εμφάνιση ενδείξεων «VOID» σε αυτήν, ευλόγως μπορεί να θεωρηθεί ότι θα είχε αμέσως υποβάλει παρατηρήσεις σχετικώς, δεδομένου ότι είχε πλήρη γνώση της σημασίας των εν λόγω στοιχείων (βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Επιπλέον, όπως αναφέρει η Επιτροπή, η υπηρεσία ασφαλείας της προσφεύγουσας βεβαίωσε ότι, μετά από έλεγχο της επίμαχης σφραγίδας, αρκετές ώρες μετά τη θέση της, δεν παρατηρήθηκε καμία μεταβολή της κατά τις δύο περιπολίες στο κτίριο G. Επομένως, επιβάλλεται η απόρριψη του επιχειρήματος της προσφεύγουσας ότι οι ενδείξεις «VOID» εμφανίστηκαν αργότερα, λόγω προηγούμενης βλάβης της επίμαχης σφραγίδας προκληθείσας από μη ενδεδειγμένη χρησιμοποίησή της.

106 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι απαντήσεις των έξι ελεγκτών της Επιτροπής και της Bundeskartellamt που ήταν παρόντες κατά τη θέση της σφραγίδας, στις οποίες παραπέμπει η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 5 και 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επιβεβαιώνουν το κανονικό της θέσεως της επίμαχης σφραγίδας.

107 Ειδικότερα, ο Kl., υπάλληλος της Επιτροπής και επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών, βεβαίωσε ότι ήταν «απόλυτα σίγουρος ότι η σφραγίδα ήταν άθιχτη [... και είχε] βεβαιωθεί γι' αυτό προσωπικώς με ιδιαίτερη επιμέλεια». Προσέθεσε ότι η επίμαχη σφραγίδα «εφάρμοζε απόλυτα στην πόρτα και στο πλαίσιο και [ότι] δεν ήταν εμφανής καμία ένδειξη "VOID"».

108 Ομοίως, ο L., υπάλληλος της Επιτροπής, δήλωσε ότι «[ήταν] σίγουρος ότι η σφραγίδα ήταν άθιχτη όταν [οι ελεγκτές] απομακρύνθηκαν από το κτίριο [και ότι] είχαν κοιτάξει με προσοχή τη σφραγίδα και επιβεβαιώσει ότι είχε τεθεί σωστά».

109 Η W., υπάλληλος της Επιτροπής, βεβαίωσε από τη μεριά της ότι «[ήταν] βέβαιο ότι [η σφραγίδα] εφάρμοζε απόλυτα στην πόρτα [, και ότι] η θέση της [είχε] γίνει ορθά [… και ότι] η σφραγίδα έδειχνε "κανονική"». Προσέθεσε ότι η επίμαχη σφραγίδα «[είχε] τοποθετηθεί ορθά πάνω στην πόρτα, [είχε] φυσιολογικά χρώματα μπλε και κίτρινο [και ότι] καμία ένδειξη "VOID" δεν ήταν εμφανής».

110 Ο N., υπάλληλος της Bundeskartellamt, εξήγησε ότι είχε «προσωπικώς παρατηρήσει ότι η σφραγίδα ήταν άθιχτη όταν η ομάδα ελεγκτών απομακρύνθηκε από το κτίριο [… και ότι είχε] παρατηρήσει τη σφραγίδα με προσοχή».

111 Ο M., υπάλληλος της Bundeskartellamt, δήλωσε ότι «αφότου ο [Kl.] έθεσε τη σφραγίδα, αρκετοί υπάλληλοι, μεταξύ των οποίων και [αυτός], βεβαιώθηκαν σχετικά με την ορθή τοποθέτηση της σφραγίδας». Προσέθεσε ότι «όταν η ομάδα ελεγκτών, συμπεριλαμβανομένων των υπαλλήλων της Bundeskartellamt, απομακρύνθηκαν από τον διάδρομο όπου βρίσκεται ο σφραγισθείς χώρος, η σφραγίδα ήταν άθιχτη». Βεβαίωσε ότι το είχε «διαπιστώσει de visu».

112 Τέλος, ο B., υπάλληλος της Bundeskartellamt, βεβαίωσε ότι «ο [Kl.], και άλλα μέλη της ομάδας εκτός από τον ίδιο, βεβαιώθηκαν ότι η σφραγίδα είχε τεθεί ορθώς [και ότι είχε] προσωπικώς παρατηρήσει ότι η σφραγίδα ήταν άθιχτη όταν η ομάδα ελεγκτών απομακρύνθηκε από το κτίριο».

113 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι οι απαντήσεις στο ερώτημα αριθ. 3 του ερωτηματολογίου της Επιτροπής των λοιπών τεσσάρων ελεγκτών, που είχαν συμμετάσχει στους ελέγχους στους χώρους της προσφεύγουσας, δεν αναιρούν την αποδεικτική αξία των προαναφερθέντων στοιχείων. Συγκεκριμένα, ένας ελεγκτής δήλωσε ότι δεν είχε συμμετάσχει στη διαδικασία θέσεως της σφραγίδας, ενώ τρεις ελεγκτές ανέφεραν άλλες ενδείξεις της κανονικότητας της θέσεως της επίμαχης σφραγίδας και επιβεβαίωσαν το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση.

114 Ειδικότερα, ο Κ. δήλωσε ότι «όταν την είδε για τελευταία φορά, η σφραγίδα ήταν άθιχτη». Η Με. δήλωσε από τη μεριά της ότι «[είχε] βεβαιωθεί, έστω και μηχανικώς, ότι η σφραγίδα ήταν άθιχτη». Τέλος, ο J. ανέφερε ότι «εξ όσων θυμάται, η σφραγίδα ήταν άθιχτη όταν η ομάδα ελεγκτών απομακρύνθηκε από αυτόν τον διάδρομο του κτιρίου στις 29 Μαΐου 2006».

115 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δικαιολογούσαν το συμπέρασμα ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε τεθεί κανονικώς στις 29 Μαΐου 2006, ότι αυτή εφάρμοζε, επομένως, σταθερά στην πόρτα του χώρου G.505 και στο πλαίσιο αυτής και ήταν άθιχτη, υπό την έννοια ότι δεν ήταν εμφανείς οι ενδείξεις «VOID» όταν η ομάδα ελεγκτών απομακρύνθηκε από τους χώρους της προσφεύγουσας.

116 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν τα περιστατικά που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι ικανά να αναιρέσουν την αποδεικτική αξία των προαναφερθέντων στοιχείων. Η προσφεύγουσα αναφέρει σχετικώς ότι, πρώτον, η πόρτα του χώρου G.505 και το πλαίσιο αυτής δεν είχαν καθαριστεί πριν από τη θέση της επίμαχης σφραγίδας, δεύτερον, τα υλικά της εν λόγω πόρτας και του πλαισίου της δεν περιλαμβάνονται στο τεχνικό φυλλάδιο και, τρίτον, δεν αποδεικνύεται ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε αποκολληθεί από την ταινία ασφαλείας σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή.

117 Πρώτον, διαπιστώνεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι εκπρόσωποί της και οι εκπρόσωποι της Bundeskartellamt είχαν «βεβαιωθεί σχετικά με την καθαρότητα του υποστρώματος, καίτοι δεν ήταν απαραίτητο να καθαριστεί με ιδιαίτερο τρόπο η επίμαχη πόρτα και το πλαίσιό της» (αιτιολογική σκέψη 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

118 Μολονότι, βεβαίως, ενδείκνυται κατά το τεχνικό φυλλάδιο ο καθαρισμός του υποστρώματος πριν από τη θέση της σφραγίδας, εντούτοις η σύσταση αυτή συνδέεται με το γεγονός ότι μία ρυπαρή επιφάνεια θα μπορούσε να επηρεάσει την ικανότητα επικολλήσεως της σφραγίδας με αποτέλεσμα οι ενδείξεις «VOID» να μην εμφανίζονται σε περίπτωση διαρρήξεως της σφραγίδας. Πράγματι, στο τεχνικό φυλλάδιο, αναφέρεται ρητώς ότι «κάθε στοιχείο που ρυπαίνει την επιφάνεια επηρεάζει κατά τρόπο αρνητικό την επικόλληση [της σφραγίδας] και το μήνυμα της καταστροφής». Εξάλλου, η κατασκευάστρια εταιρία των σφραγίδων, 3M, ρητώς επιβεβαίωσε ότι η σχετική με τον προηγούμενο καθαρισμό της επιφάνειας του υποστρώματος σύσταση αφορούσε πρωταρχικώς τις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες η επιφάνεια έχει ρυπανθεί από έλαια ή λίπη. Η σκόνη που συνήθως υπάρχει στα γραφεία ουδόλως επηρεάζει, κατά τον κατασκευαστή, τη λειτουργικότητα των σφραγίδων.

119 Συνεπώς, η προσφεύγουσα, η οποία φέρει το βάρος αποδείξεως των περιστατικών που επικαλείται, δεν απέδειξε ότι το βράδυ της 29ης Μαΐου 2006 η επιφάνεια της πόρτας του χώρου G.505 και το πλαίσιό της είχαν καλυφθεί από ρυπογόνες ουσίες, πέραν της σκόνης που παρατηρείται συνήθως στα γραφεία. Επίσης, δεν απέδειξε ότι το βράδυ της 29ης Μαΐου 2006 η κατάσταση της επιφάνειας της επίμαχης πόρτας και του πλαισίου ήταν τέτοια ώστε υπό κανονικές συνθήκες θα μπορούσε να επηρεαστεί η λειτουργικότητα της επίμαχης σφραγίδας. Αντιθέτως, είναι περισσότερο εύλογο να υποτεθεί ότι η πόρτα του χώρου G.505 καθαριζόταν τακτικά από την εταιρία καθαρισμού. Υπό αυτές τις περιστάσεις, το πρώτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

120 «Δεύτερον, ως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τα υλικά από τα οποία αποτελείται η πόρτα του χώρου G.505 και το πλαίσιό της, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως,

ότι "[σ]ε περίπτωση χρησιμοποιήσεως πάνω σε συνήθεις πόρτες γραφείων από αλουμίνιο (επιχρωματισμένο), η ορθή λειτουργικότητα των σφραγίδων [ήταν …] δυνατή". Η Επιτροπή τόνισε ότι [α]υτό είχε επιβεβαιωθεί σαφώς από τις αναλύσεις που διεξήχθησαν επί τόπου και στο εργαστήριο από τον εντεταλμένο [από αυτήν] εμπειρογνώμονα, ως προς τις σφραγίδες και τη δυνατότητα επικολλήσεώς τους στο πραγματικό τους υπόστρωμα».

121 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι το πλαίσιο της οικείας πόρτας δεν αποτελείτο από επιχρωματισμένο αλουμίνιο αλλά από ανοδιωμένο αλουμίνιο. Η προσφεύγουσα, η οποία φέρει το βάρος αποδείξεως των στοιχείων που επικαλείται, δεν προβάλλει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να διαπιστωθεί ότι το γεγονός ότι το πλαίσιο της πόρτας αποτελείται από ανοδιωμένο, και όχι επιχρωματισμένο, αλουμίνιο μπορεί να επηρεάσει καθ' οιονδήποτε τρόπο τη λειτουργικότητα της επίμαχης σφραγίδας.

122 Σε κάθε περίπτωση, η 3M επισήμανε, στην απάντησή της επί της αιτήσεως της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών, ότι η χρησιμοποιηθείσα κόλλα σε αυτόν τον τύπο σφραγίδας μπορεί πρακτικώς να χρησιμοποιηθεί σε όλα τα υποστρώματα, οπότε η απαρίθμηση στο τεχνικό φυλλάδιο των υποστρωμάτων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν [όπως ο ανοξείδωτος χάλυβας, το ακριλονιτρίλιο βουταδιένιο στυρόλιο (ABS), το πολυπροπυλένιο, το βαμμένο μέταλλο, ο πολυεστέρας, το πολυαιθυλένιο υψηλής πυκνότητας (PEHD), το νάιλον, το γυαλί, το πολυανθρακικό] δεν ήταν εξαντλητική, αλλά σκοπό είχε να υποδείξει κατά προσέγγιση τη φύση και το φάσμα των υποστρωμάτων επί των οποίων θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί το προϊόν. Η 3M ανέφερε, επίσης, ότι τέτοιου είδους σφραγίδες λειτουργούν ορθά πάνω σε πόρτα από αλουμίνιο και από επιχρωματισμένο αλουμίνιο, διευκρινίζοντας ότι, αν η σφραγίδα δεν εφάρμοζε επαρκώς στο υπόστρωμα, οι ενδείξεις «VOID» θα μπορούσαν να μην εμφανίζονταν σε περίπτωση μετακινήσεώς της, γεγονός που δεν ίσχυε εν προκειμένω. Οι παρατηρήσεις στην πρώτη έκθεση του Kr. και στις εκθέσεις του Kr., της 9ης Ιουλίου 2008, επιβεβαιώνουν ομοίως τις δηλώσεις αυτές. Υπό αυτές τις συνθήκες, το δεύτερο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

123 Τρίτον, ως προς το γεγονός ότι δεν διαπιστώθηκε ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε αποκολληθεί από την ταινία ασφαλείας σύμφωνα με τον ενδεδειγμένο κατά τις οδηγίες

του κατασκευαστή τρόπο, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ως προς το αληθές του προβαλλόμενου γεγονότος, με αποτέλεσμα να πρέπει να απορριφθεί η εν λόγω επιχειρηματολογία. Σε κάθε περίπτωση, κατά την 3M, η βλάβη του προϊόντος κατά την αποκόλλησή του από την ταινία ασφαλείας θα είχε ως αποτέλεσμα την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» πριν ακόμη από τη θέση της πάνω στο υπόστρωμα ενώ η μεταγενέστερη εμφάνιση «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» αποκλειόταν. Στην πρώτη έκθεση του Kr. I, απορρίφθηκε ομοίως η συνάφεια της ταχύτητας με την οποία αποκολλήθηκε η επίμαχη σφραγίδα από την ταινία ασφαλείας όσον αφορά την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» ή ακόμη το γεγονός ότι οι εν λόγω ενδείξεις θα μπορούσαν να εμφανιστούν μόνον έπειτα από την παρέλευση ορισμένου χρόνου. Υπό τις συνθήκες αυτές, το τρίτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει, επίσης, να απορριφθεί.

124 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που αφορά φερόμενη εσφαλμένη παραδοχή περί «προφανούς καταστάσεως» της επίμαχης σφραγίδας την επομένη του ελέγχου ημέρα

Επιχειρήματα των διαδίκων

125 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε, στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 9, 24, 55, 61 και 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ότι, στις 30 Μαΐου 2006, οι ενδείξεις «VOID» ήταν εμφανείς σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας.

126 Πρώτον, όπως έγινε αντιληπτό από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας, οι ενδείξεις «VOID» ήταν μόλις διακρινόμενες και ασφαλώς όχι σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας. Ένας υπάλληλος της Bundeskartellamt ανέφερε, ομοίως, στην απάντησή του στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, ότι «σε ορισμένα σημεία, η ένδειξη "void" διακρινόταν ελάχιστα μέσα από το χαρτί». Τα μέλη της ομάδας ελεγκτών και οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας είχαν, αρχικώς, αμφιβολίες ως προς την μεταβολή της επίμαχης σφραγίδας. Η προσφεύγουσα ζητεί συναφώς, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας, να εξεταστεί ο δικηγόρος της ως μάρτυρας.

127 Το γεγονός ότι οι ελεγκτές επιθυμούσαν να συγκρίνουν την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας με εκείνη των σφραγίδων που τέθηκαν σε άλλα σημεία του κτιρίου (αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως) επιβεβαιώνει ότι οι ενδείξεις «VOID» δεν ήταν, σε καμία περίπτωση, ευδιάκριτες σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας. Σε κάθε περίπτωση, δεν τίθεται συναφώς ζήτημα για πλήρως συγκλίνουσα αντίληψη εκ μέρους όλων των παρόντων υπαλλήλων. Επιπλέον, ορισμένες δηλώσεις των ελεγκτών έρχονταν σε αντίφαση με το πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας.

128 Δεύτερον, η Επιτροπή εσφαλμένως στηρίζεται στις φωτογραφίες του τμήματος που παρέμεινε κολλημένο στο πλαίσιο της πόρτας του χώρου G.505, οι οποίες ελήφθησαν μέσω κινητού τηλεφώνου μόλις το απόγευμα της 30ής Μαΐου 2006. Συναφώς, η θέση της Επιτροπής κατά την οποία, το πρωί της 30ής Μαΐου 2006, η πόρτα του χώρου G.505 ανοίχθηκε από τον επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών χωρίς να προκαλέσει περαιτέρω βλάβη στην επίμαχη σφραγίδα (αιτιολογική σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως) είναι εσφαλμένη. Η αποκόλληση της επίμαχης σφραγίδας από την πόρτα κατ' ανάγκη προκάλεσε βλάβη στην αυτοκόλλητη επιφάνεια αυτής. Καθόσον ο έλεγχος συνεχίσθηκε με έντονο τρόπο από τις 09:30 και η πόρτα του χώρου G.505, ως εκ τούτου, άνοιγε και έκλεινε τακτικά, η επίμαχη σφραγίδα αποκολλήθηκε και επανατοποθετήθηκε περισσότερες από μία φορές. Ήταν αναπόφευκτο οι προκληθείσες τάσεις πιέσεως και διατμήσεως να προκάλεσαν μικρή μετακίνηση της

επίμαχης σφραγίδας με αποτέλεσμα να εμφανιστούν οι ενδείξεις «VOID». Επιπλέον, μετά τον έλεγχο, η επίμαχη σφραγίδα δεν τέθηκε πλέον σε συνεχή επίβλεψη και ήταν αδύνατο να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να αγγίχτηκε ή να χρησιμοποιήθηκε κατ' άλλον τρόπο.

129 Υπό το πλαίσιο αυτό, κατά τρόπο αντιφατικό η Επιτροπή, αφενός, εκτιμά ότι η εμφάνιση απλώς των ενδείξεων «VOID» αρκεί για τη διαπίστωση διαρρήξεως της σφραγίδας και, αφετέρου, δηλώνει ότι δεν μπορούσε να καταλήξει οριστικώς ως προς την ύπαρξη διαρρήξεως της σφραγίδας χωρίς επιπλέον αποκόλληση της επίμαχης σφραγίδας. Αντιφατικές ήταν, επίσης, οι δηλώσεις ορισμένων ελεγκτών ότι οι ενδείξεις «VOID» ήταν εμφανείς σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας, αλλά μόνον έπειτα από την αποκόλληση αυτής.

130 Ως προς την επικαλούμενη από την Επιτροπή απάντηση στο ερώτημα αριθ. 15 της αιτήσεως για παροχή πληροφοριών, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι αφορά αποκλειστικώς την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» στην πόρτα του χώρου G.505 και στο πλαίσιό της μετά το άνοιγμα της πόρτας από τους ελεγκτές και τη μη εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» στην επίμαχη σφραγίδα μετά την πρώτη παρατήρηση το πρωί της 30ής Μαΐου 2006. Αναφέροντας ότι οι ενδείξεις «VOID» σχεδόν αντικατοπτρίζονταν απέναντι από το υπόστρωμα και έδιναν την εντύπωση ότι ήταν του ιδίου χρώματος με την επίμαχη σφραγίδα, γεγονός που απαιτούσε κατ' ανάγκη προσεκτική παρατήρηση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι οι ενδείξεις «VOID» ήταν ελάχιστα διακρινόμενες, τμηματικές και όχι σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας.

131 Η συμπληρωματική δήλωση στο πρακτικό της 30ής Μαΐου 2006 δεν έχει καμία αποδεικτική αξία όσον αφορά την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006. Δεν περιλάμβανε καμία σχετική δήλωση και απλώς συμπλήρωνε τις παρατηρήσεις της Επιτροπής ως προς την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας μετά το άνοιγμα της πόρτας του χώρου G.505.

132 Τέλος, η Επιτροπή δεν εξήγησε τον τρόπο με τον οποίο οι ενδείξεις «VOID» ήταν εμφανείς σε ολόκληρη την επίμαχη σφραγίδα ενώ, σε κάθε περίπτωση, το τμήμα της επίμαχης σφραγίδας που εφάρμοζε στην πόρτα του χώρου G.505 δεν είχε αποκολληθεί. Συγκεκριμένα, κατά την έκθεση της Επιτροπής, οι ενδείξεις «VOID» μπορούσαν να εμφανιστούν μόνο μετά την αποκόλληση της σφραγίδας (αιτιολογική σκέψη 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ταυτοχρόνως, ήταν πρακτικώς αδύνατο να επανατοποθετηθεί η σφραγίδα ακριβώς στο ίδιο σημείο, με αποτέλεσμα η αποκόλληση να αφήνει αναπόφευκτα υπολείμματα κολλητικής ουσίας στην οπίσθια όψη της σφραγίδας (αιτιολογική σκέψη 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τέτοια, όμως, υπολείμματα κολλητικής ουσίας βρίσκονταν μόνο σε τμήμα της επίμαχης σφραγίδας στην πλευρά του πλαισίου της επίμαχης πόρτας. Αντιθέτως, μετά την οριστική αποκόλληση της επίμαχης σφραγίδας, οι ενδείξεις «VOID» στο σημείο αυτό ήταν άθιχτες και δεν υπήρχε υπόλειμμα κολλητικής ουσίας σε αυτήν την πλευρά (αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εφόσον το τμήμα της επίμαχης σφραγίδας που ήταν κολλημένο στο πλαίσιο της πόρτας δεν είχε ακόμη αποκολληθεί, ήταν αδύνατο να εξηγηθεί με ποιον τρόπο οι ορατές ενδείξεις «VOID»είχαν εμφανισθεί σε αυτό. Η έκθεση της Επιτροπής κατά την οποία οι ενδείξεις «VOID» ήταν εμφανείς σε ολόκληρη της επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας συνεπάγεται επομένως κατ' ανάγκη ότι επρόκειτο για «ψευδώς θετικό αποτέλεσμα».

133 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

134 Επισημαίνεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι «[από την] κατάσταση της σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006 προέκυπτε ότι είχε αφαιρεθεί από την πόρτα του γραφείου κατά τη διάρκεια της νύχτας και ότι η πόρτα αυτή θα μπορούσε, επομένως, να είναι στο μεταξύ ανοιχτή» (αιτιολογική σκέψη 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

135 Στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή στηρίχθηκε συναφώς στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας και στις απαντήσεις των οκτώ ελεγκτών που ήταν παρόντες κατά τη διαπίστωση της διαρρήξεως της σφραγίδας (αιτιολογικές σκέψεις 8, 12, 75 και 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ανέφερε, επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι εσωτερικοί και εξωτερικοί εκπρόσωποι της προσφεύγουσας που ήταν παρόντες κατά τον έλεγχο της ημέρας εκείνης δεν είχαν αμφισβητήσει τη μεταβολή της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας, αλλά είχαν αρνηθεί να υπογράψουν το πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας.

136 Επομένως, επιβάλλεται πρώτον να εξετασθεί αν τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δικαιολογούν τη διαπίστωση της διαρρήξεως σφραγίδας.

137 Πρώτον, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε αντίθεση με τις σφραγίδες πάνω σε χαρτί, όταν η σφραγίδα είναι πλαστική, όπως η επίμαχη σφραγίδα, η διάρρηξή της δεν καθίσταται εμφανής από ένα σχίσιμο. Μόλις εφαρμοσθεί, η πλαστική σφραγίδα δεν μπορεί πλέον να αφαιρεθεί από το υπόστρωμα χωρίς να είναι εμφανής η αφαίρεσή της. Είναι αδύνατο να τοποθετηθεί εκ νέου χωρίς να παραμείνουν ίχνη. Συγκεκριμένα, μετά την αφαίρεση, η λευκή κολλητική ουσία παραμένει πάνω στο υπόστρωμα υπό τη μορφή των ενδείξεων «VOID», μεγέθους περίπου 12 σημείων Didot (περίπου 5 χιλιοστών), που κατανέμονται σε ολόκληρη την επιφάνεια του αυτοκόλλητου. Η αφαιρούμενη σφραγίδα γίνεται διαφανής σε αυτές τις ζώνες, με αποτέλεσμα οι ενδείξεις «VOID» να είναι ορατές και επί της σφραγίδας. Λαμβανομένων κυρίως υπόψη του μεγάλου αριθμού και του μεγέθους των ενδείξεων «VOID», είναι αδιαμφισβήτητα αδύνατη η τοποθέτηση της σφραγίδας ακριβώς στο ίδιο σημείο όπου είχε τοποθετηθεί προηγουμένως. Ακόμη και στην περίπτωση αυτή, οι ενδείξεις «VOID» παραμένουν ευδιάκριτες.

138 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω) καθίσταται σαφές, αφενός, ότι ολόκληρη η επίμαχη σφραγίδα είχε μετακινηθεί κατά περίπου 2 χιλιοστά σε ύψος και πλάτος, καθώς ήταν ορατά ίχνη κολλητικής ουσίας στο κάτω και στο δεξί μέρος της σφραγίδας, και, αφετέρου, ότι η ένδειξη

«VOID» ήταν ευδιάκριτη σε ολόκληρη την επιφάνεια της σφραγίδας, η οποία πάντως παρέμενε «ιππαστί» στην πόρτα του χώρου G.505 και στο πλαίσιο αυτής και δεν είχε σχισθεί. Συνεπώς, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι διαπιστώσεις αυτού του πρακτικού, που υπογράφεται από τον Kl., υπάλληλο της Επιτροπής και επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών, και τον J., υπάλληλο της Bundeskartellamt, αποδεικνύουν επαρκώς την ύπαρξη διαρρήξεως της σφραγίδας.

139 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι οι απαντήσεις των οκτώ ελεγκτών που ήταν παρόντες κατά τη διαπίστωση της διαρρήξεως της σφραγίδας, στις οποίες παραπέμπει η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επιβεβαιώνουν το εν λόγω συμπέρασμα.

140 Ειδικότερα, ο Kl., υπάλληλος της Επιτροπής και επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών, έχει δηλώσει ότι «τούτο έδινε αμέσως την εντύπωση ότι η σφραγίδα είχε μεταβληθεί μετά την τοποθέτησή της». Επισήμανε ότι είχε «διατυπώσει εγγράφως τις παρατηρήσεις που δικαιολογούσαν τέτοιο συμπέρασμα» και ότι της είχε «επισυνάψει ως παράρτημα στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας».

141 Ομοίως, ο Ko., υπάλληλος της Επιτροπής, έχει δηλώσει ότι «[είχε] παρατηρήσει ότι η σφραγίδα είχε "μετακινηθεί" και ότι η ένδειξη "VOID" ήταν εμφανής».

142 Η W., υπάλληλος της Επιτροπής, έχει επίσης βεβαιώσει ότι είχε παρατηρήσει ότι «η σφραγίδα δεν είχε την ίδια όψη με της προηγουμένης νύχτας» και ότι η ένδειξη «VOID» ήταν ευδιάκριτη σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας και ότι είχαν παραμείνει υπολείμματα της κολλητικής ουσίας 2 χιλιοστών στην περίμετρο και στην οπίσθια όψη της επίμαχης σφραγίδας δίπλα στις ενδείξεις «VOID». Έχει προσθέσει ότι «η σφραγίδα δεν είχε πλέον το ίδιο σκούρο χρώμα όπως προηγουμένως και ότι οι ενδείξεις "VOID" ήταν εμφανείς».

143 Ο N., υπάλληλος της Bundeskartellamt, έχει εξηγήσει ότι «θυμόταν με βεβαιότητα ότι η ένδειξη "VOID" ήταν εμφανής σε ολόκληρη την επιφάνεια της σφραγίδας [και ότι] τα υπολείμματα της κολλητικής ουσίας πάνω στην πόρτα φαινόταν να καταδεικνύουν διάρρηξη της σφραγίδας, ακριβώς δίπλα στο άκρο της σφραγίδας».

144 Ο M., υπάλληλος της Bundeskartellamt, έχει δηλώσει ότι «η περιγραφή στο πρακτικό [ήταν] ακριβής [και ότι] θα διατύπωνε το σημείο β΄ ειδικότερα ως εξής: υπολείμματα κόλλας στα δύο άκρα της σφραγίδας· επρόκειτο για τμήματα από 1 έως 2 χιλιοστά της ενδείξεως "VOID"».

145 Παρεμφερείς διαπιστώσεις έχουν γίνει από τους Me., J. και B., υπαλλήλους της Bundeskartellamt.

146 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 8, 9, 74 και 75) δικαιολογούσαν το συμπέρασμα ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε αφαιρεθεί από την πόρτα του χώρου G.505 το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 και ότι η πόρτα αυτή θα μπορούσε επομένως να είναι ανοιχτή στο διάστημα αυτό, λαμβανομένων υπόψη των ενδείξεων «VOID» σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας και της υπάρξεως υπολειμμάτων κολλητικής ουσίας στην πλαϊνή και την οπίσθια όψη αυτής το πρωί της 30ής Μαΐου 2006. Επομένως, παρέλκει η κρίση ως προς τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα ότι οι ενδείξεις «VOID» πάνω στο πλαίσιο της πόρτας ουδόλως είχαν σβησθεί και ότι είχαν παραμείνει «άθιχτες», γεγονός που υποδεικνύει ότι το μέρος της επίμαχης σφραγίδας που βρισκόταν πάνω στο πλαίσιο της πόρτας, καίτοι δεν είχε αποκολληθεί, εμφάνιζε τις ενδείξεις «VOID» και υποδήλωνε «ψευδώς θετικό αποτέλεσμα». Σε κάθε περίπτωση, όπως έχει αναφέρει η Επιτροπή, ουδέποτε ενστερνίσθηκε τις απόψεις της προσφεύγουσας στο σημείο 2 της συμπληρωματικής της δηλώσεως της 30ής Μαΐου 2006 (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω). Επιπλέον, η απλή

δήλωση της προσφεύγουσας ότι «η ένδειξη “VOID” πάνω στο πλαίσιο ουδόλως είχε σβησθεί» δεν μπορούσε καθαυτή να αποδείξει την ύπαρξη «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» της επίμαχης σφραγίδας.

147 Δεύτερον, πρέπει να εξετασθεί αν τα περιστατικά που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι ικανά να αμφισβητήσουν την αποδεικτική αξία των προαναφερθέντων στοιχείων. Η προσφεύγουσα αναφέρει συναφώς ότι οι ενδείξεις «VOID» ήταν ιδιαίτερα δυσδιάκριτες και αναμφιβόλως δεν εμφανίζονταν σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας και ότι η Επιτροπή εσφαλμένως στηρίχθηκε στις φωτογραφίες που λήφθηκαν το απόγευμα της 30ής Μαΐου 2006 του τμήματος της επίμαχης σφραγίδας που είχε παραμείνει κολλημένο στο πλαίσιο της πόρτας του χώρου G.505.

148 Πρώτον, προκειμένου να υποστηρίξει ότι οι ενδείξεις «VOID» ήταν όλως δυσδιάκριτες και μόνο σε τμήμα της επίμαχης σφραγίδας, η προσφεύγουσα στηρίζεται στο γεγονός ότι υπάλληλος της Bundeskartellamt είχε αναφέρει ότι, σε ορισμένα σημεία, η ένδειξη «VOID» διακρινόταν ελάχιστα μέσα από το χαρτί και ότι τα μέλη της ομάδας ελεγκτών και οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας είχαν αρχικώς αμφιβολίες ως προς το αν είχε μεταβληθεί η επίμαχη σφραγίδα, γεγονός που καταδεικνύεται από την εξ όψεως (de visu) σύγκριση της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας και της καταστάσεως των σφραγίδων που είχαν τοποθετηθεί σε άλλα σημεία του κτιρίου. Περαιτέρω, ορισμένες δηλώσεις των ελεγκτών ήταν αντιφατικές σε σχέση με το πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας.

149 Κατ’ αρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι ενδείξεις «VOID» ήταν πράγματι ορατές πάνω στην επίμαχη σφραγίδα ή τουλάχιστον σε τμήμα αυτής κατά το πρωινό της 30ής Μαΐου 2006. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί επίσης ότι υπήρχαν υπολείμματα κολλητικής ουσίας κάτω και δεξιά από αυτήν. Όπως, όμως, βεβαίωσε η 3M στην απάντησή της επί της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της Επιτροπής στις 5 Σεπτεμβρίου 2006, η εμφάνιση των ενδείξεων

«VOID» υποδηλώνει ότι το αυτοκόλλητο είχε μετακινηθεί. Επομένως, η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε παραβιασθεί. Επιπλέον, όπως ανέφερε η Επιτροπή, καίτοι οι διαπιστώσεις σχετικά με την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» είχαν καταχωρισθεί στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας, η προσφεύγουσα με τη συμπληρωματική της δήλωση στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας δεν διατύπωσε συναφείς παρατηρήσεις (αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

150 Περαιτέρω, η κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας είχε βεβαιωθεί με τις δηλώσεις των οκτώ ελεγκτών που ήταν επιτόπου παρόντες (βλ. σκέψη 139 ανωτέρω). Συναφώς, τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα ότι οι δηλώσεις ορισμένων ελεγκτών ήταν αντιφατικές σε σχέση με τις διαπιστώσεις του πρακτικού διαρρήξεως της σφραγίδας δεν γίνονται δεκτά. Ειδικότερα, ούτε η δήλωση της P., κατά την οποία, «σε ορισμένα σημεία, η ένδειξη “VOID” διακρινόταν ελάχιστα μέσα από το χαρτί» ούτε οι δηλώσεις του L., κατά τις οποίες είχε δει τετραγωνισμένα στίγματα πάνω στην πόρτα στην αριστερή πλευρά της επίμαχης σφραγίδας και ότι δεν είχε προσέξει ιδιαιτέρως το γεγονός ότι η ένδειξη «VOID» εμφανιζόταν πάνω στην επίμαχη σφραγίδα, αμφισβητούν τη διαπίστωση της εμφανίσεως των ενδείξεων «VOID» πάνω στην επίμαχη σφραγίδα ούτε είναι σε θέση να αναιρέσουν τις διαπιστώσεις του πρακτικού διαρρήξεως της σφραγίδας ή όλες τις δηλώσεις των λοιπών ελεγκτών στις οποίες παραπέμπουν οι σκέψεις 140 έως 145 ανωτέρω.

151 Τέλος, ως προς τη σύγκριση μεταξύ της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας και των σφραγίδων που είχαν τοποθετηθεί σε άλλα σημεία του κτιρίου, γεγονός που κατά την προσφεύγουσα καταδεικνύει την ύπαρξη αμφιβολιών ως προς τη μεταβολή της επίμαχης σφραγίδας, διαπιστώνεται, όπως έχει εξηγήσει και η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, καθώς αυτή η περίπτωση διαρρήξεως της σφραγίδας ήταν η πρώτη και δεν επρόκειτο για διάρρηξη σφραγίδας δι’ αποκολλήσεως, δικαιολογείται ότι οι ελεγκτές διαβεβαιώθηκαν προβαίνοντας σε σύγκριση με τις άλλες σφραγίδες. Σε κάθε περίπτωση, το γεγονός ότι η ομάδα ελεγκτών προέβη σε σύγκριση μεταξύ της επίμαχης σφραγίδας και εκείνων που είχαν τοποθετηθεί σε άλλα σημεία του κτιρίου δεν αναιρεί τις διαπιστώσεις σχετικά με τη

φυσική κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας, όπως καταχωρίσθηκαν στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας, και, ως εκ τούτου, τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα είναι αλυσιτελή.

152 Δεύτερον, ως προς το επιχείρημα κατά το οποίο η Επιτροπή εσφαλμένως στηρίχθηκε για τη διαπίστωση της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας σε φωτογραφίες που λήφθηκαν μέσω κινητού τηλεφώνου το απόγευμα της 30ής Μαΐου 2006, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στηρίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή.

153 Συγκεκριμένα, προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 74 και 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, προκειμένου να διαπιστώσει την ύπαρξη διαρρήξεως της σφραγίδας η Επιτροπή στηρίχθηκε στην κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006, η οποία εμφάνιζε ενδείξεις «VOID» σε ολόκληρη την επιφάνειά της. Ως προς την απόδειξη της διαπιστώσεως αυτής, η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών, όπως και ένας εκπρόσωπος της Bundeskartellamt, συνέταξαν το πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας παρουσία εκπροσώπων της προσφεύγουσας. Επίσης, προσέθεσε ότι η εκεί περιγραφόμενη κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας, και δη η εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» σε μεγάλο τμήμα της επιφάνειάς της, είχε ομοφώνως επιβεβαιωθεί από την ομάδα ελεγκτών που ρωτήθηκαν επί του σημείου αυτού. Συνεπώς, όπως αναφέρεται στη σκέψη 146 ανωτέρω, τα στοιχεία αυτά επαρκούν για τη στοιχειοθέτηση παραβάσεως.

154 Στο πλαίσιο αυτό, παρελκομένης της κρίσεως ως προς την αποδεικτική αξία των φωτογραφιών της επίμαχης σφραγίδας, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι οι εν λόγω φωτογραφίες λήφθηκαν από την Επιτροπή μετά το άνοιγμα της πόρτας του χώρου G.505 δεν μπορούν να αναιρέσουν την αποδεικτική αξία των προαναφερθέντων στη σκέψη 153 στοιχείων και πρέπει να απορριφθούν.

155 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, η οποία φέρει το βάρος αποδείξεως των περιστατικών που επικαλείται, δεν απέδειξε το παράτυπο της διαπιστώσεως περί διαρρήξεως της σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006.

156 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που αφορά φερόμενη εσφαλμένη παραδοχή περί καταλληλότητας της ταινίας ασφαλείας για επίσημη θέση σφραγίδων από την Επιτροπή

Επιχειρήματα των διαδίκων

157 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι η ταινία ασφαλείας ήταν κατάλληλη για την επίσημη θέση σφραγίδων στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου.

158 Πρώτον, η ταινία ασφαλείας είχε διαμορφωθεί ώστε να αποδεικνύει ότι «ένα ασφαλισμένο κιβώτιο ή προϊόν» δεν έχει σε καμία περίπτωση ανοιχθεί. Συναφώς, ο χρήστης της ταινίας ασφαλείας αποδέχεται ότι, σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος της ταινίας ασφαλείας, δεν είναι δυνατό να γίνει γνωστό, εκ των υστέρων, αν πρόκειται για «ψευδώς θετικό αποτέλεσμα» ή αν πράγματι υπήρξε επέμβαση στο επίμαχο προϊόν.

159 Αντιθέτως, στο πλαίσιο διαδικασίας διεξαγομένης δυνάμει του κανονισμού 1/2003 δεν είναι πρόσφορο να αναλαμβάνεται ο κίνδυνος ενός «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» από την οικεία επιχείρηση, ιδίως ενόψει των επαπειλούμενων προστίμων για διάρρηξη σφραγίδας. Η Επιτροπή όφειλε να χρησιμοποιήσει ταινία στην οποία η εμφάνιση ψευδώς θετικών αποτελεσμάτων έχει εκ των προτέρων αποκλεισθεί.

160 Η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διαβεβαίωση της 3M κατά την οποία έως σήμερα δεν έχει γίνει αποδέκτης παραπόνων σχετικά με ελαττωματική λειτουργία των ταινιών του είδους της ταινίας ασφαλείας (αιτιολογική σκέψη 55 της προσβαλλομένης αποφάσεως), καθώς οι χρήστες των ταινιών αυτών δεν έχουν λόγο να υποβάλουν καταγγελία σε περίπτωση «ψευδώς αρνητικού αποτελέσματος».

161 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είχε παρέλθει η ημερομηνία λήξεως της επίμαχης σφραγίδας. Ειδικότερα, οι εμπειρογνώμονες του επιστημονικού ιδρύματος αναφέρουν ότι όσο περισσότερο παλαιώνει η ταινία ασφαλείας τόσο λιγότερο είναι αξιόπιστη και τόσο περισσότερο καθίσταται ευαίσθητη σε «εξωτερικές επιδράσεις».

162 Καίτοι, με την απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 8ης Δεκεμβρίου 2006, η 3M υπονόησε, για πρώτη φορά, ότι η ταινία ασφαλείας μπορεί να λειτουργήσει ορθώς μετά από περίοδο αποθηκεύσεως μεγαλύτερη των δύο ετών, η 3M απέφυγε να βεβαιώσει οριστικώς τη διάρκεια φυλάξεως της ταινίας ασφαλείας. Επιπλέον, ελαχιστοποιώντας τις συνέπειες του χρόνου στην ταινία ασφαλείας, η 3M παραγνώρισε το πραγματικό στάδιο της επιστήμης και τεχνολογίας στον τομέα των συμπτωμάτων παλαιότητας των συγκολλητικών μέσων που είναι ευαίσθητα στην πίεση. Σε κάθε περίπτωση, οι υποδείξεις του κατασκευαστή δεν αποδεικνύουν την αποτελεσματικότητα της επίμαχης σφραγίδας κατά τον συγκεκριμένο χρόνο των πραγματικών περιστατικών και δεν είναι σε θέση να υποκαταστήσουν την εκτίμηση ενός «ουδέτερου ειδικού». Τα αποτελέσματα των δοκιμών του Kr. δεν αίρουν τις αμφιβολίες ως προς την αποτελεσματικότητα της επίμαχης σφραγίδας, καθώς παραλείπουν να λάβουν υπόψη την επίδραση του χρόνου ή του Synto επί της σφραγίδας, αλλά και τις συνέπειες της πιέσεως πάνω σε αυτή για μεγάλο χρονικό διάστημα στο τμήμα του ανοίγματος της πόρτας, σε περίπτωση μόνιμων κραδασμών της πόρτας και ταυτόχρονων διατμητικών τάσεων.

163 Ως προς τα σχόλια της Επιτροπής σχετικά με την προσομοίωση παλαιότητας που χρησιμοποίησε το επιστημονικό ίδρυμα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή ικανοποιεί τις επιστημονικές απαιτήσεις. Η επιταχυνόμενη παλαίωση με ελαφρά αύξηση της θερμοκρασίας ήταν αναγκαία, άλλως δεν θα ήταν δυνατό να μετρηθεί η παλαιότητα.

164 Τρίτον, η άρνηση της 3M να παραδεχθεί ότι είναι δυνατόν να υπάρχουν «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» (αιτιολογική σκέψη 68 της προσβαλλομένης αποφάσεως) στερείται λυσιτέλειας και σε κάθε περίπτωση δεν είναι τεκμηριωμένη. Η ενδεχόμενη απουσία παραπόνων από πελάτες σχετικά με «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» δεν αρκεί για τη θεμελίωση της απουσίας τέτοιων αντιδράσεων. Επιπλέον, οι δηλώσεις της 3M σχετικά με την απεριόριστη διάρκεια φυλάξεως της σφραγίδας δεν είναι αξιόπιστες και αντιφάσκουν με τις οδηγίες του τεχνικού φυλλαδίου. Εξάλλου, προκύπτει από το εν λόγω φυλλάδιο ότι, σε περίπτωση κινδύνου μεγάλης οικονομικής ζημίας, η ταινία ασφαλείας δεν συνιστά από μόνη της κατάλληλο μέσο ασφαλείας. Συναφώς, η 3M συνιστά τη χρησιμοποίηση συμπληρωματικών μέσων ασφαλείας σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ενδέχεται να προκύψουν σοβαρές συνέπειες και, επομένως, η Επιτροπή όφειλε να χρησιμοποιήσει περισσότερες σφραγίδες πάνω στην πόρτα. Οι συνέπειες της μη λήψεως συμπληρωματικών μέτρων από την Επιτροπή, όπως επίσης και τα αποδεικτικά προβλήματα που απορρέουν εξ αυτής πρέπει να βαρύνουν την Επιτροπή.

165 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

166 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επιχειρεί να αποδείξει ότι η ταινία ασφαλείας είχε κατασκευασθεί κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύει ότι «ένα ασφαλισμένο κιβώτιο ή προϊόν» δεν έχει σε καμία περίπτωση ανοιχθεί. Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι κατάλληλη για την επίσημη θέση σφραγίδων στο πλαίσιο έρευνας της Επιτροπής στον τομέα του δικαίου ανταγωνισμού.

167 Πρώτον, διαπιστώνεται ότι από το τεχνικό φυλλάδιο προκύπτει ότι αυτή η σειρά προϊόντων έχει κατασκευασθεί κατά τρόπο ώστε να επισημαίνει τυχόν επέμβαση, δηλαδή όταν επιχειρείται αφαίρεση της ετικέτας αυτοκαταστρέφεται. Συνεπώς, ακριβώς κατ' αυτόν τον τρόπο χρησιμοποίησε η Επιτροπή τον συγκεκριμένο τύπο ταινίας ασφαλείας στο πλαίσιο των ερευνών της. Ασφαλώς, στο σημείο «Προτάσεις χρήσεως» η 3M προτείνει για αυτήν την ταινία ασφαλείας τις ακόλουθες χρήσεις: «μη μετακινούμενες ετικέτες για τα αυτοκίνητα, τις ηλεκτρικές οικιακές συσκευές και τα ηλεκτρονικά είδη· ετικέτες και απαραβίαστες σφραγίδες για χορηγούμενα χωρίς ιατρική συνταγή φάρμακα και άλλα είδη συσκευασίας». Πάντως, το γεγονός ότι η χρησιμοποίηση από την Επιτροπή της ταινίας ασφαλείας στο πλαίσιο των ερευνών της δεν περιλαμβάνεται ρητώς στο τεχνικό φυλλάδιο δεν έχει την έννοια ότι αποκλείει τέτοιου είδους χρήση της ταινίας ασφαλείας, καθώς η απαρίθμηση των προτεινόμενων από τον κατασκευαστή χρήσεων δεν είναι εξαντλητική. Σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η χρησιμοποίηση αυτού του είδους ταινιών ασφαλείας στο πλαίσιο των συγκεκριμένων ερευνών είναι ακατάλληλη.

168 Καίτοι, ασφαλώς, όπως υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, ο κατασκευαστής προτείνει τη χρησιμοποίηση συμπληρωματικών μέσων ασφαλείας με το προϊόν του σε περιπτώσεις κατά τις οποίες «η επέμβαση θα μπορούσε να έχει ιδιαίτερα σοβαρές επιπτώσεις, όπως σημαντικές οικονομικές απώλειες», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από το τεχνικό φυλλάδιο, αυτού του είδους τα μέτρα συστήνονται στο μέτρο που η 3M δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο «ψευδώς αρνητικού αποτελέσματος».

169 Δεύτερον, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 103, το πρακτικό θέσεως της σφραγίδας αναφέρει τη θέση της επίμαχης σφραγίδας, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 1/2003 και τη δυνατότητα επιβολής προστίμου σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του εν λόγω κανονισμού, σε περίπτωση

διαρρήξεως σφραγίδας εκ προθέσεως ή εξ αμελείας. Επιπλέον, η θέση σφραγίδας σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 1/2003 έχει αναγνωρισθεί από εκπρόσωπο της προσφεύγουσας καθώς υπέγραψε το πρακτικό θέσεως σφραγίδας. Συνεπώς, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 104, μόνον η θέση κατάλληλης για μία τέτοια χρήση σφραγίδας μπορεί να θεωρηθεί ως σύμφωνη με το άρθρο 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 1/2003. Συνεπώς, εφόσον η προσφεύγουσα είχε αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα της ταινίας ασφαλείας που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τη θέση σφραγίδων σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη, ευλόγως θεωρείται ότι θα είχε αμέσως υποβάλει σχετικές αντιρρήσεις κατά τη θέση της επίμαχης σφραγίδας, δεδομένου ότι είχε πλήρη γνώση της σημασίας της. Η προσφεύγουσα, όμως, δεν υπέβαλε καμία τέτοια παρατήρηση.

170 Τρίτον, ως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την παρέλευση της ημερομηνίας λήξεως της επίμαχης σφραγίδας, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να επηρεάσει την ευαισθησία της σε «εξωτερικές επιδράσεις», μόνιμους κραδασμούς της πόρτας και σε ταυτόχρονες διατμητικές τάσεις, όπως επίσης και στη χρησιμοποίηση του Synto, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν αφορούν την καταλληλότητα της ταινίας ασφαλείας για την επίσημη θέση σφραγίδων, αλλά κατά βάση το φερόμενο γεγονός ότι η Επιτροπή παραγνώρισε τις «εναλλακτικές εκδοχές» που θα μπορούσαν να προκαλέσουν τη διαπιστωθείσα στις 30 Μαΐου 2006 κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας, η οποία συνιστά το αντικείμενο του έκτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας. Γίνεται, επομένως, παραπομπή στην ανάπτυξη σχετικά με την εξέταση αυτού του λόγου.

171 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο πέμπτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που αφορά παραγνώριση εκ μέρους της Επιτροπής των «εναλλακτικών εκδοχών» που θα μπορούσαν να προκαλέσουν την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας

Επιχειρήματα των διαδίκων

172 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς, ενόψει του αξιώματος in dubio pro reo, τη διάρρηξη σφραγίδας.

173 Εν πρώτοις, η προσφεύγουσα επεξηγεί ότι, σύμφωνα με τις πραγματογνωμοσύνες του επιστημονικού ιδρύματος, κατέδειξε ότι «εξωτερικές επιδράσεις», πέραν της αποκολλήσεως της επίμαχης σφραγίδας, θα μπορούσαν να προκαλέσουν την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» πάνω σε αυτήν.

174 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο διάστημα φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας είχε παρέλθει. Οι εμπειρογνώμονες της προσφεύγουσας απέδειξαν ότι η αξιοπιστία της ταινίας ασφαλείας μειώνεται με την παρέλευση του χρόνου και η ευαισθησία της σε «εξωτερικές επιδράσεις» κατά συνέπεια αυξάνεται. Εν προκειμένω, αποδείχθηκε ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε υπερβεί κατά τουλάχιστον ένα χρόνο και έξι μήνες το ανώτατο επιτρεπόμενο διάστημα φυλάξεως κατά τον κατασκευαστή.

175 Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται την καθοριστική επίδραση του Synto. Με την απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 9ης Αυγούστου 2006, η προσφεύγουσα είχε ήδη εκθέσει ότι η εργαζόμενη της εταιρίας καθαρισμού δεν μπορούσε να αποκλείσει ότι ενδεχομένως είχε καθαρίσει την επίμαχη σφραγίδα με ύφασμα διαποτισμένο με Synto. Η τρίτη, όμως, πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού

ιδρύματος κατέδειξε περιορισμένη λειτουργία της ταινίας ασφαλείας και αυξημένη τάση αυτής για παραγωγή «ψευδώς θετικών αποτελεσμάτων» όταν η εν λόγω ταινία έχει προηγουμένως καθαριστεί με Synto. Ως προς την επαφή της ταινίας ασφαλείας με το Synto, αναφέρεται, επίσης, στη δεύτερη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος, το ενδεχόμενο εμφανίσεως φαινομένου ερπυσμού της ταινίας ασφαλείας, το οποίο προκαλείται από διατμητικές τάσεις λόγω έλξεως και συμπιέσεως.

176 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, επίσης, ότι το χρησιμοποιηθέν ύφασμα με μικροΐνες, κατά δήλωση της εργαζομένης της εταιρίας καθαρισμού, εξαιρετικά υγρό όταν πέρασε πάνω από την επίμαχη σφραγίδα, με αποτέλεσμα να μην αποκλείεται η επαφή της με μεγάλη ποσότητα Synto. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, οι δοκιμές του επιστημονικού ιδρύματος πραγματοποιήθηκαν με Synto και όχι με Synto Forte. Το όνομα του οικείου προϊόντος δεν παρείχε καμία σχετική ένδειξη ως προς την πραγματική του σύνθεση. Καίτοι, ασφαλώς, η δεύτερη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος περιείχε παραπομπές στο Synto Forte, το χρησιμοποιηθέν καθαριστικό μέσο ήταν το Synto. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το αποτέλεσμα των εκθέσεων του Kr. κατά το οποίο το Synto δεν επηρέασε την αποτελεσματικότητα της σφραγίδας. Ο Kr. δεν εξέτασε τον τρόπο με τον οποίο η πλευρική διείσδυση του Synto κάτω από την ταινία θα επιδρούσε για μεγάλη χρονική περίοδο σε περίπτωση εφαπτόμενων δυνάμεων, που θα μπορούσαν να αφήσουν υπολείμματα κολλητικής ουσίας δίπλα στη σφραγίδα. Δεν αποκλείσθηκε ότι η συγχρονισμένη επίδραση του Synto στην ευαίσθητη στην υγρασία ακρυλική κολλητική ουσία της σφραγίδας και της μικρής μηχανικής φορτίσεως θα μπορούσαν να προκαλέσουν την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» πάνω στην επίμαχη σφραγίδα.

177 Τρίτον, η προσφεύγουσα αναφέρει την καθοριστική επίδραση της ατμοσφαιρικής υγρασίας. Συγκεκριμένα, από την τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος προκύπτει ότι ατμοσφαιρική υγρασία μεγαλύτερη από 60 % επηρεάζει σημαντικά τη λειτουργικότητα της ταινίας ασφαλείας και προκαλεί αύξηση του ενδεχομένου «ψευδώς θετικών αποτελεσμάτων». Κατά δε τη διάρκεια της νύχτας της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006, το Μόναχο είχε ατμοσφαιρική υγρασία μεγαλύτερη από 80 %.

178 Ο εγκατεστημένος στο κτίριο G της προσφεύγουσας κλιματισμός δεν ενεργοποιείται, κατ' αρχήν, σε περίπτωση αυξημένης εξωτερικής ατμοσφαιρικής υγρασίας προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση υδρατμών στις επιφάνειες των ψυκτικών μέσων. Κατά την επίμαχη περίοδο, η ρύθμιση της εγκαταστάσεως του κλιματισμού είχε, περαιτέρω, προκαλέσει συχνά προβλήματα που είχαν καταλήξει σε δυσλειτουργία του αυτόματου σβησίματος του πρόσθετου μηχανήματος υγράνσεως που είχε ενσωματωθεί στην εγκατάσταση κλιματισμού έπειτα από συγκεκριμένο βαθμό εξωτερικής ατμοσφαιρικής υγρασίας, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή.

179 Στο πλαίσιο αυτό, η δήλωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα ούτε ανέφερε ούτε, a fortiori, απέδειξε τον λόγο για τον οποίο η επίμαχη σφραγίδα είχε εκτεθεί σε υψηλό επίπεδο υγρασίας στερείται λυσιτέλειας (αιτιολογική σκέψη 94 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η ίδια η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, απέδωσε καθοριστική σημασία στην ατμοσφαιρική υγρασία. Με την αίτησή της παροχής πληροφοριών της 19ης Οκτωβρίου 2007, η Επιτροπή ζήτησε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την ατμοσφαιρική υγρασία κατά τη διάρκεια της επίμαχης νύχτας.

180 Τέταρτον, η προσφεύγουσα επικαλείται την καθοριστική επίδραση των κραδασμών. Από την πρώτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος προκύπτει ότι η φερόμενη κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας θα μπορούσε, επίσης, να αποδοθεί με αρκετή βεβαιότητα στους κραδασμούς της πόρτας και των τοίχων του χώρου G.505 εξαιτίας της χρησιμοποιήσεως των γειτνιαζόντων χώρων, όπως επίσης και στην αρκετά σημαντική ταλάντευση της πόρτας, ακόμη κι όταν είναι κλειδωμένη. Τα αποτελέσματα αυτά απεικονίσθηκαν, εξάλλου, με ταινίες της προσφεύγουσας που παρουσιάσθηκαν κατά τη διάρκεια της ακροάσεως της 6ης Δεκεμβρίου 2006 ενώπιον του συμβούλου ακροάσεων. Οι γειτνιάζοντες χώροι του χώρου G.505 επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν ως τόπος συνεδριάσεως την επόμενη ημέρα. Υπήρχαν διαρκείς προσελεύσεις και αποχωρήσεις οπότε η πόρτα του γειτνιάζοντος χώρου ενδέχεται να έκλεισε με δύναμη, με αποτέλεσμα την πρόκληση κραδασμών. Επίσης, ήταν αδύνατο να αποκλεισθεί ότι υπήρχαν πρόσωπα τα οποία επειδή είχαν κάνει λάθος όσον αφορά τον χώρο ή δεν ήταν ενήμερα σχετικά με την αλλαγή της χρήσεως του χώρου G.505 είχαν τραβήξει την πόρτα αυτού. Δεν μπορούσε να προσαφθεί στην προσφεύγουσα ότι δεν μπόρεσε να αποκλείσει αυτού του είδους τα περιστατικά δεδομένου ότι η υπερευαισθησία της ταινίας ασφαλείας και η τάση να παράγει «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» δεν ήταν προβλέψιμες και δεν μπορούσε, για τον λόγο αυτόν, να

είναι βέβαιη ότι το σύστημα ασφαλίσεως της πόρτας προστάτευε επαρκώς την επίμαχη σφραγίδα. Η προσφεύγουσα προτείνει προς τον σκοπό αυτόν, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας, να εξετασθεί ως μάρτυρας ένας υπάλληλος της E.ON Facility Management GmbH.

181 Πέμπτον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι ο συνδυασμός της παρελεύσεως του ανώτατου επιτρεπόμενου διαστήματος φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας, της επιδράσεως του Synto, της ατμοσφαιρικής υγρασίας, καθώς και των κραδασμών προξένησε ενδεχομένως υπερευαισθησία της ταινίας ασφαλείας, οπότε εξαιτίας της προκλήθηκε η κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας.

182 Έκτον, από τους ελέγχους σχετικά με τον τόπο όπου φυλάσσονταν τα κλειδιά του χώρου G.505, όπως και από τη συμπεριφορά των κατόχων των κλειδιών, προκύπτει ότι η εν λόγω πόρτα δεν μπορούσε να ανοιχθεί το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006. Η προσφεύγουσα ζητεί την εξέταση των κατόχων των κλειδιών ως μαρτύρων, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας.

183 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες οι εμπειρογνώμονες του επιστημονικού ιδρύματος διεξήγαγαν τις δοκιμές τους δεν ανταποκρίνονταν, σε μεγάλο βαθμό, στα επιτόπια τεχνικά δεδομένα (αιτιολογική σκέψη 67 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

184 Πρώτον, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το επιχείρημα της Επιτροπής που αφορά τη μη χρησιμοποίηση των πρωτότυπων σφραγίδων για τις δοκιμές του επιστημονικού ιδρύματος στερείται λυσιτέλειας (αιτιολογικές σκέψεις 27, 29 και 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ο εμπειρογνώμονας της προσφεύγουσας ουδέποτε συμφώνησε

ότι τα αποτελέσματα που αφορούν σφραγίδα συγκεκριμένων διαστάσεων αφορούν μόνον σφραγίδες των ίδιων διαστάσεων. Απλώς παρατήρησε ότι οι τιμές αντιστάσεως δεν μπορούσαν να μεταβάλλονται κατά βούληση από «μικρές σε μεγάλες». Επιμένει ως προς ότι η απόδειξη της τάσεως των σφραγίδων να εκδηλώνουν «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» δεν εξαρτάται από τη διαπίστωση ή τη μέτρηση ορισμένων απόλυτων τιμών. Δεδομένου ότι, στο πλαίσιο των αναλύσεων που διεξήχθησαν, τα αντιπροσωπευτικά δείγματα που χρησιμοποίησε το επιστημονικό ίδρυμα είχαν πάντοτε τις ίδιες διαστάσεις, τα συμπεράσματά του ήταν ακριβή ακόμη και αν οι απόλυτες τιμές ενδεχομένως απέκλιναν. Για τον ίδιο, επίσης, λόγο δεν ήταν αναγκαίο να χρησιμοποιηθούν αντιπροσωπευτικά δείγματα ομοίου μεγέθους.

185 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο εκτιμήσει ότι οι ιδιότητες της πρωτότυπης σφραγίδας είναι καθοριστικές, η Επιτροπή εμπόδισε τη διεξαγωγή αποδείξεων σεβόμενη το δικαίωμά της υπερασπίσεως και ότι, για τον λόγο αυτόν, δεν δικαιούται να επικαλείται τη μη χρησιμοποίηση των πρωτότυπων σφραγίδων από τους εμπειρογνώμονες του επιστημονικού ιδρύματος. Με έγγραφο της 10ης Οκτωβρίου 2006, η προσφεύγουσα είχε ζητήσει την αποστολή πρωτότυπων σφραγίδων (βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως) τις οποίες η Επιτροπή θα μπορούσε με ευχέρεια να ακυρώσει τρυπώντας τες και θέτοντας μόνιμα σημεία ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο. Ο κίνδυνος παραποιήσεως ήταν ελάχιστος και η προσφεύγουσα και οι εμπειρογνώμονές της θα μπορούσαν, επιπλέον, να υπογράψουν δηλώσεις αναλήψεως ευθύνης. Η Επιτροπή συναινούσε αποκλειστικώς στη διεξαγωγή αναλύσεων από τους εμπειρογνώμονες της προσφεύγουσας στις πρωτότυπες σφραγίδες παρουσία υπαλλήλων της Επιτροπής, αδύνατο στην πράξη, δεδομένου ότι η «στατιστικώς επιβεβαιωμένη» διεξαγωγή πολυάριθμων δοκιμών απαιτούσε σημαντικό αριθμό επιμέρους αναλύσεων για αρκετές εβδομάδες σε εργαστήριο. Ήταν σχεδόν απίθανο ότι η Επιτροπή θα έθετε στη διάθεση της προσφεύγουσας συνεργάτη καθόλη τη διάρκεια των δοκιμών αυτών.

186 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αναγκάσθηκε, λόγω της αρνήσεως της θέσεως στη διάθεσή της πρωτότυπων σφραγίδων, να προσομοιώσει την παρέλευση του ανώτατου επιτρεπόμενου διαστήματος φυλάξεως. Συναφώς, λόγω της διαπερατότητας της

ταινίας ασφαλείας στον ατμό, η επιλεγείσα μέθοδος παλαιώσεως απέδιδε απολύτως αξιόπιστα αποτελέσματα. Ομοίως, η προβαλλόμενη από την Επιτροπή απουσία περιοδικών «σημείων αιχμής» στα διαγράμματα της δεύτερης και τρίτης πραγματογνωμοσύνης του επιστημονικού ιδρύματος, τα οποία όμως περιλαμβάνονταν στις εκθέσεις του Kr. (αιτιολογική σκέψη 67 της προσβαλλομένης αποφάσεως) αποδίδεται στο ότι το επιστημονικό ίδρυμα χρησιμοποίησε συσκευή δοκιμών εξοπλισμένη με κύλινδρο αεραναρτήσεως ο οποίος εξάλειφε σε μεγάλο βαθμό το «φαινόμενο slip-stick» (ολισθήσεως-επικολλήσεως) που ευθύνεται για την εμφάνιση των εν λόγω σημείων αιχμής. Συναφώς, η προσφεύγουσα ζητεί την εξέταση ενός εμπειρογνώμονα του επιστημονικού ιδρύματος ως μάρτυρα, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας.

187 Τρίτον, η μη αντίδραση των άλλων σφραγίδων που τέθηκαν στις 29 Μαΐου 2006 στερείται λυσιτέλειας. Οι εν λόγω σφραγίδες είχαν χρησιμοποιηθεί σε άλλο κτίριο, το οποίο είχε κατασκευασθεί με όλως διαφορετικό τρόπο. Ανεξαρτήτως των διαφορών μεταξύ των κτιρίων σε επίπεδο χρησιμοποιηθέντων υλικών κατασκευής και ευαισθησίας σε κραδασμούς των πορτών, οι άλλες σφραγίδες δεν ήταν αναγκαίως εκτεθειμένες στην ίδια ατμοσφαιρική υγρασία (αιτιολογική σκέψη 92 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

188 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι εκθέσεις του Kr. δεν είναι πειστικές ούτε από ουσιαστικής απόψεως ούτε από τεχνικής-επιστημονικής απόψεως.

189 Πρώτον, οι εκθέσεις του Kr. στηρίζονταν στην ανακριβή παραδοχή ότι οι φωτογραφίες που λήφθηκαν το απόγευμα της 30ής Μαΐου 2006 απεικόνιζαν την επίμαχη σφραγίδα στην κατάσταση στην οποία βρισκόταν το πρωί της 30ής Μαΐου 2006. Πάντως, οι φωτογραφίες δεν λήφθηκαν παρά αφότου η πόρτα του χώρου G.505 ανοίχθηκε και έκλεισε αρκετές φορές. Ελλείψει ευσταθούσας εκδοχής, η έκθεση στερείται αποδεικτικής ισχύος.

190 Δεύτερον, ο Kr. στηρίχθηκε σε πολύ περιορισμένη «ταλάντευση της πόρτας», των 0,53 χιλιοστών, ενώ το επιστημονικό ίδρυμα διαπίστωσε ότι, μεταξύ του φύλλου της πόρτας του χώρου G.505 και του πλαισίου της υπήρχε διάκενο τουλάχιστον 2 χιλιοστών. Επομένως, η εκτίμηση του Kr. σχετικά με την ενδεχόμενη ελαστικότητα της επίμαχης σφραγίδας λόγω των κραδασμών ήταν πολύ περιορισμένη. Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 79 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η «ταλάντευση της πόρτας» κατά 2 χιλιοστά και τα λοιπά περιστατικά τα οποία ίσχυαν τη συγκεκριμένη ημέρα επεξηγούν το ότι η επίμαχη σφραγίδα γλίστρησε πάνω στο υπόστρωμα.

191 Τρίτον, προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογική σκέψη 91 της προσβαλλομένης αποφάσεως) ότι η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η ταινία ασφαλείας είναι διαπερατή στην ατμοσφαιρική υγρασία. Συναφώς, κατ' αρχάς, οι οδηγίες της 3M στο τεχνικό φυλλάδιο δεν ισχύουν στην υπό κρίση υπόθεση δεδομένου ότι συνιστούν απλώς υποδείξεις σχετικά με τις ιδιότητες του προϊόντος και αφορούν μόνο δοκιμαστική επιφάνεια από ανοξείδωτο χάλυβα. Περαιτέρω, η ταινία ασφαλείας εκτέθηκε σε ατμοσφαιρική υγρασία όχι μόνον αφότου αποκολλήθηκε από το υπόστρωμά της και επικολλήθηκε στην πόρτα, αλλά και όταν ακόμη βρισκόταν πάνω στο υπόστρωμά της, το οποίο αποτελείται από χαρτί με επικάλυψη σιλικόνης. Τέλος, το μη τεκμηριωμένο επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο, από όλα τα είδη κολλητικής ουσίας, η ομάδα των ακρυλικών ενώσεων ήταν εκείνη που παρείχε την πλέον αυξημένη ανθεκτικότητα στην υγρασία, στερείται λυσιτέλειας, καθώς το επιστημονικό ίδρυμα απέδειξε ότι η ακρυλική κολλητική ουσία που χρησιμοποιήθηκε στην επίμαχη σφραγίδα δεν ήταν επαρκώς ανθεκτική στην υγρασία. Στο πλαίσιο των δοκιμών του Kr. δεν εξετάσθηκε το ζήτημα αν η επίδραση της υγρασίας θα μπορούσε να προκαλέσει «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» της ταινίας ασφαλείας, ήτοι αν οι ενδείξεις «VOID» θα μπορούσαν να εμφανιστούν ακόμη κι αν δεν υπήρχαν «εξωτερικές επιδράσεις».

192 Τέταρτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι επιτόπιες δοκιμές δεν απολαύουν «στατιστικής επιβεβαιώσεως» η οποία είναι απαραίτητη για κάθε επιστημονικώς τεκμηριωμένη δήλωση. Οι δοκιμές που πραγματοποιήθηκαν στο εργαστήριο του Kr. επίσης στερούνται λυσιτέλειας δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος τους διεξήχθη σε βαμμένες πλάκες. Στο παρόν στάδιο εξελίξεως της επιστήμης, γίνεται δεκτό ότι οι

ακρυλικές κολλητικές ουσίες συμπεριφέρονται με διαφορετικό τρόπο σε βαμμένες επιφάνειες και σε ανοδιωμένο αλουμίνιο. Επομένως, κάθε συμπέρασμα σχετικά με την πόρτα του χώρου G.505 αποκλείεται a priori.

193 Πέμπτον, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, στη δεύτερη έκθεση του Kr., ο εμπειρογνώμονας παραγνώρισε το ενδεχόμενο να τέθηκε η επίμαχη σφραγίδα κατά τρόπο ώστε να δεχόταν πίεση πάνω από την εγκοπή της πόρτας μεταξύ του φύλλου της πόρτας και του πλαισίου της. Κατά την επιτόπια επίσκεψη, στις 26 Απριλίου 2007, ο Kr. απέφυγε την άσκηση πιέσεως πάνω στην επίμαχη σφραγίδα στο τμήμα της εγκοπής της πόρτας και έθεσε επιπλέον πολυάριθμες αυτοκόλλητες σφραγίδες πάνω στην πόρτα, προτού την τραντάξει, γεγονός που προκάλεσε μείωση της δύναμης της κινήσεως της πόρτας. Κατά την πρώτη, όμως, πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος, η αυτοκόλλητη σφραγίδα τείνει σε ερπυσμό, όταν ασκούνται δυνάμεις για μεγάλη χρονική περίοδο και επαναλαμβανόμενα. Πάντως, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι η τεθείσα στις 29 Μαΐου 2006 επίμαχη σφραγίδα δέχθηκε πίεση πάνω από την εγκοπή μεταξύ του φύλλου της πόρτας και του πλαισίου της.

194 Έκτον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι όλες οι ταινίες ασφαλείας που τέθηκαν από τον εμπειρογνώμονα κατά την επιτόπια επίσκεψή του εμφάνισαν τσακισμένα άκρα μετά την αποκόλλησή τους. Συγκεκριμένα, η απόπειρα αποκολλήσεως της επίμαχης σφραγίδας προκάλεσε αναγκαίως ευδιάκριτα σημάδια βλάβης. Η επίμαχη σφραγίδα δεν εμφάνιζε, όμως, τσακισμένα άκρα. Επομένως, η επίμαχη σφραγίδα δεν θα μπορούσε να αφαιρεθεί το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006. Η προσφεύγουσα προτείνει, συναφώς, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας, να εξετασθούν ως μάρτυρες ο δικηγόρος της, καθώς και ένας υπάλληλος της E.ON.

195 Έβδομον, ο Kr. δεν έλαβε επαρκώς υπόψη την ενδεχομένως συνδυασμένη ύπαρξη διαφόρων επιδράσεων (όπως της παρελεύσεως του ανώτατου επιτρεπόμενου διαστήματος φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας, των λοιπών προηγούμενων βλαβών, της υπάρξεως κραδασμών, της ατμοσφαιρικής υγρασίας, όπως επίσης και της επιδράσεως του προϊόντος καθαρισμού). Η επίμαχη σφραγίδα ήταν τοποθετημένη για περίπου 14 ώρες και εξ αυτού του γεγονότος ήταν εκτεθειμένη σε «εξωτερικές επιδράσεις», όπως σε ατμοσφαιρική υγρασία και ενδεχόμενους κραδασμούς. Ως προς την εφαρμογή του προϊόντος καθαρισμού, ο Kr. παραγνώρισε, ομοίως, τις «εναλλακτικές εκδοχές». Ειδικότερα, στηρίχθηκε μόνο σε δράση του προϊόντος για διάστημα 30 λεπτών, ενώ, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, δεν είναι δυνατό να αποκλεισθεί ότι η βλαπτική δράση του προϊόντος καθαρισμού στην επίμαχη σφραγίδα διήρκεσε για μεγαλύτερο διάστημα. Δεν είναι, επίσης, δυνατό να αποκλεισθεί ελαφρά μετακίνηση της επίμαχης σφραγίδας, η οποία παρέμεινε υπό πίεση για μεγάλο χρονικό διάστημα.

196 Τέταρτον, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι είναι δυνατά «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» σύμφωνα με την έκθεση της ίδιας της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 7, 74 και 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Κατά την Επιτροπή, η εμφάνιση των ενδείξεων «VOID», όπως και των υπολειμμάτων κολλητικής ουσίας στην οπίσθια όψη της σφραγίδας δεν μπορούσαν να εξηγηθούν από αποκόλληση και επανατοποθέτηση της σφραγίδας. Επιβάλλεται, επομένως, το συμπέρασμα, a contrario, ότι οι άθικτες ενδείξεις «VOID» αποδείκνυαν ότι αποκλείεται η αποκόλληση και στη συνέχεια η επανατοποθέτηση της σφραγίδας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, με τη συμπληρωματική της δήλωση της 31ης Μαΐου 2006, η προσφεύγουσα επισήμανε, χωρίς να το αμφισβητήσει η Επιτροπή, ότι οι ενδείξεις «VOID» πάνω στο πλαίσιο της πόρτας του χώρου G.505 (και όχι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, πάνω στην πόρτα και στο πλαίσιό της· βλ. αιτιολογική σκέψη 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως) ουδόλως είχαν σβησθεί και ως εκ τούτου είχαν παραμείνει άθικτες, όταν η επίμαχη σφραγίδα αφαιρέθηκε για να αντικατασταθεί το βράδυ της 30ής Μαΐου 2006 (αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συνεπώς, η έκθεση της ίδιας της Επιτροπής αποδεικνύει ότι το τμήμα της επίμαχης σφραγίδας που ήταν κολλημένο πάνω στο πλαίσιο της πόρτας του χώρου G.505 δεν είχε αποκολληθεί από το υπόστρωμά του κατά την οικεία περίοδο, αλλά ότι εμφανίζονται ενδείξεις «VOID».

197 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι είναι φυσικό οι διάφορες αυθόρμητες απόπειρες εξηγήσεως που προέβαλε αναφορικά με την κατάσταση της σφραγίδας στις 30 Μαΐου 2006 δεν ήταν απόλυτα συγκλίνουσες. Ούτε οι υπάλληλοι ούτε οι παρέχοντες υπηρεσίες της προσφεύγουσας γνώριζαν τον ακριβή λόγο της φερόμενης μεταβολής της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας.

198 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

199 Όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 55 και 56 ανωτέρω, ως προς το βάρος αποδείξεως παραβάσεως κατά το δίκαιο του ανταγωνισμού, όταν η Επιτροπή στηρίζεται σε άμεσα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είναι κατ' αρχήν επαρκή για την απόδειξη της υπάρξεως παραβάσεως, δεν αρκεί η οικεία επιχείρηση απλώς να επικαλεστεί ενδεχόμενο το οποίο θα μπορούσε να επηρεάσει την αποδεικτική αξία των εν λόγω στοιχείων κατά τρόπο ώστε η Επιτροπή να φέρει το βάρος αποδείξεως ότι το γεγονός αυτό δεν κατόρθωσε να επηρεάσει την αποδεικτική αξία των αποδεικτικών στοιχείων. Αντιθέτως, εκτός από τις περιπτώσεις όπου η απόδειξη αυτή δεν είναι δυνατή εκ μέρους της οικείας επιχειρήσεως λόγω της συμπεριφοράς της ίδιας της Επιτροπής, απόκειται στην οικεία επιχείρηση να αποδείξει επαρκώς κατά νόμο, αφενός, το υποστατό του πραγματικού στοιχείου που επικαλείται και, αφετέρου, ότι το στοιχείο αυτό αναιρεί την αποδεικτική αξία των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή.

200 Όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 146 ανωτέρω, τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 8, 9, 74 και 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως) δικαιολογούσαν το συμπέρασμα ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε αφαιρεθεί από την πόρτα του χώρου G.505 το βράδυ της

29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 και ότι η πόρτα αυτή θα μπορούσε επομένως να είναι ανοιχτή στο μεταξύ, λαμβανομένων υπόψη των ενδείξεων «VOID» σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας και της υπάρξεως υπολειμμάτων κολλητικής ουσίας στην πλαϊνή και την οπίσθια όψη αυτής το πρωί της 30ής Μαΐου 2006. Ως προς τα περιστατικά τα οποία, κατά την προσφεύγουσα, επηρέασαν την αποδεικτική αξία των εν λόγω στοιχείων, πρέπει να εξακριβωθεί αν αυτή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο, αφενός, το υποστατό των πραγματικών αυτών στοιχείων και, αφετέρου, ότι αυτά αναιρούν την αποδεικτική αξία των στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή.

201 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι απέδειξε την ύπαρξη «εξωτερικών επιδράσεων» που θα μπορούσαν να προκαλέσουν τις ενδείξεις «VOID» πάνω στην επίμαχη σφραγίδα, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η παρέλευση του ανώτατου επιτρεπόμενου διαστήματος φυλάξεως αυτής, η επίδραση του προϊόντος καθαρισμού Synto, η ατμοσφαιρική υγρασία, οι κραδασμοί ή ακόμη ο συνδυασμός περισσοτέρων από αυτά τα στοιχεία.

202 Πρώτον, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι ενδείξεις «VOID» ήταν ευδιάκριτες στην επίμαχη σφραγίδα λόγω της παρελεύσεως του ανώτατου επιτρεπόμενου διαστήματος φυλάξεώς της, παρελκομένης της κρίσεως επί του επιχειρήματος της προσφεύγουσας ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε υπερβεί κατά τουλάχιστον ένα έτος και έξι μήνες το ανώτατο επιτρεπόμενο διάστημα φυλάξεως που προτείνει ο κατασκευαστής, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε αιτιώδη συνάφεια μεταξύ αυτής της ενδεχόμενης παρελεύσεως και της εμφανίσεως των ενδείξεων «VOID» στην επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας.

203 Συναφώς υπογραμμίζεται ότι, αφενός, η επίμαχη σφραγίδα και οι λοιπές σφραγίδες, που χρησιμοποιήθηκαν σε άλλες πόρτες όπου είχε απαγορευθεί η είσοδος, προέρχονταν από την ίδια παρτίδα (αιτιολογική σκέψη 69 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Μόνο, όμως, η επίμαχη σφραγίδα έφερε τις ενδείξεις «VOID», γεγονός που θα μπορούσε να αποκλείσει ότι η παρέλευση του ανώτατου επιτρεπόμενου διαστήματος φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας προκάλεσε την εμφάνιση των εν λόγω ενδείξεων. Αφετέρου, η τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει, σε κάθε περίπτωση, την ύπαρξη «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» σε περίπτωση χρησιμοποιήσεως ταινίας ασφαλείας που έχει παλαιωθεί τεχνητώς, αλλά παραπέμπει «[σε] σημαντική μεταβολή της κολλητικής ισχύος της ταινίας της σφραγίδας που παλαιώθηκε σε επιταχυντή και [σε] αυξημένη ευαισθησία όσον αφορά την εμφάνιση των γραμμάτων VOID». Επομένως, το πρώτο επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

204 Δεύτερον, ως προς τη φερόμενη καθοριστική επίδραση του Synto, αναφέρεται ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η χρήση του Synto προκαλεί κίνδυνο «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» της σφραγίδας.

205 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα κατά τα οποία δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι η εργαζόμενη στην εταιρία καθαρισμού πέρασε πάνω από την επίμαχη σφραγίδα ύφασμα εμποτισμένο με μεγάλη ποσότητα Synto, προκύπτει ότι μετριάζονται από τις διαπιστώσεις του Kr., οι οποίες δεν αμφισβητούνται από την προσφεύγουσα, κατά τις οποίες η εφαρμογή του Synto στη σφραγίδα με τη χρήση υφάσματος προκαλεί φθορά, με αποτέλεσμα το σκούρο μπλε χρώμα της σφραγίδας να εμφανίζεται στο ύφασμα. Η εργαζομένη, όμως, της εταιρίας καθαρισμού ουδέποτε βεβαίωσε τέτοια μεταβολή της επίμαχης σφραγίδας μετά τον καθαρισμό της πόρτας του χώρου G.505. Αντιθέτως, η εταιρία καθαρισμού δήλωσε, στις 6 Σεπτεμβρίου 2006, σε απάντηση σε αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής, ότι η καθαρίστρια δεν διαπίστωσε μεταβολή της επίμαχης σφραγίδας μετά τον καθαρισμό της εν λόγω πόρτας. Περαιτέρω, δεν προκύπτει ούτε από το πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας ούτε από τη συμπληρωματική δήλωση της προσφεύγουσας ότι οι ελεγκτές διαπίστωσαν οποιαδήποτε φθορά του σκούρου μπλε χρώματος της επίμαχης σφραγίδας κατά τη διαπίστωση της διαρρήξεως της σφραγίδας.

206 Ακολούθως, οι πραγματογνωμοσύνες που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύουν ότι η χρησιμοποίηση προϊόντος καθαρισμού προκαλεί κίνδυνο «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» της σφραγίδας, καθώς οι εν λόγω πραγματογνωμοσύνες αποδεικνύουν μόνο «σημαντικά αυξημένη ευαισθησία» της σφραγίδας. Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι πραγματογνωμοσύνες που προσκόμισε η προσφεύγουσα αποδείκνυαν την ύπαρξη τέτοιου κινδύνου, επισημαίνεται ότι δεν αποδείχθηκε ότι οι δοκιμές του επιστημονικού ιδρύματος διεξήχθησαν με τη χρήση Synto, καθώς τα αποτελέσματα της τρίτης πραγματογνωμοσύνης του επιστημονικού ιδρύματος καταδεικνύουν, τουλάχιστον σε μία επανάληψη, ότι χρησιμοποιήθηκε το Synto Forte για τις εν λόγω δοκιμές. Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 80 ανωτέρω, από το έγγραφο της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 που απηύθυνε η εταιρία καθαρισμού στην Επιτροπή και δη από τη δοθείσα απάντηση από την εν λόγω εταιρία στο δεύτερο ερώτημα της Επιτροπής, προκύπτει ότι το Synto (και όχι το Synto Forte) είχε πράγματι χρησιμοποιηθεί για τον καθαρισμό της πόρτας του χώρου G.505. Επομένως, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι η χρησιμοποίηση του Synto Forte επηρέασε τα συμπεράσματα των εμπειρογνωμόνων του επιστημονικού ιδρύματος.

207 Τέλος, από την απάντηση της 3M σε αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής προκύπτει ότι τα απορρυπαντικά, κατ' αρχήν, δεν επηρεάζουν τις σφραγίδες. Ειδικότερα, η 3M δήλωσε ότι «[τ]α προϊόντα καθαρισμού δεν [είχαν] κατ' αρχήν καμία επίδραση στην ετικέτα», ότι «[το] υπόστρωμα του προϊόντος [ήταν] πολυεστέρας ανθεκτικός σε διαλύτες» και ότι «[τ]ο προϊόν θεωρείται ότι αντέχει σε έκθεση σε τρέχουσας χρήσεως προϊόντα καθαρισμού». Καίτοι η 3M παραδέχθηκε ότι «δεν [είχε] πραγματοποιήσει ειδικές δοκιμές όσον αφορά το [Synto]», επισήμανε ότι, κατά την άποψή της, «ο κύριος κίνδυνος κατά τη χρήση προϊόντων καθαρισμού είναι ο επηρεασμός της εμπρόσθιας όψεως της ταινίας στηρίξεως του προϊόντος –εν προκειμένω, του μπλε και του κίτρινου χρώματος που εμφανίζονται στην χρησιμοποιηθείσα από την Επιτροπή σφραγίδα» και ότι «[τ]α προϊόντα καθαρισμού θεωρείται ότι δεν επηρεάζουν την δυνατότητα επικολλήσεως του κολλητικού στρώματος στην οπίσθια όψη του προϊόντος». Επομένως, επισημαίνεται ότι ακριβώς τέτοιου είδους αποτέλεσμα διαπιστώθηκε από τον εμπειρογνώμονα της Επιτροπής κατά τις δοκιμές του, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 205 ανωτέρω. Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι ο εμπειρογνώμονας της Επιτροπής δεν παρατήρησε «ψευδώς θετικό αποτέλεσμα» της σφραγίδας κατά την έκθεσή της στο Synto.

208 Σε κάθε περίπτωση, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 84 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα έφερε την ευθύνη να ενημερώσει την εταιρία καθαρισμού ως προς τη σημασία και τον χειρισμό της επίμαχης σφραγίδας και να διασφαλίσει ότι η επίμαχη σφραγίδα δεν επρόκειτο να παραβιασθεί, κατά περίπτωση, από τους προστηθέντες της, κατά μείζονα δε λόγο όταν, όπως προκύπτει από το φύλλο συντηρήσεως της εργαζομένης στην εταιρία καθαρισμού, η εν λόγω εργαζόμενη λαμβάνει σχέδιο που προσδιορίζει τις χρήσεις των κοινόχρηστων χώρων προτού ξεκινήσει τον καθαρισμό τους.

209 Τρίτον, ως προς τη φερόμενη ατμοσφαιρική υγρασία, η προσφεύγουσα προσκομίζει έγγραφο το οποίο βεβαιώνει ότι, κατά το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006, το Μόναχο είχε επίπεδο υγρασίας 80 %. Κατά δε την τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος, ατμοσφαιρική υγρασία ανώτερη του 60 % προκαλεί σημαντική αύξηση της ευαισθησίας της ταινίας ασφαλείας.

210 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, αφενός, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι εντός του κτιρίου G, τη νύχτα της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006, υπήρχε ατμοσφαιρική υγρασία μεγαλύτερη του 60 %. Συγκεκριμένα, το προσκομισθέν από την προσφεύγουσα έγγραφο με το οποίο βεβαιώνεται το επίπεδο της ατμοσφαιρικής υγρασίας τη νύχτα της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 αφορά μόνον την εξωτερική ατμοσφαιρική υγρασία του κτιρίου αυτού και επομένως δεν είναι λυσιτελές για τους σκοπούς της αποδείξεως του επιπέδου υγρασίας μέσα στο οικείο κτίριο. Ως προς αυτή, η προσφεύγουσα επισήμανε στην Επιτροπή ότι δεν διέθετε περισσότερα στοιχεία σχετικά με την 29η και την 30ή Μαΐου 2006. Επιπλέον, το έγγραφο της 14ης Ιουλίου 2006, που συντάχθηκε από την προσφεύγουσα υπόψη των συνεργατών της, αναφέρει ατμοσφαιρική υγρασία ανερχόμενη σε 55 % στο εξωτερικό του κτιρίου G και σε 50 % στο εσωτερικό του, κατά τις ημέρες που προηγήθηκαν της εν λόγω ημερομηνίας. Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τη ρύθμιση της εγκαταστάσεως του κλιματισμού ή τη δυσλειτουργία του αυτόματου σβησίματος του πρόσθετου μηχανήματος υγράνσεως που είχε ενσωματωθεί στην εγκατάσταση του κλιματισμού έπειτα από συγκεκριμένο επίπεδο ατμοσφαιρικής υγρασίας δεν είναι

ιδιαιτέρως πειστικά, καθώς η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι τα περιστατικά αυτά προκάλεσαν επίπεδο υγρασίας μεγαλύτερο του 60 % εντός του κτιρίου G κατά το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει περαιτέρω ότι η αυξημένη ατμοσφαιρική υγρασία προκαλεί «ψευδώς θετικά αποτελέσματα», καθώς η τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος αναφέρεται αποκλειστικώς σε «αυξημένη ευαισθησία» της ταινίας ασφαλείας στην ατμοσφαιρική υγρασία.

211 Σε κάθε περίπτωση, τα όσα προβάλλει η προσφεύγουσα αντικρούονται από τις πληροφορίες του τεχνικού φυλλαδίου κατά τις οποίες το εν λόγω προϊόν είναι ανθεκτικό στην έκθεση σε επίπεδο υγρασίας 90 % για χρονικό διάστημα 168 ωρών, σε θερμοκρασία 32 °C, οι οποίες επιβεβαιώνονται από τις διαπιστώσεις του εμπειρογνώμονα της Επιτροπής. Συνεπώς, το τρίτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

212 Τέταρτον, ως προς την προβαλλόμενη καθοριστική επίδραση των κραδασμών, που θα μπορούσε να εξηγήσει την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η πόρτα και οι τοίχοι του χώρου G.505 υπέστησαν κραδασμούς. Όπως αναφέρει η Επιτροπή, είναι αδύνατο να διακριβωθούν οι συνθήκες κατά τις οποίες έγιναν οι βιντεοσκοπήσεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα προκειμένου να αποδείξει ότι οι κραδασμοί είναι δυνατό να προκαλέσουν την εμφάνιση των ενδείξεων «VOID» σε ορισμένα τμήματα της σφραγίδας που τέθηκε σε κλειστή πόρτα, ούτε αν οι εν λόγω βιντεοσκοπήσεις δείχνουν πράγματι την πόρτα του χώρου G.505. Επίσης, όπως ανέφερε η Επιτροπή, οι βιντεοσκοπήσεις αυτές δεν καταδεικνύουν, σε κάθε περίπτωση, την εμφάνιση «ψευδώς θετικών αποτελεσμάτων», αλλά μόνον την εμφάνιση, σε περίπτωση κραδασμών προκαλούμενων από το φερόμενο απότομο κλείσιμο της πόρτας γειτνιάζοντος χώρου, ενδείξεων «VOID» στην εγκοπή μεταξύ της πόρτας και του πλαισίου της, γεγονός το οποίο δεν αντιστοιχεί στις διαπιστώσεις του πρακτικού διαρρήξεως της σφραγίδας.

213 Εξάλλου, το ότι, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, ενδεχομένως οι γειτνιάζοντες χώροι του χώρου G.505 προορίζονταν ως τόπος συνεδριάσεως την επόμενη ημέρα και η πόρτα του εν λόγω χώρου ίσως να έκλεισε απότομα με αποτέλεσμα την πρόκληση κραδασμών, ή ακόμη ότι ορισμένοι κάνοντας λάθος σχετικά με τον χώρο ενδεχομένως τράβηξαν την πόρτα του χώρου G.505, δεν δικαιολογεί την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006.

214 Συγκεκριμένα, καθόσον η επίμαχη σφραγίδα παρέμενε άθιχτη το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006, περί ώρα 19:30 (αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και η ομάδα ελεγκτών διαπίστωσε μεταβολή της επίμαχης σφραγίδας το επόμενο πρωί περί ώρα 08:45 (αιτιολογική σκέψη 8 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα υπόθεση συνεπάγεται ότι «υπήρχαν διαρκείς προσελεύσεις και αποχωρήσεις» στον χώρο G.506, τον μόνο γειτνιάζοντα στον χώρο G.505 χώρο συναντήσεων, το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006, γεγονός που δεν αποδείχθηκε. Συναφώς, από το πρόγραμμα χρήσεως των γραφείων προκύπτει ότι ο χώρος G.506 χρησιμοποιήθηκε στις 30 Μαΐου 2006 μόνο μεταξύ των ωρών 10:00 και 16:00, ήτοι μετά τη διαπίστωση της διαρρήξεως της σφραγίδας. Καίτοι, ασφαλώς, η προσφεύγουσα επισήμανε στην απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 9ης Αυγούστου 2008 ότι η πόρτα αυτού του χώρου άνοιξε περί ώρα 05:00 από την υπηρεσία ασφαλείας, η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι η υπηρεσία ασφαλείας έκλεισε απότομα την πόρτα, με αποτέλεσμα την πρόκληση των φερόμενων κραδασμών. Εξάλλου, ως προς τα επιβεβαιωθέντα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επιχειρήματα της προσφεύγουσας, ότι η συνάντηση στον χώρο G.506 απαιτούσε την τοποθέτηση βαρέως εξοπλισμού από τις 05:00, αρκεί η διαπίστωση ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι χώρος αυτός καθαρίστηκε από τις 07:00 και μετά και ότι η εν λόγω συνάντηση ξεκινούσε στις 10:00, τα όσα σχετικώς υποστηρίζονται δεν είναι πειστικά.

215 Τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ορισμένοι ενδεχομένως έκαναν λάθος ως προς τον χώρο ή ότι δεν μπόρεσαν να ενημερωθούν σχετικά με την αλλαγή της χρήσεως του χώρου G.505 και τράβηξαν την πόρτα του, προκαλώντας κατ' αυτόν τον τρόπο βλάβη στην επίμαχη σφραγίδα, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, δεδομένου ότι η πόρτα του εν λόγω χώρου ήταν κλειδωμένη και η προσφεύγουσα δεν απέδειξε αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των ενδεχόμενων κραδασμών της πόρτας αυτής και της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006.

216 Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα περιστατικά που εκτίθενται στις σκέψεις 212 έως 215 ανωτέρω είναι αληθή, απόκειτο στην ευθύνη της προσφεύγουσας να λάβει τα αναγκαία προληπτικά μέτρα ώστε να ενημερώσει το προσωπικό της, όπως επίσης και τους ενδεχόμενους επισκέπτες στο κτίριο G το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 σχετικά με την ύπαρξη της επίμαχης σφραγίδας και τη διατήρησή της προκειμένου να αποφευχθεί η διάρρηξή της. Συνεπώς, το τέταρτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

217 Πέμπτον, ως προς το ότι ο συνδυασμός της παρελεύσεως του ανώτατου επιτρεπόμενου διαστήματος φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας, της επιδράσεως του Synto, της ατμοσφαιρικής υγρασίας και των κραδασμών θα μπορούσε να προκαλέσει υπερευαισθησία της επίμαχης σφραγίδας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι καθαυτή η ύπαρξη των συγκεκριμένων γεγονότων, ακόμη και αν συνέβησαν αυτοτελώς, ή η επίδρασή τους στην επίμαχη σφραγίδα δεν αποδείχθηκαν επαρκώς κατά νόμο. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι ο συνδυασμός των εν λόγω παραγόντων προκάλεσε κίνδυνο «ψευδώς θετικού αποτελέσματος», αλλά αποκλειστικώς ότι «η προηγούμενη φθορά της ταινίας ασφαλείας εξαιτίας της παλαιότητας, του προϊόντος Synto ή του συνδυασμού αυτών των δύο παραγόντων καταλήγει, σε περίπτωση αυξημένης ατμοσφαιρικής υγρασίας, σε σαφή αύξηση της ευαισθησίας της εν λόγω ταινίας». Επομένως, το επιχείρημα αυτό πρέπει, επίσης, να απορριφθεί.

218 Έκτον, ως προς το επιχείρημα ότι η πόρτα του χώρου G.505 δεν είχε ανοιχθεί το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006, υπενθυμίζεται ότι, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 85, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, φέρει το βάρος αποδείξεως της διαρρήξεως της σφραγίδας. Αντιθέτως, δεν εναπόκειται σε αυτήν να αποδείξει ότι υπήρξε πράγματι πρόσβαση στον χώρο που είχε σφραγισθεί. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί, επομένως, να ευδοκιμήσει.

219 Εκ των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη περιστατικών ικανών να αναιρέσουν την αποδεικτική αξία των στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή για τη διαπίστωση διαρρήξεως της σφραγίδας.

220 Δεύτερον, καθώς, όπως προκύπτει από τα προεκτεθέντα, οι προσκομισθείσες από την προσφεύγουσα πραγματογνωμοσύνες δεν απέδειξαν ότι τα περιστατικά που προβάλλονται ανωτέρω ήταν ικανά να προκαλέσουν την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας που διαπιστώθηκε το πρωί της 30ής Μαΐου 2006, οι ενδεχόμενες ελλείψεις τους, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, είναι εν προκειμένω αλυσιτελείς.

221 Σε κάθε περίπτωση, όπως αναφέρει η Επιτροπή, οι πραγματογνωμοσύνες περιέχουν αρκετές ελλείψεις. Ειδικότερα, πρώτον, οι διεξαχθείσες από το επιστημονικό ίδρυμα δοκιμές δεν διεξήχθησαν σε πρωτότυπες σφραγίδες της Επιτροπής, αλλά σε δείγματα πολύ μικρού μεγέθους (4 τετραγωνικών εκατοστών έναντι 54 τετραγωνικών εκατοστών). Ο ίδιος ο εμπειρογνώμονας της προσφεύγουσας επισήμανε στο πλαίσιο αυτό ότι οι τιμές αντιστάσεως δεν μπορούν να μεταβάλλονται κατά βούληση από «μικρές σε μεγάλες». Επίσης, όπως ανέφερε ο εμπειρογνώμονας της Επιτροπής, οι διαστάσεις της σφραγίδας ενδέχεται να επηρεάζουν τα συμπεράσματα των πραγματογνωμοσυνών σχετικά με την ενδεχόμενη επίδραση του Synto, των κραδασμών ή ακόμη της ατμοσφαιρικής υγρασίας στη λειτουργικότητα της σφραγίδας. Συναφώς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή εμπόδισε τη σεβόμενη το δικαίωμά της υπερασπίσεως διεξαγωγή αποδείξεων, αρνούμενη να της αποστείλει πρωτότυπες σφραγίδες, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η Επιτροπή πρότεινε να της παραδώσει πρωτότυπες σφραγίδες, υπό τον όρο ότι θα συμμετείχαν υπάλληλοι της Επιτροπής στις δοκιμές. Η προσφεύγουσα, παρά ταύτα, απέρριψε τη συγκεκριμένη πρόταση (αιτιολογική σκέψη 65 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν ήταν πιθανό η Επιτροπή να της διέθετε επιτόπου συνεργάτη ως παρατηρητή για τη διάρκεια των δοκιμών δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθώς το βάρος αυτό το οποίο φέρει, εφόσον απαιτείται, η Επιτροπή και όχι η προσφεύγουσα, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να προβληθεί από την προσφεύγουσα προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη διεξαγωγή δοκιμών σε πρωτότυπες σφραγίδες.

222 Δεύτερον, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα αρνήθηκε να διεξαγάγει τις δοκιμές της σε πρωτότυπες σφραγίδες παρουσία υπαλλήλου της Επιτροπής, χρησιμοποίησε σφραγίδες τεχνητώς παλαιωμένες. Συναφώς, οι χρησιμοποιηθείσες από την προσφεύγουσα σφραγίδες τοποθετήθηκαν σε κλιματικό θάλαμο όπου τα δείγματα εκτέθηκαν

για περισσότερες από 40 ημέρες σε σχετική υγρασία 60 %, η οποία υπερέβαινε τις συστάσεις φυλάξεως του τεχνικού φυλλαδίου, ήτοι σχετική υγρασία 50 %.

223 Τρίτον, από τη δεύτερη και την τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος προκύπτει ότι ο εμπειρογνώμονας της προσφεύγουσας διεξήγαγε τις δοκιμές του, ή τουλάχιστον ορισμένες από αυτές, εμποτίζοντας τις λωρίδες της πλαστικής ταινίας με 100 χιλιογραμμάρια απορρυπαντικού, το οποίο αντιστοιχούσε σε πολύ περισσότερη ποσότητα από την ποσότητα του απορρυπαντικού που χρησιμοποιήθηκε, ενδεχομένως, από την καθαρίστρια, δεδομένου ότι αυτή δήλωσε ότι το ύφασμα «ήταν εξαιρετικά υγρό –αλλά [ότι] δεν περιείχε, σε κάθε περίπτωση, μεγάλη ποσότητα προϊόντος καθαρισμού». Ακολούθως, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι το απορρυπαντικό που χρησιμοποίησε το επιστημονικό ίδρυμα στις δοκιμές του δεν ήταν το Synto, το οποίο είχε χρησιμοποιήσει η καθαρίστρια και είχε στείλει στην Επιτροπή για τις δοκιμές της η ίδια η εταιρία καθαρισμού, αλλά παραλλαγή του, το Synto Forte. Μάλιστα, προκύπτει ρητώς από τη δεύτερη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος ότι ορισμένες δοκιμές διεξήχθησαν με την παραλλαγή Synto Forte. Επιπλέον, από τη δεύτερη και την τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος προκύπτει ότι το χρησιμοποιηθέν για τις δοκιμές προϊόν περιέχει το συνθετικό 2-(2-βουτοξυαιθοξυ) αιθανόλη, το οποίο δεν περιέχεται στο Synto, αλλά μόνο στην παραλλαγή του, το Synto Forte. Επομένως, είναι σαφές ότι το συστατικό αυτό καθιστά το Synto Forte πολύ πιο επιθετικό.

224 Τρίτον, δεδομένου ότι, αφενός, τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 8, 9, 74 και 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως) δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε αφαιρεθεί από την πόρτα του χώρου G.505 το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 και ότι η πόρτα αυτή θα μπορούσε επομένως να είναι ανοιχτή στο μεταξύ (βλ. σκέψη 146 ανωτέρω) και, αφετέρου, η προσφεύγουσα η οποία έφερε το βάρος αποδείξεως των πραγματικών γεγονότων που προέβαλε, δεν απέδειξε ότι τα περιστατικά τα οποία επικαλέστηκε ως δυνάμενα να προκαλέσουν τη διαπιστωθείσα κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας, οι φερόμενες ελλείψεις των εκθέσεων του Kr. που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν αναιρούν το συμπέρασμα της σκέψεως 219 ανωτέρω.

225 Σε κάθε περίπτωση, πρώτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης του Kr. δεν στηρίζονται στην παραδοχή ότι οι φωτογραφίες που λήφθηκαν το απόγευμα της 30ής Μαΐου 2006 απεικόνιζαν την επίμαχη σφραγίδα στην κατάσταση στην οποία βρισκόταν το πρωί της ίδιας ημέρας, διότι οι παραπομπές στις εν λόγω φωτογραφίες και δη στη δεύτερη έκθεση του Kr. συνιστούν απλώς συμπληρωματική ένδειξη της καταστάσεως της επίμαχης σφραγίδας, όπως προέκυπτε από τις φωτογραφίες που λήφθηκαν στις 30 Μαΐου 2006.

226 Δεύτερον, ως προς τη φερόμενη «ταλάντευση της πόρτας» η οποία μειώθηκε υπερβολικά στις δοκιμές του Kr., επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι κατά την επιτόπια επίσκεψή του, ο Kr., παρουσία της προσφεύγουσας, διαπίστωσε χρησιμοποιώντας ψηφιακό κανόνα μέγιστη «ταλάντευση της πόρτας» των 0,53 χιλιοστών, χωρίς η διαπίστωση αυτή να αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα στις παρατηρήσεις της επί της εκθέσεως πραγματικών περιστατικών ή στις εκθέσεις της δεύτερης και της τρίτης πραγματογνωμοσύνης του επιστημονικού ιδρύματος. Σε κάθε περίπτωση, αφενός, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 79 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η «ταλάντευση της πόρτας» ήταν 2 χιλιοστά, η έλξη της επίμαχης σφραγίδας θα παρέμενε πολύ περιορισμένη. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα στοιχείο ικανό να δικαιολογήσει ότι μεγαλύτερη «ταλάντευση της πόρτας» θα μπορούσε να προκαλέσει κίνδυνο «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» της επίμαχης σφραγίδας.

227 Τρίτον, ως προς την ατμοσφαιρική υγρασία, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι οι οδηγίες του τεχνικού φυλλαδίου, επί των οποίων στήριξε η Επιτροπή αρκετές παρατηρήσεις της, δεν ήταν εφαρμόσιμες εν προκειμένω, ιδίως λόγω της συνθέσεως της πόρτας του χώρου G.505 και του πλαισίου της. Δεν απέδειξε, επίσης, την ευαισθησία της ταινίας ασφαλείας λόγω της ατμοσφαιρικής υγρασίας όταν αποκολλάται η ταινία ασφαλείας. Τέλος, αντιθέτως προς τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα, από τη δεύτερη έκθεση του Kr. προκύπτει ότι ακόμη και αυξημένη υγρασία δεν θα μπορούσε να προκαλέσει αλλοίωση της επίμαχης σφραγίδας.

228 Τέταρτον, ως προς τη μη «στατιστική επιβεβαίωση» των δοκιμών του Kr., αναφέρεται ότι στην προσφεύγουσα εναπόκειται να αποδείξει τα περιστατικά που προβάλλει, με αποτέλεσμα η φερόμενη ανυπαρξία «στατιστικής επιβεβαιώσεως η οποία είναι απαραίτητη για κάθε επιστημονικώς τεκμηριωμένη δήλωση» να είναι αλυσιτελής. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή επισήμανε ότι η πειραματική διαδικασία που χρησιμοποίησε φύλλα επιχρωματισμένα με βερνίκι σε μορφή σκόνης ήταν ιδιαίτερα προσεκτική σε σχέση με τα πειράματα σε ανοδιωμένο αλουμίνιο.

229 Πέμπτον, επιβάλλεται η απόρριψη των προβαλλομένων από την προσφεύγουσα ότι ο Kr. παραγνώρισε ότι ενδεχομένως η επίμαχη σφραγίδα είχε τεθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε δεχόταν πίεση πάνω από την εγκοπή μεταξύ του φύλλου της πόρτας του χώρου G.505 και του πλαισίου της, με αποτέλεσμα την πρόκληση πιέσεων πάνω στην επίμαχη σφραγίδα πολύ μεγαλύτερων από εκείνες που δέχθηκε στη δεύτερη έκθεσή του ο Kr., καθώς ουδόλως τεκμηριώθηκαν. Σε κάθε περίπτωση, ο Kr. διαπίστωσε ότι η διαστολή της επίμαχης σφραγίδας προϋπέθετε σημαντική πίεση (αιτιολογική σκέψη 89 της προσβαλλομένης αποφάσεως), γεγονός που αποκλείσθηκε με την τοποθέτηση της σφραγίδας στο χέρι.

230 Έκτον, η φερόμενη απουσία τσακισμένων άκρων στην επίμαχη σφραγίδα δεν αποδεικνύει ότι η σφραγίδα δεν αφαιρέθηκε το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006. Πέραν του ότι τα «τσακισμένα άκρα» δεν συνιστούν χαρακτηριστικό της διαρρήξεως σφραγίδας, υπογραμμίζεται ότι η αποκόλληση με το χέρι δεν προκαλεί αναγκαίως την εμφάνιση τσακισμένων άκρων, καθώς μία σφραγίδα μπορεί να αφαιρεθεί με προσοχή ή και να αποκολληθεί από την εγκοπή μεταξύ της πόρτας και του πλαισίου της επί των οποίων είχε τεθεί. Η αιτίαση αυτή πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

231 Έβδομον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από τη δεύτερη έκθεση του Kr. προκύπτει ότι, στο πλαίσιο αυτό, εξετάσθηκε πράγματι η συνδυασμένη επίδραση των περιστατικών που προβάλλει η προσφεύγουσα. Επομένως, ούτε αυτή η αιτίαση μπορεί να ευδοκιμήσει.

232 Τέταρτον, λαμβανομένου υπόψη του συμπεράσματος της σκέψεως 219 ανωτέρω, παρέλκει η εξέταση του προβαλλόμενου «ενδεχόμενου ψευδώς θετικών αποτελεσμάτων», που προκύπτει από την έκθεση της ίδιας της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 7, 74 και 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

233 Σε κάθε περίπτωση, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 146, η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί, διότι η Επιτροπή ουδέποτε ενστερνίσθηκε τις απόψεις της προσφεύγουσας στο σημείο 2 της συμπληρωματικής της δηλώσεως της 30ής Μαΐου 2006 (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω) και, επιπλέον, η απλή δήλωση της προσφεύγουσας ότι «η ένδειξη "VOID" πάνω στο πλαίσιο ουδόλως είχε σβησθεί» δεν μπορούσε καθαυτή να αποδείξει την ύπαρξη «ψευδώς θετικού αποτελέσματος» της επίμαχης σφραγίδας.

234 Συνεπώς, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως που αφορά παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου της αθωότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

235 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, η Επιτροπή δεν «σεβάσθηκε επαρκώς» την αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας. Υπενθυμίζει ότι, στις 16 Οκτωβρίου 2007, η Επιτροπή ανέθεσε στον Kr. να παρουσιάσει τις παρατηρήσεις του επί της δεύτερης και της τρίτης πραγματογνωμοσύνης του επιστημονικού

ιδρύματος. Τα ερωτήματα που απηύθυνε η Επιτροπή στον Kr. με σκοπό την προετοιμασία της δεύτερης εκθέσεώς του είχαν, ως επί το πλείστον, «υποκειμενικό χαρακτήρα», παραβιάζοντας κατά τον τρόπο αυτόν την υποχρέωσή της αμεροληψίας και ουδετερότητας κατά την έρευνα, την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας και το «δικαίωμα σε δίκαιη δίκη».

236 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν τήρησε στάση ουδετερότητας κατά την έρευνα, όπως απαιτεί η αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία και ουδετερότητα του εμπειρογνώμονα (αιτιολογική σκέψη 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως), καθώς η αιτίαση περί μη τηρήσεως της αρχής του τεκμηρίου της αθωότητας δεν απευθύνεται στον εμπειρογνώμονα της Επιτροπής, αλλά στην ίδια την Επιτροπή. Συγκεκριμένα, μόνον το γεγονός ότι υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς την ουδετερότητα της Επιτροπής αρκεί για την απόδειξη αθετήσεως της υποχρεώσεως αμεροληψίας που απορρέει από την αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας. Εξάλλου, η συμπεριφορά του εμπειρογνώμονα, ήτοι η επαναδιατύπωση των ερωτημάτων, δεν είναι σε θέση να αντισταθμίσει τη μη τήρηση από την Επιτροπή της αρχής του τεκμηρίου της αθωότητας.

237 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

238 Υπενθυμίζεται ότι η αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, όπως προκύπτει ιδίως από το άρθρο 6, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ, αποτελεί μέρος των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου –επιβεβαιωθείσα άλλωστε από το προοίμιο της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξεως και από το άρθρο 6, παράγραφος 2, της ΕΕ, καθώς και από το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης–, προστατεύονται στην κοινοτική έννομη τάξη. Λαμβανομένων υπόψη της φύσεως των επιδίκων παραβάσεων καθώς και της φύσεως και του

βαθμού αυστηρότητας των κυρώσεων τις οποίες επισύρουν, η αρχή του τεκμηρίου αθωότητας εφαρμόζεται και επί των διαδικασιών των σχετικών με παραβάσεις των ισχυόντων για τις επιχειρήσεις κανόνων ανταγωνισμού που μπορούν να οδηγήσουν στην επιβολή προστίμων ή χρηματικών ποινών (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2006, Τ-279/02, Degussa κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-897, σκέψη 115 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

239 Το τεκμήριο αθωότητας συνεπάγεται ότι κάθε κατηγορούμενος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του σύμφωνα με τον νόμο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 2005, Τ-22/02 και Τ-23/02, Sumitomo Chemical και Sumika Fine Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-4065, σκέψη 106).

240 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας απευθύνοντας στον Kr., με το από 16 Οκτωβρίου 2007 έγγραφο, ερωτηματολόγιο τα ερωτήματα του οποίου είχαν «εκμαιευτικό χαρακτήρα».

241 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι τα ερωτήματα που απευθύνθηκαν στον Kr. με το έγγραφο αυτό είχαν ως εξής (βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως):

«1. Παρακαλούμε να διατυπώσετε την άποψή σας επί των μεθόδων, αναλύσεων και συμπερασμάτων των εκθέσεων του [επιστημονικού ιδρύματος], που απεστάλησαν στην Επιτροπή με τα από 6 Ιουνίου 2007 και 1 Οκτωβρίου 2007 έγγραφα. Επισημάνετε ειδικότερα τους κατά την άποψή σας λόγους για τους οποίους οι εν λόγω εκθέσεις του [επιστημονικού ιδρύματος] δεν έρχονται σε αντίθεση με τη δική σας έκθεση της

8ης Μαΐου 2007 σχετικά με τη λειτουργικότητα των σφραγίδων της Επιτροπής από απόψεως μεθόδων, αναλύσεων και συμπερασμάτων. Εφόσον εκτιμάτε ότι απαιτούνται νέες δοκιμές προκειμένου να επιβεβαιωθούν/τεκμηριωθούν οι προηγούμενες εκθέσεις σας, περιγράψτε τις εν συντομία.

2. Παρακαλούμε η απάντησή σας στο προηγούμενο ερώτημα να συνοδεύεται με έκθεση επί των επιχειρημάτων/παραμέτρων που προέβαλε –με τις εκθέσεις του επιστημονικού ιδρύματος– η [προσφεύγουσα] με το από 6 Ιουλίου 2007 έγγραφό της (για παράδειγμα, στατιστική αλυσιτέλεια της δοκιμής σας).

3. Παρακαλούμε να επιβεβαιώσετε ότι ο συνδυασμός των παραμέτρων/επιχειρημάτων που προέβαλε [η προσφεύγουσα] (ή [το επιστημονικό ίδρυμα]) (μεταξύ άλλων, μη προηγούμενος καθαρισμός της επιφάνειας, χρησιμοποίηση του Synto πάνω στη σφραγίδα, κραδασμοί της πόρτας, ατμοσφαιρική υγρασία, φερόμενη υπερβολική διάρκεια αποθηκεύσεως των σφραγίδων) δεν ήταν σε θέση να καταλήξει σε ψευδώς θετικό αποτέλεσμα, χωρίς αφαίρεση της σφραγίδας από την επιφάνεια. Παρακαλούμε, επίσης, να επιβεβαιώσετε ότι ο συνδυασμός των παραμέτρων/επιχειρημάτων δεν είναι σε θέση να δικαιολογήσει τα λοιπά περιστατικά που διαπιστώθηκαν από την Επιτροπή στις 30 Μαΐου 2006 (ίχνη κολλητικής ουσίας γύρω από τα άκρα της σφραγίδας και στην οπίσθια όψη της σφραγίδας). Εφόσον εκτιμάτε ότι απαιτούνται νέες δοκιμές προκειμένου να επιβεβαιωθούν/τεκμηριωθούν οι προηγούμενες εκθέσεις σας, περιγράψτε τες εν συντομία.»

242 Όπως προκύπτει από την εξέταση του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 8, 9, 74 και 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως) θεμελιώνουν τη διαπίστωση ότι η επίμαχη σφραγίδα είχε αφαιρεθεί το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 και ότι η πόρτα του χώρου G.505 θα μπορούσε, επομένως, να ήταν ανοιχτή στο μεταξύ, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ενδείξεις «VOID» σε ολόκληρη την επιφάνεια της επίμαχης σφραγίδας και η παρουσία από ίχνη κολλητικής ουσίας στην

πλαϊνή και οπίσθια όψη της το πρωί της 30ής Μαΐου 2006. Υπό το πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, εναπόκειτο στην οικεία επιχείρηση να αποδείξει επαρκώς κατά νόμο, αφενός, την ύπαρξη των περιστατικών που επικαλείται και, αφετέρου, ότι τα περιστατικά αυτά αναιρούν την αποδεικτική αξία των στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή.

243 Επιβάλλεται, συναφώς, η διαπίστωση ότι, όπως αναφέρει η Επιτροπή, η σύνταξη της δεύτερης εκθέσεως του Kr. αποσκοπούσε στο να εξακριβώσει αν τα συμπεράσματα της πρώτης εκθέσεως του Kr. αναιρούνται από τις εκθέσεις της δεύτερης και της τρίτης πραγματογνωμοσύνης του επιστημονικού ιδρύματος. Στην πρώτη έκθεση του Kr., ο πραγματογνώμονας της Επιτροπής πράγματι επισήμανε ότι ο «ερπυσμός» της πρωτότυπης σφραγίδας, ο οποίος είχε αναφερθεί στην πρώτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος, δεν ήταν σε θέση να προκαλέσει «ψευδώς θετικό αποτέλεσμα», ανεξαρτήτως της ηλικίας, του τρόπου θέσεως και της ταχύτητας αποκολλήσεως της σφραγίδας, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι η σφραγίδα είχε προηγουμένως καθαριστεί με Synto και ακολούθως της είχαν ασκηθεί τάσεις διατμήσεως και αποκολλήσεως.

244 Συνεπώς, το ερωτηματολόγιο της Επιτροπής αποσκοπούσε να εξακριβώσει, λαμβανομένου υπόψη του συμπεράσματος της πρώτης εκθέσεως του Kr., αν το συμπέρασμα αυτό αναιρούνταν από τη δεύτερη και την τρίτη πραγματογνωμοσύνη του επιστημονικού ιδρύματος. Επιπλέον, η Επιτροπή διευκρίνισε, χωρίς να αμφισβητηθεί επί του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα, ότι η διατύπωση των εν λόγω ερωτημάτων απέρρεε επίσης από το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονταν, ήτοι από το ότι ο Kr. είχε ήδη διατυπώσει προφορικώς ορισμένες παρατηρήσεις επί των συμπερασμάτων των εκθέσεων της δεύτερης και της τρίτης πραγματογνωμοσύνης του επιστημονικού ιδρύματος και είχε επισημάνει ότι δεν είχε λόγο να αμφισβητήσει τα συμπεράσματα της πρώτης εκθέσεως του Kr.

245 Τέλος, όπως ανέφερε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τη διατύπωση των ερωτημάτων από τον ίδιο τον M. Kr. στη δεύτερη έκθεσή του προκύπτει ότι ο πραγματογνώμονας της Επιτροπής θεωρούσε τα

ερωτήματα αυτά ως ανοιχτά ερωτήματα, τα οποία επαναδιατύπωσε ως εξής: «Οι εκθέσεις αξιολογήσεως του επιστημονικού ιδρύματος αναιρούν […] τα συμπεράσματα της πρώτης εκθέσεως»; «Τα προβαλλόμενα από τον [δικηγόρο της προσφεύγουσας] επιχειρήματα αναιρούν τα συμπεράσματα της τελευταίας εκθέσεως»; «Ο συνδυασμός των προβαλλόμενων παραμέτρων/επιχειρημάτων μπορεί να προκαλέσει ψευδώς θετικό αποτέλεσμα και να εξηγήσει τις συνθήκες υπό τις οποίες βρέθηκε η σφραγίδα»;

246 Από όσα αναπτύχθηκαν ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας λόγω της διατυπώσεως των ερωτημάτων που περιλαμβάνονται στο από 16 Οκτωβρίου 2007 έγγραφό της προς τον Kr.

247 Επομένως, απορρίπτεται ο έβδομος λόγος ακυρώσεως.

Επί του όγδοου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003

Επιχειρήματα των διαδίκων

248 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή της προσήψε ότι διέπραξε εξ αμελείας διάρρηξη σφραγίδας, χωρίς πάντως να προσδιορίσει τη συμπεριφορά την οποία θεωρούσε αμελή.

249 Πρώτον, το άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 αφορά αποκλειστικώς επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων οι οποίες ενεργούν διά των υπαλλήλων ή των εκπροσώπων τους, η συμπεριφορά των οποίων θα μπορούσε, επομένως, να τους καταλογισθεί. Παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 1983, 100/80 έως 103/80, Musique Diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1983, σ. 1825, σκέψη 97), η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή εσφαλμένως εκτίμησε, στην αιτιολογική σκέψη 101 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι συμπεριφορές τρίτων ήταν καταλογιστέες σε αυτήν. Κανένας συνεργάτης ή εξουσιοδοτημένος εντολοδόχος της προσφεύγουσας δεν άνοιξε την πόρτα του χώρου G.505, όπως προκύπτει από τις ένορκες βεβαιώσεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα. Στο πλαίσιο αυτό, το φερόμενο άνοιγμα της πόρτας ή κάθε άλλο γεγονός που προήλθε από την αφαίρεση της επίμαχης σφραγίδας συνιστά «πράξη υπερβαίνουσα τις δυνάμεις των ενεργούντων προσώπων», η οποία δεν μπορεί να καταλογισθεί στην προσφεύγουσα. Το γεγονός ότι η εταιρία καθαρισμού είχε ενημερωθεί σχετικά με την ύπαρξη της επίμαχης σφραγίδας είναι αλυσιτελές, διότι αυτή δεν διέθετε κλειδί του χώρου G.505. Συναφώς, ο σκοπός της επίμαχης σφραγίδας, ήτοι η φύλαξη των στοιχείων του φακέλου που ήταν ακόμη προς εξέταση, δεν θα μπορούσε να απειληθεί παρά μόνον από τους κατόχους κλειδιών, καθιστώντας άσκοπη την ενημέρωση της εταιρίας καθαρισμού σχετικά με την ύπαρξη της επίμαχης σφραγίδας.

250 Δεύτερον, η αιτίαση περί αμέλειας που επικαλείται η Επιτροπή δεν είναι λυσιτελής. Αμέλεια υπάρχει μόνον όταν το οικείο πρόσωπο είναι σε θέση και οφείλει να γνωρίζει ότι διαπράττει παράβαση. Η Επιτροπή, όμως, στηρίχθηκε αποκλειστικώς στις φερόμενες μεταβολές της εσφαλμένως χρησιμοποιηθείσας απαρχαιωμένης σφραγίδας.

251 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η υπάλληλος της εταιρίας καθαρισμού δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι και μόνο το ότι πέρασε ύφασμα εμποτισμένο με σύνηθες προϊόν καθαρισμού πάνω από την επίμαχη σφραγίδα μπορούσε να προκαλέσει την εμφάνιση χαρακτηριστικών παρόμοιων με εκείνων της διαρρήξεως σφραγίδας. Δεν μπορούσε, επίσης, να προσαφθεί στην προσφεύγουσα ότι δεν μπόρεσε να προβλέψει μία τέτοια παρέμβαση (υποσημείωση 176 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συγκεκριμένα, η επίμαχη

σφραγίδα δεν έφερε καμία αναφορά σχετικά με την ενδεχόμενη ευαισθησία της στον επιφανειακό καθαρισμό και η προσφεύγουσα δεν ενημερώθηκε σχετικά με την ευαισθησία της επίμαχης σφραγίδας ούτε κατά τη θέση της σφραγίδας ούτε με το πρακτικό θέσεως της σφραγίδας. Η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για το άνευ εξουσιοδοτήσεως άνοιγμα της σφραγισμένης πόρτας. Ακόμη και τα μέλη της ομάδας ελεγκτών δεν γνώριζαν σαφώς τη λειτουργία της επίμαχης σφραγίδας.

252 Επιπλέον, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν επισήμανε στην προσφεύγουσα την παρέλευση του ανώτατου επιτρεπομένου διαστήματος φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας δεν μπορεί να της επιφέρει ζημία. Σε περίπτωση παρελεύσεως του ανώτατου επιτρεπομένου διαστήματος φυλάξεως της σφραγίδας, τυχόν δυσλειτουργίες αυτής δεν θα μπορούσαν να αποκλεισθούν. Κατά το γερμανικό δίκαιο, η απλή παρέλευση της ημερομηνίας φυλάξεως συνιστά ελάττωμα του προϊόντος. Λαμβάνοντας υπόψη την παρέλευση του ανώτατου επιτρεπομένου διαστήματος φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας και του προστίμου που θα μπορούσε ενδεχομένως να επιβληθεί σε περίπτωση διαρρήξεως της σφραγίδας, η Επιτροπή όφειλε, σε κάθε περίπτωση, να αναφέρει το εν λόγω γεγονός στην προσφεύγουσα.

253 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

254 Στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή εκτιμά ότι «πέραν των περιπτώσεων ανωτέρας βίας, [έπρεπε] κατ' αρχήν να εξετασθεί αν η σφραγίδα [θα μπορούσε] να αφαιρεθεί μόνο με εκ προθέσεως πράξη, καθώς μετά την αφαίρεσή της η σφραγίδα

[είχε] προδήλως επανατοποθετηθεί κατά τρόπο ώστε να αποκρυβεί η διάρρηξη της σφραγίδας». Διευκρίνισε ότι «συναφώς [επιβαλλόταν] να ληφθεί επίσης υπόψη το γεγονός ότι μόνον εξουσιοδοτημένα από [την προσφεύγουσα] πρόσωπα βρίσκονταν μέσα στο κτίριο (μεταξύ των οποίων οι υπάλληλοι της [εταιρίας καθαρισμού], μία κατεχόμενη κατά 100 % θυγατρική της [προσφεύγουσας])» (αιτιολογική σκέψη 101 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Έκρινε, επίσης, ότι έπρεπε «να γίνει δεκτό ότι [επρόκειτο] έστω για εξ αμελείας διάρρηξη σφραγίδας», ότι «[έπρεπε] ως εκ τούτου να ληφθεί υπόψη ότι, κατά τη θέση της σφραγίδας, οι εκπρόσωποι της [προσφεύγουσας] [είχαν] ενημερωθεί από τον επικεφαλής της ομάδας ελεγκτών σχετικά με τη σημασία της σφραγίδας και τις συνέπειες της διαρρήξεως σφραγίδας» και ότι «[έγινε] επίσης αναφορά στην ίδια τη σφραγίδα» (αιτιολογική σκέψη 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συνεπώς, η φύση της μεταβολής της επίμαχης σφραγίδας την οδήγησε, βάσει των στοιχείων που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως και στο πρακτικό διαρρήξεως της σφραγίδας, στη διαπίστωση της εκ προθέσεως ή, έστω, εξ αμελείας διαρρήξεως σφραγίδας.

255 Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα κατ' ουσία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως, στην αιτιολογική σκέψη 101 της προσβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι οι συμπεριφορές τρίτων μπορούσαν να καταλογισθούν σε αυτήν και ότι δεν ετίθετο εν προκειμένω ζήτημα αμέλειας, διότι η υπάλληλος της εταιρίας καθαρισμού δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει ότι διέπραττε διάρρηξη της σφραγίδας.

256 Πρώτον, ήδη υπομνήσθηκε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει πρόστιμα όταν «εκ προθέσεως ή εξ αμελείας» έχουν διαρρήξει σφραγίδες οι οποίες τέθηκαν από υπαλλήλους ή λοιπά συνοδεύοντα πρόσωπα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή. Όπως υπομνήσθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, δεν απόκειται στην Επιτροπή, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, να αποδείξει ότι πράγματι υπήρξε πρόσβαση στον σφραγισθέντα χώρο. Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας κατά τα οποία η πόρτα του χώρου G.505 δεν είχε ανοιχθεί από τους κατόχους των κλειδιών, όπως προκύπτει από τις ένορκες

βεβαιώσεις των εν λόγω κατόχων, ή από την υπάλληλο της εταιρίας καθαρισμού, η οποία δεν είχε στην κατοχή της κλειδί του χώρου, στερούνται επομένως λυσιτέλειας.

257 Δεύτερον, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι κανένας από τους συνεργάτες ή εντολοδόχους της δεν είχε ανοίξει την πόρτα του χώρου G.505, όπως προκύπτει από τις ένορκες βεβαιώσεις των κατόχων των κλειδιών και από το γεγονός ότι, στο πλαίσιο αυτό, κάθε αποκόλληση της επίμαχης σφραγίδας θα υπερέβαινε σε κάθε περίπτωση τις δυνάμεις των προσώπων αυτών, επιβάλλεται η εκτίμηση ότι, στην αιτιολογική σκέψη 101 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι μόνον τα εξουσιοδοτημένα από την προσφεύγουσα πρόσωπα (μεταξύ των οποίων οι υπάλληλοι της εταιρίας καθαρισμού, θυγατρικής κατά 100 % της προσφεύγουσας) βρίσκονταν μέσα στο κτίριο G. Επιπλέον, στην αιτιολογική σκέψη 103 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι θα μπορούσε να αποκλεισθεί ότι μη εξουσιοδοτημένο πρόσωπο μπορούσε να είχε πρόσβαση στο εν λόγω κτίριο το βράδυ της 29ης προς την 30ή Μαΐου 2006 και ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε δήλωσε ότι μη εξουσιοδοτημένο πρόσωπο είχε εισέλθει στο εν λόγω κτίριο.

258 Συνεπώς, κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι τα εν λόγω προβαλλόμενα δεν αμφισβητούνται από την προσφεύγουσα. Επιπλέον, οι συνεργάτες ή εξουσιοδοτημένοι εντολοδόχοι της προσφεύγουσας πρέπει να θεωρηθούν ως εκτελούντες εργασίες προς όφελος και υπό τη διεύθυνση αυτής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1975, 40/73 έως 48/73, 50/73, 54/73 έως 56/73, 111/73, 113/73 και 114/73, Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 507, σκέψη 539). Συναφώς, επιβάλλεται η απόρριψη του στηριζόμενου στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 249 απόφαση Musique Diffusion française κατά Επιτροπής επιχειρήματος της προσφεύγουσας, κατά το οποίο μόνον οι κάτοχοι κλειδιών είναι συνεργάτες ή εξουσιοδοτημένοι εντολοδόχοι. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρει η Επιτροπή, η εξουσία της Επιτροπής να τιμωρεί τις διαπράττουσες παραβάσεις επιχειρήσεις προϋποθέτει ότι η συνιστώσα παράβαση δράση προέρχεται από πρόσωπο που είναι κατά κανόνα εξουσιοδοτημένο να ενεργεί για λογαριασμό της επιχειρήσεως (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2004, T-236/01, T-239/01, T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-1181, σκέψη 277 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

259 Τρίτον, ως προς το επιχείρημα κατά το οποίο η υπάλληλος της εταιρίας καθαρισμού δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι το πέρασμα υφάσματος εμποτισμένου με σύνηθες προϊόν καθαρισμού πάνω στην επίμαχη σφραγίδα θα μπορούσε να προκαλέσει την εμφάνιση χαρακτηριστικών παρόμοιων με εκείνων της διαρρήξεως σφραγίδας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι είχε αποδειχθεί ότι η κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας το πρωί της 30ής Μαΐου 2006 οφειλόταν στο φερόμενο ως χρησιμοποιηθέν από την εν λόγω υπάλληλο απορρυπαντικό.

260 Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας θα μπορούσε να μεταβληθεί από την υπάλληλο αυτή με το ύφασμα και το απορρυπαντικό (αιτιολογική σκέψη 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι εναπόκειτο στην προσφεύγουσα να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να αποτρέψει κάθε επέμβαση στην επίμαχη σφραγίδα, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είχε σαφώς ενημερωθεί σχετικά με τη σημασία της επίμαχης σφραγίδας και των συνεπειών της διαρρήξεως της σφραγίδας (αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

261 Τέταρτον, ως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε αποκλειστικώς, αφενός, στις μεταβολές της κατ' εσφαλμένο τρόπο χρησιμοποιηθείσας απαρχαιωμένης σφραγίδας και, αφετέρου, στο φερόμενο ως ανώτατο επιτρεπόμενο διάστημα φυλάξεως της επίμαχης σφραγίδας, επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα αυτά απορρίφθηκαν ήδη στο πλαίσιο εξετάσεως του έκτου λόγου ακυρώσεως.

262 Ενόψει των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι εν προκειμένω επρόκειτο έστω για εξ αμελείας διάρρηξη σφραγίδας.

263 Εξ αυτών έπεται ότι ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του ένατου λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου

Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

264 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι το πρόστιμο το οποίο της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και, όλως επικουρικώς, να μειωθεί.

265 Πρώτον, το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο έρχεται σε αντίθεση με την «απαγόρευση της αυθαιρεσίας», όπως επίσης και με το άρθρο 253 ΕΚ. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση παρέλειψε να διευκρινίσει σε ποια κριτήρια στηρίχθηκε για τον καθορισμό του ποσού του επιβληθέντος προστίμου, με αποτέλεσμα η επιβολή του προστίμου των 38 εκατομμυρίων ευρώ να είναι αδιανόητη, ιδίως καθόσον οι κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3) προβλέπουν, ακόμη και σε περίπτωση σοβαρών παραβάσεων, βασικό ποσό μόνον 20 εκατομμυρίων ευρώ. Δεδομένης της ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να διεκδικήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά της υπερασπίσεως.

266 Πρώτον, στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 104 επ.), η Επιτροπή περιορίσθηκε στην απαρίθμηση σειράς περιστατικών που είτε ισχύουν για κάθε διάρρηξη σφραγίδας είτε συνιστούν επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις, χωρίς πάντως να προσδιορίσει το βασικό ποσό ή τις επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις, ούτε ως απόλυτη αξία ούτε ως ποσοστό. Επομένως, η Επιτροπή, όσον αφορά σημαντική πτυχή της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρέλειψε να

προσδιορίσει τους καθοριστικούς παράγοντες της εκτιμήσεώς της, κατά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ.

267 Δεύτερον, η προσβαλλόμενη απόφαση δίνει την εντύπωση ότι η Επιτροπή δέχεται εκ προθέσεως παράβαση ενώ, στα σχετικά τμήματα της προσβαλλομένης αποφάσεως, διαπίστωσε παράβαση διαπραχθείσα «έστω εξ αμελείας» (αιτιολογική σκέψη 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

268 Δεύτερον, οι προβαλλόμενες επιβαρυντικές περιστάσεις είναι εσφαλμένες από ουσιαστικής απόψεως, ισχύουν ως προς όλες τις περιπτώσεις διαρρήξεως σφραγίδας και συνοψίζονται σε αόριστες και γενικές παρατηρήσεις οι οποίες στερούνται συνάφειας με τη συγκεκριμένη υπόθεση (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 108 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Έπρεπε να γίνει διαφοροποίηση ανάλογα με τη σημασία και τις συνέπειες της διαρρήξεως της σφραγίδας. Η Επιτροπή, όμως, δεν έλαβε θέση εν προκειμένω ως προς τις συγκεκριμένες περιστάσεις της διαρρήξεως της σφραγίδας. Οι λοιποί λόγοι που προβάλλονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, ήτοι η επιβολή αυστηρότερων ποινών για τη διάρρηξη σφραγίδας κατά τον κανονισμό 1/2003 σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς, δεύτερον, το γεγονός ότι επρόκειτο για έρευνα επί υποθέσεως δικαίου του ανταγωνισμού, τρίτον, το γεγονός ότι τα έγγραφα που φυλάχθηκαν στον χώρο G.505 δεν είχαν φωτοτυπηθεί ή απογραφεί, τέταρτον, το μέγεθος της προσφεύγουσας και, τέλος, η μη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της επίμαχης σφραγίδας, στερούνται λυσιτέλειας όσον αφορά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως.

269 Τρίτον, η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη αρκετές ελαφρυντικές περιστάσεις υπέρ της προσφεύγουσας, οι οποίες θα δικαιολογούσαν σημαντική μείωση του ποσού του προστίμου.

270 Πρώτον, η εξ αμελείας διάρρηξη σφραγίδας θα έπρεπε να τιμωρείται με πρόστιμο μικρότερο από εκείνο που επιβάλλεται για εκ προθέσεως διάρρηξη σφραγίδας. Επιπλέον, εν προκειμένω, η διάρρηξη της σφραγίδας ήταν αποτέλεσμα συνδυασμού περιστάσεων εν πολλοίς απρόβλεπτων.

271 Δεύτερον, τα μέλη της ομάδας ελεγκτών δεν ενημέρωσαν την προσφεύγουσα σχετικά με την ιδιαίτερη ευαισθησία της ταινίας ασφαλείας, γεγονός που θα μπορούσε να συμβάλει στην ενδεχόμενη αμελή συμπεριφορά της μη λήψεως προληπτικών μέτρων εκ μέρους της προσφεύγουσας.

272 Τρίτον, δεν ήταν δυνατό να διαπιστωθεί ότι είχαν απομακρυνθεί έγγραφα από τον χώρο G.505.

273 Τέταρτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 112 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα είχε συνεργαστεί μαζί της σε μεγαλύτερο βαθμό από εκείνον που όφειλε, και δη προσκομίζοντάς της υψηλού κόστους πραγματογνωμοσύνες.

274 Τέταρτον, η απλή παραπομπή σε ποσοστό του καθορισθέντος προστίμου επί του συνολικού κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας δεν αρκούσε για τον αποκλεισμό ενδεχόμενης παραβάσεως του δικαίου κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου. Το ποσό του προστίμου ήταν δυσανάλογο σε σχέση με την παράβαση, λαμβάνοντας υπόψη τις αμφιβολίες ως προς την πράγματι εν προκειμένω ύπαρξη διαρρήξεως σφραγίδας η οποία μπορούσε να καταλογισθεί στην προσφεύγουσα. Ούτε επίσης ήταν αναγκαίο το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου. Περαιτέρω, κατ' αναλογική εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, η Nederlandse Mededingingsautoriteit (ολλανδική αρχή ανταγωνισμού, στο εξής: NMa) είχε προσφάτως επιβάλει πρόστιμο

για διάρρηξη σφραγίδας ποσού 269 000 ευρώ ή 0,0028 % επί του συνολικού κύκλου εργασιών της επιχειρήσεως που αφορούσε εν προκειμένω η υπόθεση, καίτοι ο wet houdende nieuwe regels omtrent de economische mededinging (Mededingingswet) (ολλανδικός νόμος περί ανταγωνισμού) (*Stb.* 1997, αριθ. 242), όπως τροποποιήθηκε, επέτρεπε πλαίσιο καθορισμού του ποσού του προστίμου ανερχόμενο έως 1 % του παγκόσμιου κύκλου εργασιών (άρθρο 70 b, παράγραφος 1, του Mededingingswet).

275 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

276 Εν πρώτοις, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, διότι η Επιτροπή παρέλειψε να προσδιορίσει τα κριτήρια εκείνα επί των οποίων στηρίχθηκε για τον καθορισμό του ποσού του επιβληθέντος προστίμου. Αυτή η ανεπαρκής αιτιολογία θίγει τα δικαιώματα υπερασπίσεως της προσφεύγουσας.

277 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να επιτρέπει να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα

τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται τόσο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό ζήτημα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

278 Εν προκειμένω, ως προς τα κριτήρια επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή για τον καθορισμό του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου, η Επιτροπή επισήμανε συγκεκριμένα ότι το ποσό του προστίμου ήταν ανάλογο προς τη σοβαρότητα της παραβάσεως και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως (αιτιολογικές σκέψεις 104 και 113 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

279 Η Επιτροπή υποστηρίζει, επίσης, ότι, πρώτον, ανεξαρτήτως της συγκεκριμένης υποθέσεως, η διάρρηξη της σφραγίδας αποτελεί σοβαρή παράβαση και ότι το επιβαλλόμενο για τη διάρρηξη της σφραγίδας πρόστιμο θα πρέπει να έχει αποτρεπτικό αποτέλεσμα (αιτιολογική σκέψη 105 της προσβαλλομένης αποφάσεως), κατά τρόπο ώστε να μην μπορεί να κριθεί συμφέρον, για μία επιχείρηση που τελεί υπό έλεγχο, να διαρρήξει μία σφραγίδα.

280 Δεύτερον, υπογράμμισε ότι κατά κανόνα διατάσσονται έλεγχοι μόνον σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν ενδείξεις για παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού και ότι επρόκειτο εν προκειμένω για τέτοιου είδους περίπτωση. Συναφώς, ο διεξαχθείς έλεγχος στους χώρους της προσφεύγουσας θα της επέτρεπε να εξακριβώσει αν υπάρχουν ενδείξεις για παραβάσεις των κανόνων ανταγωνισμού και, περαιτέρω, ότι τα μη απογραφέντα έγγραφα, τα οποία μάλιστα είχαν ανευρεθεί την πρώτη ημέρα του ελέγχου, βρίσκονταν στον χώρο όπου τέθηκε η σφραγίδα (αιτιολογικές σκέψεις 107 και 108 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

281 Τρίτον, επισήμανε ότι είχε λάβει υπόψη, για τον υπολογισμό του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου, ότι επρόκειτο για την πρώτη περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, εκτιμώντας παράλληλα ότι το γεγονός αυτό δεν μπορούσε να έχει ως συνέπεια το καθοριζόμενο πρόστιμο να μην μπορεί να διασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα της εν λόγω διατάξεως (αιτιολογική σκέψη 109 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

282 Τέταρτον, επισήμανε ότι, πέραν του ότι ο κανονισμός 1/2003 προέβλεπε αυστηρότερες διατάξεις ως προς τα πρόστιμα για διαδικαστικές παραβάσεις τρία έτη προ των ελέγχων και ότι οι σφραγίδες είχαν ήδη τεθεί στα κτίρια του ιδίου ομίλου μερικές εβδομάδες πριν, η προσφεύγουσα ήταν μία από τις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις στον τομέα της ενέργειας και διέθετε πολυάριθμους ειδικευμένους νομικούς στο δίκαιο συμπράξεων και ότι είχε επιστηθεί η προσοχή της, κατά τη θέση των σφραγίδων, στα σημαντικά πρόστιμα που προβλέπονται σε περίπτωση διαρρήξεως σφραγίδας (αιτιολογική σκέψη 110 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

283 Η Επιτροπή ακολούθως απέρριψε τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα ως προς τις ελαφρυντικές περιστάσεις, κατά τα οποία η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η πόρτα του χώρου G.505 είχε ανοιχθεί ή ότι είχαν αφαιρεθεί έγγραφα, ή κατά τα οποία η προσφεύγουσα είχε συνεργασθεί με την Επιτροπή σε μεγαλύτερο βαθμό από εκείνον τον οποίο όφειλε (αιτιολογικές σκέψεις 111 και 112 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

284 Δεδομένου ότι, ως προς το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή δεν υιοθέτησε τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού ως όφειλε στο πλαίσιο του καθορισμού προστίμου δυνάμει αυτής της διατάξεως και η συλλογιστική της Επιτροπής διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν ήταν υποχρεωμένη να προσδιορίσει αριθμητικώς, σε απόλυτη τιμή ή σε ποσοστό, το βασικό ποσό του προστίμου και τις ενδεχόμενες επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις. Συνεπώς, η αιτίαση περί παραβάσεως του

άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να απορριφθεί. Η αιτίαση της προσφεύγουσας περί προσβολής των δικαιωμάτων της υπερασπίσεως που απορρέουν από τη φερόμενη ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει, ομοίως, να απορριφθεί.

285 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το πρόστιμο που της επιβλήθηκε είναι δυσανάλογο.

286 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί να μην υπερβαίνουν οι πράξεις των κοινοτικών οργάνων τα όρια του κατάλληλου και αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, εξυπακουομένου ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων του ενός κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και ότι τα μειονεκτήματα που προκαλούνται δεν πρέπει να είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1998, C-180/96, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2265, σκέψη 96, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, Τ-30/05, Prym και Prym Consumer κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 223).

287 Συνεπώς, τα πρόστιμα δεν πρέπει να είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς, ήτοι σε σχέση με την τήρηση των κανόνων περί ανταγωνισμού, και το ποσό του επιβαλλόμενου σε μία επιχείρηση προστίμου για παράβαση σε υπόθεση ανταγωνισμού πρέπει να είναι ανάλογο με την παράβαση, εκτιμώμενη στο σύνολό της, λαμβάνοντας υπόψη, ειδικότερα, τη σοβαρότητα της παραβάσεως (απόφαση Prym και Prym Consumer κατά Επιτροπής, σκέψη 286 ανωτέρω, σκέψη 224). Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, η σοβαρότητα μιας παραβάσεως καθορίζεται βάσει πολλών στοιχείων, ως προς τα οποία η Επιτροπή διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2007, C-328/05 P, SGL Carbon κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-3921, σκέψη 43· βλ. επίσης, υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψεις 240 έως 242).

288 Πρώτον, στις αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 108 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξέθεσε, ορθώς, τους λόγους για τους οποίους η παράβαση της διαρρήξεως σφραγίδας ήταν, καθεαυτή, ιδιαιτέρως σοβαρή παράβαση, αναφερόμενη πρωταρχικώς στον σκοπό των σφραγίδων, ο οποίος είναι η πρόληψη της εξαφανίσεως αποδείξεων κατά τον έλεγχο και στην αναγκαιότητα διασφαλίσεως επαρκώς αποτρεπτικού χαρακτήρα για το επιβαλλόμενο πρόστιμο. Συναφώς, επιβάλλεται επίσης η επισήμανση ότι, αφενός, ως προς την παράβαση της διαρρήξεως σφραγίδας, ο νομοθέτης, με τον κανονισμό 1/2003, έθεσε αυστηρότερες κυρώσεις από εκείνες που προβλέπονταν υπό το προηγούμενο καθεστώς, προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο ιδιαιτέρως σοβαρός χαρακτήρας αυτής της παραβάσεως. Αφετέρου, από τη νομολογία προκύπτει ότι, κατά τον καθορισμό του ποσού των προστίμων, η Επιτροπή δικαιολογημένα λαμβάνει υπόψη την αναγκαιότητα διασφαλίσεως για τα πρόστιμα επαρκώς αποτρεπτικού αποτελέσματος (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση Musique Diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 249 ανωτέρω, σκέψη 108), η οποία έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία στο πλαίσιο της παραβάσεως διαρρήξεως σφραγίδας, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις να μη θεωρούν συμφέρουσα για αυτές τη διάρρηξη σφραγίδας στο πλαίσιο ελέγχου (αιτιολογική σκέψη 105 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Βάσει των προεκτεθέντων, και αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν κατέληξε στην ύπαρξη επιβαρυντικών για αυτήν περιστάσεων, αλλά εξέθεσε τις περιστάσεις που δικαιολογούσαν την επιβολή προστίμου με επαρκώς αποτρεπτικό χαρακτήρα για κάθε παράβαση διαρρήξεως σφραγίδας.

289 Δεύτερον, ως προς τις ελαφρυντικές περιστάσεις τις οποίες δεν έλαβε επαρκώς υπόψη η Επιτροπή, πρώτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η διάρρηξη της σφραγίδας εξ αμελείας συνιστά ελαφρυντική περίσταση για την οικεία επιχείρηση. Επιβάλλεται κατ' αρχάς η επισήμανση ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν δέχθηκε ότι υπήρξε εκ προθέσεως παράβαση, καθόσον έκρινε ότι έπρεπε, εν προκειμένω, να γίνει δεκτό ότι επρόκειτο «έστω» για εξ αμελείας διάρρηξη της σφραγίδας (αιτιολογική σκέψη 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003, η συνιστάμενη σε διάρρηξη σφραγίδας παράβαση μπορεί να διαπραχθεί είτε εκ προθέσεως είτε εξ αμελείας. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρει η Επιτροπή, το γεγονός και μόνον της διαρρήξεως της σφραγίδας εξαλείφει την ανάγκη διασφαλίσεώς της και αρκεί, επομένως, για τη στοιχειοθέτηση της παραβάσεως.

290 Δεύτερον, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο η Επιτροπή όφειλε να την ενημερώσει σχετικά με την ιδιαίτερη ευαισθησία της ταινίας ασφαλείας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από την ανάλυση του πέμπτου και του έκτου λόγου ακυρώσεως, αυτή η φερόμενη ευαισθησία δεν αποδείχθηκε ως προς τις επίσημες σφραγίδες της Επιτροπής και, σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι αυτή θα μπορούσε να προκαλέσει «ψευδώς θετικά αποτελέσματα» της σφραγίδας. Επιπλέον, όπως προκύπτει από την εξέταση του όγδοου λόγου ακυρώσεως, εναπόκειτο στην προσφεύγουσα να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να αποτρέψει κάθε επέμβαση στην επίμαχη σφραγίδα.

291 Τρίτον, το γεγονός ότι δεν ήταν δυνατή η διαπίστωση ότι είχαν αφαιρεθεί έγγραφα από τον χώρο G.505 είναι αλυσιτελές, καθώς σκοπός της θέσεως σφραγίδας ήταν ακριβώς να αποτραπεί κάθε επέμβαση σε έγγραφα που φυλάσσονταν στον σφραγισθέντα χώρο κατά την απουσία των ομάδων ελεγκτών της Επιτροπής. Εν προκειμένω, όπως ανέφερε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 111 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα έγγραφα που φυλάσσονταν στον χώρο G.505 δεν είχαν απογραφεί, ιδίως λόγω του μεγάλου αριθμού τους. Επομένως, ήταν αδύνατο για την ομάδα ελεγκτών να εξακριβώσει εάν έλειπαν έγγραφα τα οποία φυλάσσονταν στον εν λόγω χώρο.

292 Τέταρτον, οι φερόμενες δαπανηρές προσπάθειες της προσφεύγουσας οι οποίες επιχειρήθηκαν προς τον σκοπό της διεξαγωγής πραγματογνωμοσυνών του επιστημονικού ιδρύματος ή ακόμη ανακρίσεων των συνεργατών και κατόχων των κλειδιών δεν μπορούν να θεωρηθούν ως διαλεύκανση των πραγματικών περιστατικών, υπερβαίνουσα τις υποχρεώσεις της προσφεύγουσας και δικαιολογούσα μείωση του ποσού του προστίμου, καθώς οι προσπάθειες αυτές έγιναν στο πλαίσιο ασκήσεως των δικαιωμάτων υπερασπίσεως της προσφεύγουσας και δεν διευκόλυναν την έρευνα της Επιτροπής.

293 Τρίτον, επισημαίνεται ότι, σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η επίδικη διάρρηξη σφραγίδας αποτελούσε την πρώτη περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1/2003 (αιτιολογική σκέψη 109 της προσβαλλομένης αποφάσεως), επισημαίνοντας ότι, ανεξαρτήτως αυτού

του γεγονότος, πρώτον, η προσφεύγουσα διέθετε πολυάριθμους ειδικευμένους νομικούς στο δίκαιο συμπράξεων, δεύτερον, η τροποποίηση του κανονισμού 1/2003 είχε γίνει πλέον των τριών ετών προ των ελέγχων που αποτελούσαν αντικείμενό του, τρίτον, η προσφεύγουσα είχε ενημερωθεί σχετικά με τις συνέπειες της διαρρήξεως της σφραγίδας και, τέταρτον, και άλλες σφραγίδες είχαν ήδη τεθεί στα κτίρια άλλων εταιριών του ομίλου της προσφεύγουσας προ μερικών εβδομάδων.

294 Τέταρτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, πρόστιμο ποσού 38 εκατομμυρίων ευρώ δεν μπορούσε να θεωρηθεί δυσανάλογο σε σχέση με την παράβαση, λαμβανομένων υπόψη του ιδιαιτέρως σοβαρού χαρακτήρα της διαρρήξεως σφραγίδας, του μεγέθους της προσφεύγουσας και της αναγκαιότητας διασφαλίσεως επαρκώς αποτρεπτικού αποτελέσματος του προστίμου, ώστε να μη θεωρείται συμφέρουσα για την επιχείρηση η διάρρηξη σφραγίδας τεθείσας από την Επιτροπή στο πλαίσιο ελέγχων.

295 Συναφώς, το επιχείρημα που αφορά την πρακτική λήψεως αποφάσεων της NMa στις Κάτω Χώρες δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πέραν του ότι η Επιτροπή δεν μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να δεσμεύεται από την πρακτική λήψεως αποφάσεων των εθνικών αρχών ανταγωνισμού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η σύγκριση στην οποία προέβη η προσφεύγουσα μεταξύ, αφενός, του ποσοστού του προστίμου που επέβαλε η NMa σε σχέση με τον συνολικό κύκλο εργασιών της οικείας επιχειρήσεως και, αφετέρου, του ποσοστού του εν προκειμένω επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου σε σχέση με τον κύκλο εργασιών δεν είναι λυσιτελής, καθώς η σύγκριση αυτή έγινε, ως προς την ολλανδική παράβαση σε σχέση με τον κύκλο εργασιών του οικείου ομίλου εταιριών και ως προς δε την υπό κρίση υπόθεση σε σχέση με τον κύκλο εργασιών αποκλειστικώς της προσφεύγουσας και όχι σε σχέση με εκείνον του ομίλου E.ON στο σύνολό του.

296 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το πρόστιμο που επέβαλε η Επιτροπή στην προσφεύγουσα, το οποίο αντιστοιχεί σε περίπου 0,14 % του κύκλου της εργασιών, δεν είναι υπερβολικό.

297 Εξ αυτών έπεται ότι ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, όπως επίσης και η προσφυγή στο σύνολό της, παρελκομένης της εξετάσεως των αιτημάτων της προσφεύγουσας για διεξαγωγή αποδείξεων (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2007, C-260/05 P, Sniace κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-10005, σκέψεις 77 έως 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί των δικαστικών εξόδων

298 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

299 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η E.ON Energie AG καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

Martins Ribeiro Παπασάββας Wahl

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 2010.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο ..... II - 5766

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 5767

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 5775

Σκεπτικό ..... II - 5776

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση των κανόνων περί του βάρους αποδείξεως ..... II - 5777

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5777

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5781

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αφορά παραβίαση της «αρχής της εξεταστικής διαδικασίας» ..... II - 5787

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5787

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5790

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αφορά προβαλλόμενη ανακριβή παραδοχή περί κανονικής θέσεως της σφραγίδας ..... II - 5795

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5795

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5797

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που αφορά φερόμενη εσφαλμένη παραδοχή περί «προφανούς καταστάσεως» της επίμαχης σφραγίδας την επομένη του ελέγχου ημέρα ..... II - 5804

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5804

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5807

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που αφορά φερόμενη εσφαλμένη παραδοχή περί καταλληλότητας της ταινίας ασφαλείας για επίσημη θέση σφραγίδων από την Επιτροπή ..... II - 5814

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5814

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5816

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που αφορά παραγνώριση εκ μέρους της Επιτροπής των «εναλλακτικών εκδοχών» που θα μπορούσαν να προκαλέσουν την κατάσταση της επίμαχης σφραγίδας ..... II - 5819

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5819

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5828

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως που αφορά παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου της αθωότητας ..... II - 5840

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5840

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5841

Επί του όγδοου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 ..... II - 5845

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5845

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5847

Επί του ένατου λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου ..... II - 5851

Επιχειρήματα της προσφεύγουσας ..... II - 5851

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 5854

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 5861